

TRONDHEIM KOMMUNE

Eierskapsenheten, mars 2012

Levekår 2011

Rapport om levekår i Trondheim

FORORD

Denne rapporten er rådmannens utredning på grunnlag av Trondheim bystyre sitt vedtak den 27.8.2009. To problemstillinger er belyst:

- Er det store levekårsforskjeller mellom bydelene i Trondheim kommune og hvilke områder peker seg ut med dårlige levekår?
- Er det større levekårsforskjeller mellom bydelene i dag enn tidligere, og hvilke områder har hatt en uheldig levekårsutvikling?

Hovedvekt har vært lagt på det første av de to temaene. Når det gjelder den andre problemstillingen, presiseres det at det er de *relative* endringene blant levekårssonene som i hovedsak kartlegges. Undersøkelsen sier således lite om hvordan levekårene isolert sett har utviklet seg innenfor den enkelte sonene, men mer om hvordan levekårene innenfor de respektive sonene har utviklet seg i forhold til andre soner i Trondheim.

Undersøkelsen bygger på den såkalte ressurstilnærmingen og baserer seg på innhentet individbasert registerdata, som antas å ha levekårsmessig stor betydning for befolkningen. Eksempelvis gjelder dette data knyttet til inntekt, utdanning, dødelighet m.v.. En slik tilnærming har imidlertid sin store begrensning ved at den ikke sier noe om hvordan folk opplever sin egen situasjon, og heller ikke hvordan det er å bo i de forskjellige levekårssonene. Videre trekker undersøkelsen også frem bakgrunnsdata som boligtyper, husholdningstyper og innvandring, siden dette er faktorer som kan begrunne levekårsforskjeller.

Det har ved flere tidligere anledninger blitt påpekt at Trondheim ikke har en markant dimensjon som grovdeler byen i områder med opphopning av levekårsulempen. Byen har snarere blitt beskrevet som et lappeteppes der relativt små områder med gode og dårlige levekår ligger om hverandre. I undersøkelsen er byen geografisk inndelt i 49 såkalte levekårssoner for å fange opp geografiske ulikheter i levekår.

Resultatene fra undersøkelsen viser til dels store geografiske forskjeller i demografi og levekår. Blant unge aleneboende er det en tydelig sentrum-periferi-dimensjon der andelen øker mot sentrum, men for barnefamilier er det motsatt. Bygging av mange små boliger i sentrum har formodentlig underbygget en slik tendens. Innvandrere utgjør størst andel i de sydlige drabantbysonene og i sentrumssonene. Som tidligere er det også sørbyens drabantbysoner og sentrumssonene, med unntak av Nedre Elvehavn, som kommer mest ugunstig ut når det gjelder levekårsforskjeller. Det er ikke grunnlag for å trekke en overordnet konklusjon om sosioøkonomiske utviklingstrekk blant sonene. Man er derfor henvist til å vurdere utviklingen innenfor hver enkelt indikator.

I lys av de enkeltindikatorer som inngår i undersøkelsen kommer Trondheim temmelig likt ut med gjennomsnittet for ASSS-kommunene, som foruten Trondheim består av Fredrikstad, Bærum, Oslo, Drammen, Kristiansand, Sandnes, Stavanger, Bergen og Tromsø.

Trondheim den 7.3. 2012

Tor Espnes
eierskapssjef

INNHOLD:

1	BAKGRUNN FOR LEVEKÅRSUNDERSØKELSEN	5
1.1	HVA ER LEVEKÅR OG HVORDAN KAN DE MÅLES?	5
1.2	HVA VET VI I DAG OM GEOGRAFISK FORDELING AV LEVEKÅR I TRONDHEIM?	6
1.3	METODE	7
1.3.1	DATAGRUNNLAGET	7
1.3.2	GEOGRAFISK INNDELING AV BYEN.....	7
1.3.3	PRESENTASJON AV DATA	8
2	RESULTATER FRA UNDERSØKELSEN	11
2.1	BAKGRUNNSDATA	11
2.1.1	FOLKETALL OG ALDERSSAMMENSETTING	11
2.1.2	UNGE ALENEBOENDE	12
2.1.3	ELDRE ALENEBOENDE	13
2.1.4	ENSLIGE FORSØRGERE	14
2.1.5	BARNEFAMILIER	15
2.1.6	INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND	16
2.1.7	FLYTTING UT AV LEVEKÅRSSONER	17
2.1.8	FLYTTING INTERNT I SONENE	18
2.1.9	BYGNINGSTYPER	19
2.1.10	BOLIGSTØRRELSER (ANTALL ROM)	20
2.1.11	KOMMUNALE UMLEIEBOLIGER 	21
2.2	LEVEKÅRSDATA	22
2.2.1	INNTEKT	22
2.2.2	INNTEKT UNDER FATTIGDOMSGRENSEN	23
2.2.3	LAV UTDANNING	24
2.2.4	SOSIALHJELP	25
2.2.5	ARBEIDSLEDIGHET	26
2.2.6	OVERGANGSSTØNAD	27
2.2.7	VOLDSKRIMINALITET ETTER GJERNINGSPERSONENS BOSTED	28
2.2.8	FORBRYTELSER ETTER GJERNINGSSTED	29
2.2.9	POLITISK DELTAKELSE	30
2.2.10	UFØRE	31
2.2.11	ARBEIDSAVKLARINGSPENGER	32
2.2.12	DØDELIGHET	33
3	HOVEDTREKK OG UTVIKLING	34
3.1	SAMLET LEVEKÅRSBILDE	34
4	SLUTTNOTER	36

TABELLVEDLEGG

Leserveiledning

Teksten viser til utdypende forklaringer til slutt i rapporten, og disse er angitt med vanlige notetegn, eksempelvis slik¹
Teksten viser også til tabeller og figurer i separat tabellvedlegg og disse er angitt eksempelvis slik (tabellvedlegg, 1.1)

Rapporten er ment å kunne leses uavhengig av tabellvedlegget. Tallene som fremkommer av tabellvedlegget gir imidlertid mulighet til å gå dypere ned i informasjonen som fremkommer av selve rapporten.

1 Bakgrunn for levekårsundersøkelsen

1.1 Hva er levekår og hvordan kan de måles?

ressurstilnærmingen

Levekårene sier noe om hvordan vi har det og er viktige forutsetninger for den enkeltes velferd. Hva som vektlegges ved levekårene og hva som oppfattes som gode eller dårlige levekår vil kunne variere over tid og mellom forskjellige kulturer. Verdibaserte oppfatninger av hva et godt liv er vil være avgjørende for det levekårsbildet en velger å vise. Levekår er med andre ord et normativt begrep.

Levekårsbegrepet som benyttes i norske og nordiske levekårsundersøkelser tar utgangspunkt i de sidene ved enkeltindividens liv som kan måles kvantitativt, eksempelvis inntekt, tilknytning til arbeidslivet, helsetilstand og boforhold. Dette kalles ofte ressurstilnærmingen eller den sosial-statistiske tradisjonen for levekårsundersøkelser. Verdier som det er bred enighet om i samfunnet, legges til grunn, eksempelvis er det bedre med høy enn lav inntekt. Videre er det bedre å være i arbeid enn uten arbeid, og god helse er bedre enn dårlig helse o.s.v..

indeks for sammenlikninger

Den første norske levekårsundersøkelsen kom i 1973. Frem til 1995 gjennomførte Statistisk sentralbyrå (SSB) seks levekårsundersøkelser basert på økonomi, boforhold, fritid, sosialt nettverk, helse, utdanning, sysselsetting og arbeidsforhold. Fra 1996 har disse levekårsundersøkelsene blitt gjennomført årlig og inneholdt frem til 2009 en indeks for levekårsproblemer som gjorde det mulig å sammenlikne kommuner/bydeler med hverandre. Indeksen var basert på en oppsummering av levekårsaspekter og skulle uttrykke graden av levekårsproblemer i kommuner eller bydeler. Fra og med 2009 besluttet SSB å utvikle selve indeksen for levekårsproblemer fordi indeksten har metodiske svakheter.

Levekårsforskning kan bygge på teori fra mange fagområder som for eksempel medisin, økonomi, psykologi, sosiologi og andre fagfelt. Verken innad i disse feltene, eller mellom dem, vil det være enighet om hva som skal gjelde ved vurdering av levekår.

innvendinger mot ressurstilnærmingen

Når det gjelder ressurstilnærmingen som de nasjonale levekårsundersøkelsene bygger på, har det blitt reist en del innvendinger.

For det første er vurderingsgrunnlaget bestemt av et overordnet organ i tråd med velferdsstatens normer og gjerne politisk fundert innenfor de livsaspekter som myndighetene kan påvirke. Det er imidlertid ikke gitt at det er samsvar mellom hvordan befolkningen selv opplever sine levekår og det bildet de statistiske analysene gir.

For det andre er registerstatistikken mer egnet til å beskrive levekårsproblemer enn å vise de gode levekårene. Her står livskvalitetstilnærmingen, eller lykkeforskningen om den også kalles, i opposisjon til den mer tradisjonelle problemorienteringen. Fra dette hold blir det hevdet at penger har skapt mer psykisk velvære inntil det nivået som rike land nådde i 1950-60 årene, men at ytterligere inntektsøkning ikke har skapt flere lykkelige mennesker. Snarere har vi fått mer depresjon, alkoholisme og kriminalitet nå enn for 50 år siden.

For det tredje er det langt fra opplagt hvordan enkeltkomponentene som måles skal oppsummeres for å gi et samlet bilde av levekårene. Hvordan kan eksempelvis inntekt vektas opp mot dødelighet? Dette er spørsmål som det selvfølgelig er umulig å gi et objektivt svar på, og som nevnt ovenfor, har Statistisk sentralbyrå gått bort fra å presentere sin levekårsindeks.

opplegg for undersøkelsen

Det har vært et formål i undersøkelsen for Trondheim 2011 å spore de relative endringene i levekårene mellom de forskjellige sonene av byen. Opplegget som her benyttes er derfor det samme som i den forrige Trondheims-undersøkelsen, *Stabilitet eller endring? (2000)*. Undersøkelsen baserer seg derfor på stort sett på de samme indikatorene som ble benyttet i den forrige levekårsundersøkelsen, men trekker ikke opp til en samleindeks slik som i forrige levekårsundersøkelse.

Resultatene fra undersøkelsen må forstås innenfor undersøkelsens temamessige avgrensninger og løsrevet fra innbyggernes egen oppfatning av levekår. Med

utgangspunkt i såkalte "problemregistre" er det *problemer* i levekår som avdekkes, ikke *de gode levekår*. Undersøkelsen sier intet om hvor det er bra å bo eller om opplevd lykke. Allikevel skal det heller ikke underslås at de aspektene som undersøkelsen belyser, er forhold med stor betydning for folks velferd. Resultatene kan derfor gi grunnlag for kommunen for å målrette sosiale og helsemessige tiltak til områder som kommer dårlig ut på de valgte levekårsindikatorerne.

1.2

Hva vet vi i dag om geografisk fordeling av levekår i Trondheim?

aktuelle undersøkelser:

- Stabilitet eller endring? (2000)

Det finnes i dag ingen fullstendig beskrivelse som viser en detaljert geografisk fordeling av levekår i Trondheim. Siste undersøkelse som ga en slik oversikt ble utgitt i 2000 og var et samarbeidsprosjekt mellom NTNU, KS og Trondheim kommune. Rapporten *Stabilitet eller endring* kartla hovedmønstrene i levekårsutviklingen for Trondheim på 90 tallet med utgangspunkt i 46 geografiske områder. Undersøkelsen ga følgende hovedfunn:

- Byen som helhet har hatt en positiv levekårsutvikling
- Trondheim kommer litt dårligere ut enn de andre byene
- Tydelig segregasjonsmønster i form av "lappeteppe"
- Segregasjonsmønsteret har holdt seg noenlunde stabilt på 90-tallet
- Levekårsforskjellene mellom sonene er fortsatt store, og dels økende
- Sentrums- og drabantbysoner kommer mest ugunstig ut gitt ved rangeringen: Saupstad, Lademoen, Romoslia, Ila, Risvollan, Kattem og Halset, mens de beste levekårene finnes i Berg-Tyholt, Stokkan og Stavset.
- Tegn til forbedring i sentrumsområder, mens flere drabantbyområder viser tydelige nedturstendenser.
- Generelt er det et visst sammenfall mellom områder med opphopning av levekårsulempen knyttet til befolkningen og relativt dårlig kvalitet på bolig og bomiljø.
- Sonene som har sterkest hopning av levekårsulempen har også høyest flytteaktivitet og derved størst gjennomtrekk av beboere.

I tiden etter utgivelsen av "Stabilitet eller endring?" har det blitt gjennomført noen nasjonale undersøkelser, men disse har ikke hatt samme geografiske detaljeringsnivå. Viktige undersøkelser er utredningene tilhørende Storbymeldingen (2003-2004), Hjulet (1996-2008), Endringsprosesser i norske drabantbyer (2005).

- Storbymeldingen (2002-2003)

I anledning Storbymeldingen (nr. 31, 2002-2003) laget Statistisk sentralbyrå fire utredninger med fokus på storbyenes levekår. Trondheim var her en av de seks byene som ble betegnet som storby, og byen ble analysert med basis i de seks daværende administrative bydelene. Storbymeldingen konkluderte med at storbyene hadde noe dårligere levekår samlet sett enn andre kommuner, men ikke langt fra landsgjennomsnittet. Trondheim lå litt dårligere enn landsgjennomsnittet. Når det gjelder ulikheter i levekår innenfor hver enkelt by, ble Oslo beskrevet som enestående med sin sterke konsentrasjon av levekårsproblemer i indre øst. Også andre storbykommuner hadde områder som liknet på Oslo indre øst med hensyn til levekårsproblemer, eksemplifisert med Saupstad administrative bydel for Trondheims del.

- Hjulet 1995-2007

Statistisk sentralbyrå sin samleindeks for levekårsproblemer ble produsert i perioden 1995-2008 på oppdrag fra Helsedirektoratet. Formålet var å gi en statistisk beskrivelse av kommunens helse- og sosialsektor foregående år, og derved gi kommunene anledning til å sammenligne sin situasjon med andre kommuner. Indeksen var basert på de seks indikatorene sosialhjelp, dødelighet, uførepensjonister, attføringspengene, arbeidsledige/ arbeidsmarkedstiltak og overgangsstonad og var rangert fra 1 som best til 10 som dårligst. I 2009 besluttet SSB å ikke publisere indeksen lenger på grunn av metodiske problemer. Ved siste års publisering i 2008 oppnådde Trondheim en indeksverdi (5,7), som var noe lavere enn landsgjennomsnittet (5,5). Blant de administrative bydelene i Trondheim kom Lerkendal best ut (4,3), dårligst ut kom Heimdal (7,2). Bydelenes størrelse og avgrensning har imidlertid stor betydning for indeksverdien. Dette illustreres ved at tidligere bydelseinndeling i Trondheim med seks administrative bydelene ga Saupstad en indeksverdi (8,7) som faktisk var dårligere enn Grorud i Oslo.

1.3.1 DATAGRUNNLAGET

registerdata levert av SSB

Denne levekårsundersøkelsen legger utelukkende til grunn informasjon som fremkommer av eksisterende registerdata. Det er Statistisk sentralbyrå (SSB) som etter bestilling har levert data og innordnet disse i henhold til en geografisk fordeling i 49 stk geografiske områder - benevnt som levekårssoner. Videre har Trondheim politikammer levert kriminalstatistikk.

formål, komponent og indikator

Datagrunnlaget kan deles inn etter de to hovedformålene bakgrunnsdata og levekårsdata. *Bakgrunnsdata* illustrerer demografiske og fysiske karakteristika ved levekårssonene. Dette danner et bakteppe for undersøkelsen og bidrar til tolkning av resultatene. Eksempelvis er mange av de levekårsaspekter som undersøkes knyttet til alder, slik at alderssammensettingen innenfor levekårssonene får betydning for resultatet. *Levekårsdata* utgjør selve essensen i undersøkelsen og skal gi svar på de spørsmål undersøkelsen stiller. De to hovedformålene kan dernest inndeles i *komponenter* som igjen er basert på de konkrete *indikatorene* (dataene) som benyttes i undersøkelsen.

INDIKATORER SOM ER BRUKT I UNDERSØKELSEN		
Hoved-formål	Komponent	Indikator
Bakgrunnsdata	Demografi	Folketall og alderssammensetting
		Husholdningstyper: - Unge aleneboende - Eldre aleneboende - Enslige forsørgere - Barnefamilier - Innvandrere
	Fysisk miljø	Flytting: - Flytting ut av soner - Internflytting i soner
		Boligmassens utforming: - Bygningstyper - Boligstørrelser (antall rom) Kommunale utleieboliger
Levekårsdata	Økonomi	Inntekt - Medianinntekt - Inntekt under fattigdomsgrensen
		Sosial
	Sosialhjelp	
	Arbeidsledighet	
	Overgangsstønad	
	Helse	Kriminalitet - Voldskriminalitet etter gjerningspersonens bosted - Forbrytelser etter gjerningssted Politisk deltakelse
		- Uføre - Arbeidsavklaringspenger - Dødelighet

1.3.2 GEOGRAFISK INNDELING AV BYEN

levetårsundersøkelsen er geografisk basert

Denne levekårsundersøkelsen viser hvordan opphopning av dårlige levekår fordeler seg mellom forskjellige *deler* av byen. I forskjellige sammenhenger benytter kommunen ulike geografiske inndelinger for å dekke sine statistiske og administrative behov. De vanligste inndelingene er grunnkretser (433 stk), barneskolekretser (41 stk), delområder (24 stk), administrative bydeler (4 stk). I

anledning Trondheims forrige levekårsundersøkelse ble byen delt inn i 46 stk soner som i nærværende undersøkelse er justert til 49 soner.

de ulike inndelinger er grunnkretsbasert

Grunnkretser er de minste geografiske enheter hvor det finnes offentlig statistikk om befolkningen. Det finnes 433 grunnkretser og disse kan slås sammen til 23 *delområder* som igjen danner 4 *administrative* bydeler. De 41 barneskolekretsene er imidlertid opprettet uavhengig av grunnkretsene slik at grensene ikke blir sammenfallende. For å kunne produsere befolkningsstatistikk innenfor skolekretsene, benyttes såkalte grunnkretstilpassede skolekretser som samsvarer omtrentlig med de egentlige skolekretsene.

levetårssoner i den forrige Trondheims-undersøkelsen

Kommunens levekårsundersøkelse i 2000 hadde både som utgangspunkt og konklusjon at Trondheim kan beskrives som et "lappetepp" der mindre områder som kommer ut med "gode" og "dårlige" verdier på ulike indikatorer, ligger side om side. Det ble videre vist til at det ikke er påvist større homogene soner med gode eller dårlige levekår, slik man eksempelvis finner i Oslo med sin markerte øst/vest dimensjon. Det var derfor ønskelig å presentere data på et lavt nivå for å kunne fange opp områdevis forskjeller for levekår. Et annet viktig argument for å benytte et lavt geografisk nivå for analysen var å gjøre resultatene tilgjengelige for tiltak og planarbeid i de enkelte boområdene i Trondheim. Det ble derfor opprettet såkalte levekårssoner omtrent på størrelse med barneskolekretser.

- kriterier for opprettelse

Opprettelse av geografiske levekårssoner i levekårsundersøkelsen 2000 var basert på at sonene skulle:

- ha et folketall på helst 2 000- 5 000 personer
- utgjøre områder som naturlig henger sammen via kommunikasjonsårer
- oppfattes som *tydelige* avgrensede steder der befolkningen føler en tilhørighet
- har et enhetlig strøkspreg med mest mulig homogene bygningstyper og bomiljø
- baseres på graden av jordbruksdrift i utkantstrøk
- inndeles slik at sonene kunne slås sammen til de statistiske delområdene og dernest til de seks dagjeldende administrative bydelene, og samtidig følge skolekretsene mest mulig.

I praksis er det ikke mulig å innfri alle disse kriteriene for samtlige soner, og rapporten angir ikke hvordan disse kravene skulle veies opp mot hverandre. Ved gruppering av flere levekårssoner ble disse imidlertid helt sammenfallende med delområdene og de dagjeldende administrative bydelene.

- benyttes også i denne undersøkelsen

Som nevnt ovenfor har det vært et poeng i undersøkelsen for Trondheim 2011 å vise endringene i levekårene mellom de forskjellige sonene av byen. Det har derfor vært et opplagt valg å benytte den samme geografiske inndelingen som i den forrige Trondheims-undersøkelsen (2000).

... med noen justeringer

Som en følge av den bolig- og byutviklingen som har skjedd siden forrige undersøkelse i 2000 har det vært nødvendig å opprette fire nye soner, og i tillegg er det foretatt et par grensejusteringer mellom eksisterende soner¹.

1.3.3 PRESENTASJON AV DATA

tabeller og kartfremstilling

Innenfor de fleste tema i rapporten fremstilles data både som tabeller og som kartillustrasjon der fargesetting innenfor hver levekårszone indikerer utbredelsen (hyppigheten) av de tema som beskrives. Levekårssonene er rangert etter utbredelsen av de forhold som belyses og er kategorisert i fem grupper som er like store. Unntaket er siste kategori som har én levekårszone mindre, siden 49 soner ikke er delelig på fem kategorier. De fem kategoriene har tilhørende farger i kartet, og farge settes bare i områder med en viss befolkningskonsentrasjon². I noen få tilfeller kan enkelte soner med tilsynelatende lik verdi bli plassert i ulike kategorier. Dette skyldes at tallverdiene i tabeller ikke oppgis med mer enn en desimal, noe som kan tilsløre små ulikheter i tallgrunnlaget.

lav frekvens gir usikkerhet

Årsaken til at tallene ikke er oppgitt med større nøyaktighet er at frekvensen på de tema som belyses ofte er lav, slik at det ikke er grunnlag for å rapportere med større nøyaktighet. Like fullt kan det oppfattes som noe problematisk at soner med nesten lik verdi fremstår som ulike i kartet, skjønt et sted må grensen trekkes.

gruppering av levekårssoner

Enkelte steder i rapporten er levekårssonene *tekstlig* omtalt som deler av større områder. Dette er gjort for å gjøre fremstillingen mer oversiktlig. I disse tilfellene er levekårssonene slått sammen til sammenhengende *belter* basert på avstand fra Trondheim sentrum. *Midtbysonen* danner således utgangspunkt og omslutes av *sentrumssoner u/midtbyen* som første belte. Derneft følger *sentrumsnære soner* som det andre beltet, *ytre bysoner* som det tredje beltet, *sørbysoner* som det fjerde beltet og til slutt *bygdesoner*. En slik inndeling av Trondheim er vist i tabell og kart nedenfor, men vil ikke fremgå av de påfølgende tabeller og kart.

LEVEKÅRSSONER – GRUPPERT ETTER AVSTAND FRA MIDTBYEN											
MIDTBYSOENEN		SENTRUMSSONER U/ MIDTBYEN		SENTRUMSNÆRE SONER		YTRE - BYSONER		SØRBY-SONER		BYGDE-SONENER	
Nr	Sone	Nr	Sone	Nr	Sone	Nr	Sone	Nr	Sone	Nr	Sone
3	Midtbyen	1	Ila	2	Ham.brg.-Trolla	13	N. Charlottenl.	37	Sjetne.-Okstad	28	Bra.brg.-Jonsv.
		4	Øya-Elgeseter	10	Lade	14	Ø. Charlottenl.	38	Romulslia	47	Rye
		5	Singsaker	11	Strindheim	15	Brundalen	39	Flatåsen	48	Spongdal
		6	Bakkl.-Møll.	12	Bromst.-Leang.	16	Ranheim	40	Saupstad	49	Nypvang
		7	Rosenborg	18	Berg-Tyholt	17	Reppe-Vikåsen	41	Breidablikk		
		8	N. Elvehavn	19	Moholt	20	Åsva.-Angeltr.	42	Heimdal		
		9	Lademoen	22	Nardo	21	Stokkan	43	Åshe.-Lundås.		
				29	Havste.-Stavne	23	Nidarvoll	44	Kattem		
				30	Nyborg	24	Stubban	45	Tiller nord		
				31	Sverresborg	25	Fossegrenda	46	Tiller sør		
						26	Oth.br.-Vestlia				
						27	Risvollan				
						32	Ugla				
						33	Munkv.-Hoem				
						34	Stavset				
						35	Kystad				
						36	Hallset				

De sorte strekene i kartet angir grensene mellom levekårssoner. Farger i kartet viser hvilken gruppe sonen tilhører. Farger er bare avsatt i områder med tettstedsbebyggelse. Ubebygde områder i sonene får følgende hvit bakgrunn. Lys grå streker angir veier. Gruppering av levekårssoner til større områder er etablert i anledning denne levekårsundersøkelsen. Begrepsbruken er ikke opprettet for å korrespondere med annet planverk, som eksempelvis Kommuneplanens arealdel.

I en del sammenhenger vises det til at forhold avtar eller øker med avstand fra Trondheim bysentrum. Dette omtales i rapporten som en sentrum-periferi-dimensjon. Ut fra tradisjonell oppfatning kan det imidlertid virke unaturlig at områder innenfor Trondheims kommunegrens er omtales som periferi. Det er

dessuten diskutabelt om i hvilken grad sentrum-periferi-dimensjonen er relevant all den tid at bybildet ikke bare preges av ett bysenter, men av flere bydelssentra. Like fullt forholder det seg slik at en del forekomster faktisk avtar eller øker med avstand fra Trondheim sentrum. I så måte blir sentrum-periferi en relevant akse. Bosettingsmønsteret for unge aleneboende er godt eksempel på dette, siden gruppens andel avtar jevnt med avstanden fra Midtbyen.

prioritert å beskrive dagens situasjon I undersøkelsen er det i hovedsak prioritert å benytte data som er egnet til å beskrive dagens situasjon innenfor rammen av hvilke data som er tilgjengelig. Kart og tabeller som presenteres i selve rapporten viser således dagens status.

... men en del sammenlikninger over tid er mulig

Sammenlikninger med forrige levekårsundersøkelse begrenses innenfor en del temaer fordi datasettet er noe ulikt innrettet. Innenfor hvert tema blir det opplyst om slike sammenlikninger er beheftet med usikkerhet. Det benyttes til dels ulike tilnærmelser for å belyse utviklingen innenfor de forskjellige temaer. I noen sammenhenger vises det til de faktiske endringene for hver enkelt levekårssone og for Trondheim som helhet. I andre sammenhenger vises det til de relative endringene. Metoden er da basert på å rangere alle levekårssoner fra lav til høy forekomst innenfor gitte forhold for de to undersøkelsene, for dernest å gjengi hvilke soner som har beveget seg flest plasser opp eller ned i en slik sammenlikning.

2 Resultater fra undersøkelsen

2.1

Bakgrunnsdata

2.1.1 FOLKETALL OG ALDERSSAMMENSETTING

Folketall og alderssammensetting er basert på personopplysninger knyttet til folkeregistrert adresse. (Tabeller viser alderskategorier prosentfordelt innenfor befolkningen)

ASSS-kommuner:

	-17 år	18-29 år	30-39 år	40-65 år	66- år
Fredrikst.:	22 %	14 %	13 %	36 %	15 %
Bærum:	25 %	13 %	13 %	35 %	14 %
Oslo:	20 %	19 %	19 %	31 %	11 %
Drammen:	21 %	16 %	15 %	33 %	15 %
Kristians.:	23 %	17 %	14 %	32 %	13 %
Sandnes:	26 %	17 %	15 %	32 %	10 %
Stavanger:	23 %	18 %	16 %	32 %	11 %
Bergen:	22 %	18 %	15 %	32 %	13 %
Tr.heim:	22 %	19 %	15 %	32 %	12 %
Tromsø:	23 %	17 %	15 %	34 %	10 %
Gj.snitt:	23 %	17 %	15 %	33 %	12 %

Trondheims folkeregistrerte befolkning har økt med ca 28 000 personer siden forrige levekårsundersøkelse og utgjorde 173 486 personer ved inngangen til 2011. I tillegg til den folkeregistrerte befolkningen kommer personer som ikke er folkeregistrert i Trondheim, bla. ca 15 000 studenter.

Befolkningsveksten har vært til dels svært ulik blant levekårssonene siden forrige levekårsundersøkelse. Dette fremkommer ved å sammenlikne med folketallet ved forrige undersøkelse (tabellvedlegg, 1). Stor befolkningsvekst innenfor et område *kan* sees på som et uttrykk for stedets attraktivitet. En annen forklaring er at boligbygging er en faktor for befolkningsvekst, og data viser at leveårssoner med høy boligbygging også har hatt stor befolkningsvekst. Bygging av én bolig har typisk utløst en befolkningsøkning på to personer (tabellvedlegg 2.1 og 2.2). Det har kun vært reduksjon i folketallet i sonene Romulslia og Saupstad, og disse sonene har også hatt lav boligbygging. Sonene Nedre Elvehavn, Ila, Åsvang-Angeltrøa, Kystad og Midtbyen har hatt en formidabel vekst. Siden utbygging skjer ut fra økonomiske motiver, vil utbygger ha ønske om å bygge ut på attraktive steder der boligprisene er høye, men planstatus, infrastruktur, grunneierforhold og tilgang på areal danner også viktige rammebetingelser for boligbygging.

Aldersfordelingen viser til dels store ulikheter mellom levekårssonene, blant annet med liten andel barn (0-17 år) i sentrumsområdene. Siden forrige levekårsundersøkelse, har andelen barn blitt redusert fra 1 til 5 prosentpoeng i sentrums-sentrums-soner, med unntak av Nedre Elvehavn. Motsatt har det vært en viss vekst i andelen i de perifere sonene (tabellvedlegg 2.3). Befolkningsstatistikken som ble benyttet i forrige undersøkelse hadde vesentlige begrensninger siden den for visse husstandstyper ikke fanget opp alle husstandsmedlemmene³.

Fra 1.1.2005 ble befolkningsstatistikken vesentlige forbedret, slik at det i langt større grad er mulig å definere hvem som inngår i de enkelte hushold. I nærværende undersøkelse er det derfor fokusert på husholdningstyper (pkt. 2.1.2. til 2.1.5), men følgelig gjelder noen begrensninger ved sammenlikninger med forrige undersøkelse.

LEVEKÅRSSONER													
Levekårssoner	Antall	Aldersfordeling					Levekårssoner	Antall	Aldersfordeling				
		-17	18-29	30-39	40-65	66-			-17	18-29	30-39	40-65	66-
Ila	3 543	12 %	31 %	19 %	26 %	12 %	Oth.br.-Vestlia	2 859	16 %	23 %	15 %	29 %	16 %
Ham.brg.-Trolla	2 547	25 %	15 %	15 %	36 %	10 %	Risvollan	3 865	22 %	17 %	16 %	32 %	13 %
Midtbyen	3 894	5 %	41 %	14 %	23 %	16 %	Bra.brg.-Jonsv.	2 285	28 %	13 %	14 %	36 %	10 %
Øya-Elgeseter	3 816	13 %	35 %	17 %	25 %	10 %	Havste.-Stavn.	3 093	23 %	19 %	14 %	31 %	12 %
Singsaker	2 959	18 %	21 %	13 %	37 %	11 %	Nyborg	2 853	21 %	15 %	14 %	32 %	17 %
Bakkl.-Møll.	4 621	10 %	40 %	19 %	25 %	5 %	Sverresborg	3 392	22 %	16 %	15 %	33 %	14 %
Rosenborg	3 087	20 %	21 %	16 %	32 %	11 %	Ugla	4 410	27 %	15 %	14 %	35 %	9 %
N. Elvehavn	1 300	6 %	36 %	17 %	28 %	13 %	Munkv.-Hoem	3 380	24 %	17 %	15 %	32 %	13 %
Lademoen	4 831	12 %	35 %	26 %	20 %	8 %	Stavset	2 719	30 %	13 %	14 %	38 %	5 %
Lade	5 266	20 %	17 %	16 %	31 %	16 %	Kystad	5 516	27 %	14 %	14 %	34 %	11 %
Strindheim	4 358	21 %	18 %	16 %	30 %	15 %	Hallset	4 616	21 %	17 %	15 %	33 %	15 %
Bromst.-Leang.	3 608	23 %	14 %	13 %	33 %	17 %	Sjetne.-Okstad	4 516	27 %	14 %	15 %	32 %	12 %
N. Charlottenl.	3 241	26 %	14 %	16 %	34 %	11 %	Romulslia	2 204	23 %	20 %	18 %	33 %	7 %
Ø. Charlottenl.	3 513	28 %	13 %	15 %	30 %	14 %	Flatåsen	6 875	25 %	14 %	14 %	38 %	8 %
Brundalen	2 070	20 %	17 %	15 %	35 %	13 %	Saupstad	4 721	22 %	18 %	14 %	33 %	13 %
Ranheim	4 434	26 %	13 %	15 %	35 %	11 %	Breidablikk	3 003	22 %	18 %	14 %	33 %	13 %
Reppe-Vikåsen	3 179	31 %	14 %	14 %	36 %	5 %	Heimdals	2 449	23 %	15 %	14 %	33 %	16 %
Berg-Tyholt	4 041	22 %	20 %	14 %	32 %	12 %	Åshe.-Lundås.	3 089	25 %	16 %	14 %	38 %	7 %
Moholt	4 542	15 %	33 %	15 %	20 %	17 %	Kattem	4 445	25 %	16 %	13 %	36 %	10 %
Åsva.-Angeltr .	4 310	24 %	17 %	16 %	30 %	14 %	Tiller nord	4 518	25 %	15 %	14 %	35 %	10 %
Stokkan	3 784	21 %	17 %	11 %	37 %	15 %	Tiller sør	3 471	28 %	16 %	15 %	36 %	5 %
Nardo	4 623	19 %	22 %	15 %	30 %	15 %	Rye	1 442	22 %	14 %	11 %	41 %	12 %
Nidarvoll	2 998	22 %	18 %	14 %	31 %	15 %	Spondal	1 373	28 %	11 %	14 %	33 %	14 %
Stubban	3 323	24 %	15 %	14 %	32 %	15 %	Nyvang	1 689	29 %	14 %	14 %	33 %	10 %
Fossegrenda	2 506	20 %	15 %	14 %	36 %	15 %	Uoppgitt	309					
							Trondheim	173 486	22 %	19 %	15 %	32 %	12 %

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011.

Tallverdi merket brun indikerer at levekårssonen er blant de ti levekårssonene med høyest andel innenfor avmerket alderskategori.

2.1.2 UNGE ALENEBOENDE

Unge aleneboende er i denne sammenheng personer under 35 år som ikke bor sammen med andre eller er registrert som gift eller i partnerskap i offentlige registre. (Tabeller viser unge aleneboende som prosentandel av alle typer husstander)

ASSS-kommuner:

Bærum:	8,4 %
Fredrikstad:	8,5 %
Sandnes:	11,3 %
Drammen:	11,8 %
Kristiansand:	13,8 %
Tromsø:	14,9 %
Stavanger:	15,8 %
Bergen:	16,5 %
Trondheim:	18,5 %
Oslo:	21,9 %
Gjennomsnitt:	17,4 %

Trondheim har en relativ stor andel unge aleneboende i forhold til de andre ASSS-kommunene. Unge aleneboende utgjør ca 15 000 av byens totalt ca 83 000 husstander, det vil si 18,5 prosent.

Unge aleneboende har stor betydning for offentlig planlegging, og spørsmålene spenner fra segregering til etableringsproblemer. Det er vanlig å etablere seg i denne alderen. Blant unge aleneboende utgjør boutgiftene en stor del av husholdøkonomien, og mange bor i en liten leid bolig. Boligetterspørselen fra unge aleneboende har utvilsomt vært sterkt medvirkende til den høye produksjonen av små sentrumsnære boliger.

Andelen unge aleneboende øker temmelig jevnt mot sentrum. Størst andel finnes i sonene Bakklundet-Møllenberg, Midtbyen og Lademoen. Når levekårsonen Moholt er så sterkt representert, er det på grunn av Moholt studentby som gir plass til ca 1 300 studenter. Disse utgjør en stor del av sonens drøye 4 500 innbyggere.

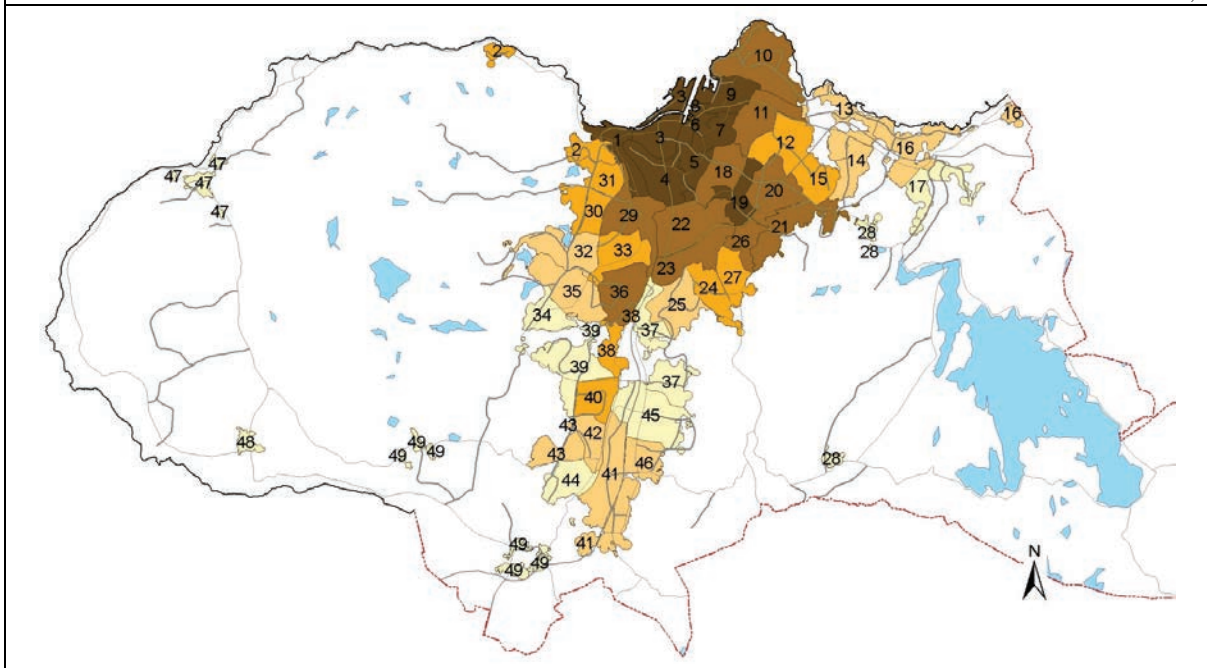
Trondheim er en betydelig studieby med sine ca 33 000 studenter. Beregninger viser at ca 15 000 av studentene ikke er registrert i folkeregisteret, og disse fremkommer derved ikke i befolkningsstatistikken. Mange studenter er unge aleneboende. Asplan Viak gjennomførte en stedfestelse av studenters bosted i 2005. Denne viste at andelen studenter også økte jevnt mot sentrum (tabellvedlegg, 2.5). Gruppen er nok sterkt medvirkende til den store andelen både av registrerte og uregistrerte unge aleneboende som finnes særlig i midtby og i sentrumssonene.

Unge aleneboende ble ikke tematisert ved forrige levekårsundersøkelse, og det er heller ikke mulig å gjenskape gode data for dette som gjelder før 2005. (pkt 2.1.1) Utviklingen i bosettingen av unge aleneboende er følgelig ikke belyst her.

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
47	Rye	4,6	46	Tiller sør	8,1	27	Risvolla	11,0	36	Hallset	14,2	5	Singsaker	22,4
17	Reppe-Vikåsen	4,9	43	Åshe.-Lundås.	8,6	40	Saupstad	11,1	23	Nidarvoll	15,5	7	Rosenborg	23,7
48	Spongdal	5,8	42	Heimdal	8,9	24	Stubban	11,2	21	Stokkan	15,9	1	Ila	35,4
34	Stavset	5,8	13	N. Charlottenl.	9,1	12	Bromst.-Leang.	11,4	29	Havste.-Stavn.	16,9	4	Øya-Elgeseter	39,1
37	Sjetne.-Okstad	6,3	14	Ø. Charlottenl.	9,4	2	Ham.brg.-Trolla	11,6	10	Lade	18,0	8	N. Elvehavn	39,7
45	Tiller nord	6,8	16	Ranheim	9,4	30	Nyborg	13,0	20	Åsva.-Angeltr.	18,0	19	Moholt	39,8
44	Kattem	7,0	35	Kystad	10,0	38	Romulslia	13,2	11	Strindheim	18,1	9	Lademoen	40,5
39	Flatåsen	7,1	41	Breidablikk	10,6	15	Brundalen	13,6	22	Nardo	20,2	3	Midtbyen	41,4
28	Bra.brg.-Jonsv.	7,2	32	Ugla	10,6	31	Sverresborg	13,7	18	Berg-Tyholt	20,9	6	Bakkl.-Møll.	42,6
49	Nypvang	7,7	25	Fossegrenda	10,9	33	Munkv.-Hoem	13,7	26	Oth.br.-Vestlia	21,1			

Trondheim 18,5

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011

2.1.3 ELDRE ALENEBOENDE

Eldre aleneboende er i denne sammenhengen personer over 66 år som ikke bor sammen med andre eller er registrert som gift eller i partnerskap i offentlige registre. (Tabeller viser eldre aleneboende som prosentandel av alle typer husstander)

ASSS-kommuner:

Oslo:	7,4 %
Stavanger:	8,3 %
Drammen:	8,6 %
Fredrikstad:	8,9 %
Trondheim:	9,2 %
Bergen:	9,9 %
Tromsø:	10,6 %
Kristiansand:	11,3 %
Bærum:	11,8 %
Sandnes:	12,2 %
Gjennomsnitt:	9,5 %

Trondheim har en middels andel eldre aleneboende husstander i forhold til de andre ASSS-kommunene. Eldre aleneboende utgjør ca 7 600 av byens totalt ca 83 000 husstander, det vil si 9,2 prosent og utgjør halvparten av de yngre aleneboende.

Eldre har generelt stor betydning for offentlig planlegging innenfor så vel helse- og bolig tjenester, som for andre tilbud. Befolkningsfremskrivninger viser at antallet personer over 66 år omtrent vil fordobles innen 2050, og antall personer over 90 år vil bli seks ganger høyere enn i dag. Samtidig blir det stadig færre i yrkesaktiv alder enn i yrkespassiv alder. Konkret vil dette betinge universell utforming av samfunnet og velferdsteknologi⁴ som muliggjør at flest mulig kan bo i egen bolig så lenge som mulig. Etter som leieboergenerasjonen mer eller mindre har dødd ut, eier eldre generelt sett egen bolig.

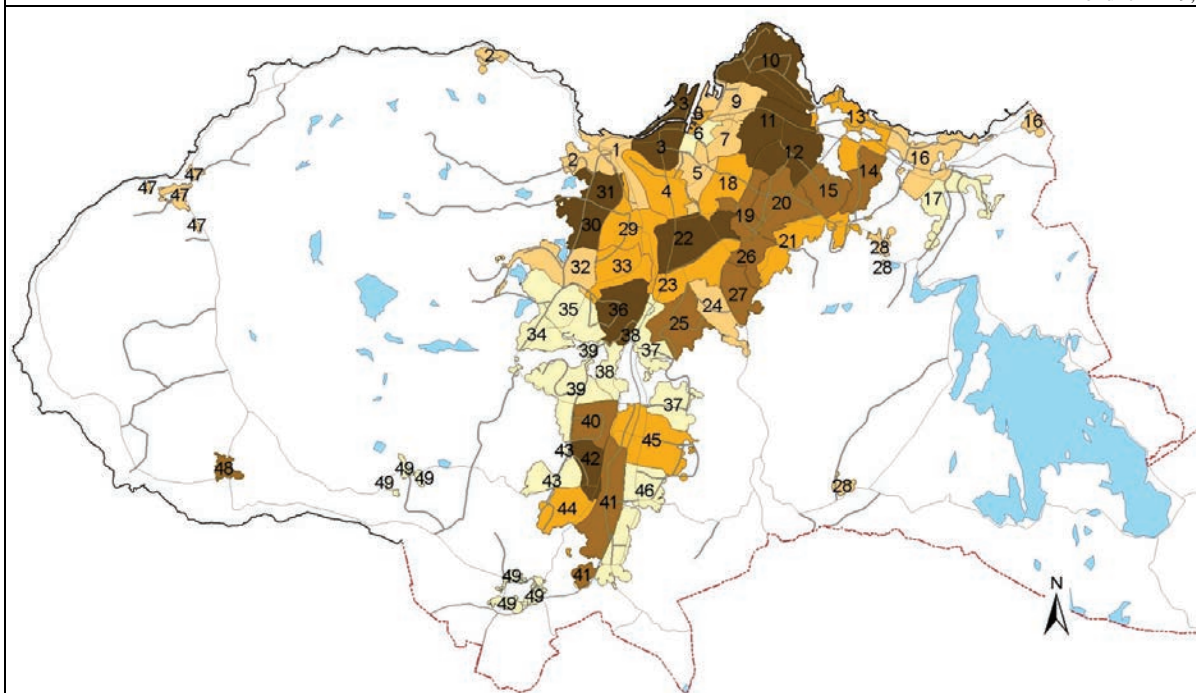
Blant levekårsssonene ligger områder med stor og liten andel side om side, mer som i et lappeteppemønster. Eldre aleneboende er i likhet med yngre aleneboende særlig høyt representert i Midtbysonen, men også i de ytre bysoner og på på Heimdal. En særlig lav andel finnes rimelig nok i områder med stort innslag av relativt nybygde eneboliger og rekkehus slik som på Stavset, Åsheim-Lundåsen og Reppe-Vikåsen.

Eldre aleneboende ble ikke tematisert ved forrige levekårsundersøkelse, og det er heller ikke mulig å gjenskape gode data for dette som gjelder for 2005. (pkt 2.1.1) Utviklingen i bosettingen av eldre aleneboende er følgelig ikke belyst her.

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
34	Stavset	2,8	7	Rosenborg	6,3	8	N. Elvehavn	8,0	20	Åsva.-Angeltr.	10,3	22	Nardo	12,5
46	Tiller sør	3,0	28	Bra.brg.-Jonsv.	6,4	45	Tiller nord	8,1	15	Brundalen	10,4	36	Hallset	12,5
43	Åshe.-Lundås.	3,3	9	Lademoen	6,6	29	Havste.-Stavn.	8,5	41	Breidablikk	10,5	11	Strindheim	12,9
6	Bakkl.-Møll.	4,1	5	Singsaker	6,7	4	Øya-Elgeseter	8,5	27	Risvollan	11,2	12	Bromst.-Leang.	13,0
17	Reppe-Vikåsen	4,2	47	Rye	6,7	13	N. Charlottenl.	9,2	26	Oth.br.-Vestlia	11,3	42	Heimdal	13,0
38	Romulslia	4,5	32	Ugla	6,8	33	Munkv.-Hoem	9,3	48	Spongdal	11,3	3	Midtbyen	13,3
37	Sjetne.-Okstad	5,0	1	Ila	7,2	21	Stokkan	9,6	25	Fossegrenda	11,4	10	Lade	13,3
39	Flatåsen	5,6	16	Ranheim	7,7	44	Kattem	9,8	40	Saupstad	11,4	31	Sverresborg	13,7
49	Nypvang	5,6	2	Ham.brg.-Trolla	7,9	23	Nidarvoll	9,9	14	Ø. Charlottenl.	11,6	30	Nyborg	15,7
35	Kystad	6,3	24	Stubban	7,9	18	Berg-Tyholt	10,3	19	Moholt	12,0			

Trondheim 9,2

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011

2.1.4 ENSLIGE FORSØRGERE

Enslige forsørgere er i denne sammenhengen mor eller far som bor med biologiske barn, adoptivbarn, men ikke fosterbarn (Tabeller viser unge enslige forsørgere som prosentandel av alle typer husstander)

ASSS-kommuner:

Stavanger:	4,9 %
Oslo:	5,0 %
Bergen:	5,2 %
Trondheim:	5,4 %
Bærum:	5,5 %
Sandnes:	5,6 %
Kristiansand:	5,6 %
Drammen:	5,8 %
Fredrikstad:	5,8 %
Tromsø:	7,1 %
<i>Gjennomsnitt:</i>	5,3 %

Trondheim har en middels andel enslige forsørgere i forhold til de andre ASSS-kommunene. Enslige forsørgere utgjør ca 4 500 av byens totalt 83 000 husstander, det vil 5,4 prosent av alle husstander. Til sammenlikning utgjør barnefamilier med to forsørgere ca 17 000, eller 20,3 prosent av alle husholdninger.

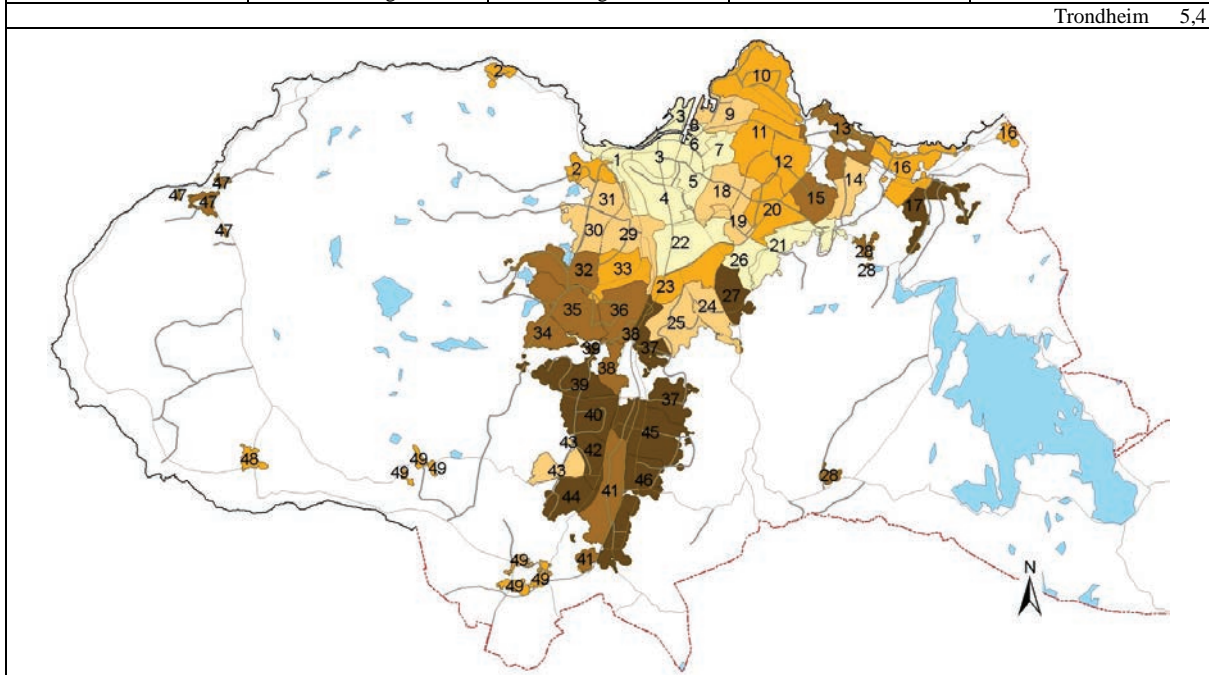
Enslige forsørgere er interessant i en levekårssammenheng siden gruppen tradisjonelt har lavere inntekt og dårligere materielle levekår enn mange andre. Barn er særlig utsatt for fattigdom. Barndommen er kort og utgjør viktige år i et menneskes liv. Det er derfor sterke sosialpolitiske hensyn som tilsier at husstander med barn gis nødvendig hjelp dersom de har et hjelpebehov⁵. Forskjellene i inntekt og materielle levekår innen gruppen av enslige forsørgere kan imidlertid være store.

Bosettingen av enslige forsørgere følger en sentrum-periferi-dimensjon, dog med et noe større tyngdepunkt lenger ut fra sentrum enn for barnefamilier generelt. Høyest andel er det i sørbyen. Dette har sannsynligvis sammenheng med at området har trygge fysiske omgivelser for barn og de rimeligste boligene. Et interessant trekk her er høy andel enslige forsørgere i sonene Hallset og Saupstad, mens barnefamilier ellers utgjør en svært lav andel her. Størst andel enslige forsørgere finnes imidlertid i sonen Reppe-Vikåsen, men også Risvollan har høy andel.

Enslige forsørgere ble også tematisert i forrige undersøkelsen, men som nevnt hefter det usikkerhet ved de tallene som den gang ble benyttet (jf. pkt. 2.1.1) Selv om det således hefter stor usikkerhet i å spore utviklingen i antall enslige forsørgere over tid, kan det likefullt være meningsfylt å belyse utviklingen av hvor enslige forsørgere bor. Mønsteret er med noen unntak temmelig uendret. (tabellvedlegg, 1.2) Romulslia, som i likhet med Kattem tidligere var i en særstilling med en særlig høy andel, har imidlertid fått en relativt betydelig lavere andel.

LEVEKÅRSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
8	N. Elvehavn	1,4	19	Moholt	4,3	11	Strindheim	5,2	38	Romulslia	6,2	45	Tiller nord	7,1
3	Midtbyen	1,4	18	Berg-Tyholt	4,4	23	Nidarvoll	5,2	47	Rye	6,2	27	Risvollan	7,2
21	Stokkan	2,6	14	Ø. Charlottenl.	4,6	10	Lade	5,4	15	Brundalen	6,2	39	Flatåsen	7,4
4	Øya-Elgeseter	3,1	24	Stubban	4,6	33	Munkv.-Hoem	5,4	34	Stavset	6,2	37	Sjetne.-Okstad	7,8
6	Bakkl.-Møll.	3,6	9	Lademoen	4,6	12	Bromst.-Leang.	5,5	41	Breidablikk	6,3	40	Saupstad	7,9
26	Oth.br.-Vestlia	3,7	30	Nyborg	4,7	49	Nypvang	5,6	13	N. Charlottenl.	6,5	42	Heimdals	7,9
7	Rosenborg	4,1	43	Åshe.-Lundås.	5,1	20	Åsva.-Angeltr	5,7	32	Ugla	6,5	44	Kattem	8,0
5	Singsaker	4,1	29	Havste.-Stavn.	5,1	48	Spongdal	5,8	28	Bra.brg.-Jonsv.	6,6	46	Tiller sør	8,2
1	Ila	4,2	25	Fossegrenda	5,2	16	Ranheim	5,9	35	Kystad	6,7	17	Reppe-Vikåsen	10,3
22	Nardo	4,3	31	Sverresborg	5,2	2	Ham.brg.-Trolla	5,9	36	Hallset	7,0			
													Trondheim	5,4

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011

2.1.5 BARNEFAMILIER

Barnefamilier er i denne sammenhengen par med barn i alderen 0-17 år. Det vil si personer som bor sammen med andre eller er registrert som gift eller i partnerskap i offentlige registre og som har biologiske barn, adoptivbarn og stebarn, men ikke fosterbarn (Tabeller viser barnefamilier som prosentandel av alle typer husstander)

ASSS-kommuner:

Oslo:	16,4 %
Drammen:	19,2 %
Bergen:	20,2 %
Trondheim:	20,3 %
Tromsø:	21,7 %
Fredrikstad:	21,8 %
Kristiansand:	22,1 %
Stavanger:	22,8 %
Bærum:	26,4 %
Sandnes:	27,4 %
Gjennomsnitt:	19,7 %

Trondheim har en middels andel barnefamilier i forhold til de andre ASSS-kommunene. Barnefamilier utgjør ca 17 000 av byens totalt 83 000 husstander, det vil si 20,3 prosent og fire ganger så mange som enslige forsørgere.

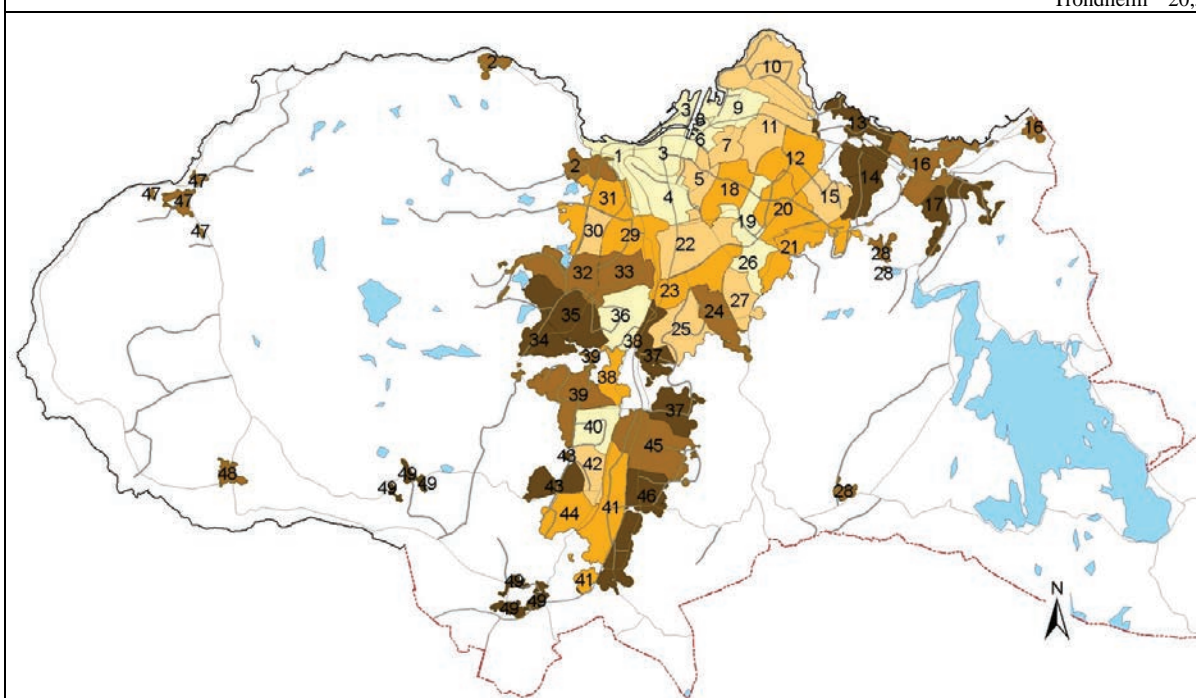
Både kommuneplanens samfunnsdel (KPS) og arealdelen (KPA) gir anvisninger om en geografisk variert befolkningsstruktur. I KPA blir det fremhevet at det skal særlig tas hensyn til barn og unges helse og trivsel ved fortetting, og hensynet ivaretas i uteromsnormen. Videre formulerer KPS et mål om å få en større andel familieleiligheter i sentrale strøk. For arbeidet med gjennomgang av planverktøy for Midtbyen er det dessuten vedtatt at det skal legges vekt på å sikre gode bokvaliteter også for barnefamilier.

Sterkest representert er barnefamilier godt utenfor sentrum, og definitivt størst andel finnes i sonene Stavset og Reppe-Vikåsen. Andelen barnefamilier i sentrumssoner og sentrumsnære soner er imidlertid påtakelig liten. Til dels henger dette nok sammen med at sentralt beliggende store boliger blir dyre for familier, som må konkurrere med etablerte par uten barn og investorer som leier ut som hybelkollektiver. Når det gjelder småbarnsforeldre som bor i midtby- og sentrumssonene, er det mulig at disse velger å flytte før barna begynner på skolen, fordi andre områder oppfattes som mer egnet. Stor netto utflytting blant 0-6 åringene i sonene Bakklundet-Møllenberg, Lademoen, Ila og Midtbyen støtter en slik hypotese (tabellvedlegg, 2.4). Sintef har påpekt at barns oppvekstvilkår ikke avhenger av om det er tett eller spredt, by eller land, men heller hvordan vi legger til rette for et barneliv⁶. Andelen barn i midtbysonen og i de sentrumsnære sonene har blitt noe redusert siden forrige undersøkelse (jf. pkt. 2.2.1).

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
3	Midtbyen	3,6	5	Singsaker	17,1	23	Nidarvoll	20,9	33	Munkv.-Hoem	24,8	13	N. Charlottenl.	29,9
8	N. Elvehavn	5,0	15	Brundalen	17,3	18	Berg-Tyholt	21,6	45	Tiller nord	25,5	35	Kystad	30,0
6	Bakkl.-Møll.	6,7	10	Lade	17,5	31	Sverresborg	21,8	2	Ham.brg.-Trolla	25,9	43	Åshe.-Lundås.	31,2
9	Lademoen	7,1	22	Nardo	17,6	41	Breidablikk	21,9	39	Flatåsen	26,3	37	Sjetne.-Okstad	32,2
1	Ila	8,5	11	Strindheim	19,3	12	Bromst.-Leang.	22,4	24	Stubban	26,4	49	Nypvang	32,4
4	Øya-Elgeseter	9,6	7	Rosenborg	19,3	21	Stokkan	22,6	47	Rye	26,9	14	Ø. Charlottenl.	32,6
19	Moholt	10,3	30	Nyborg	19,8	38	Romulslia	22,8	16	Ranheim	29,0	46	Tiller sør	33,3
26	Oth.br.-Vestlia	15,2	25	Fossegrenda	19,8	20	Åsva.-Angeltr.	23,3	48	Spongdal	29,3	17	Reppe-Vikåsen	38,6
40	Saupstad	16,9	27	Risvollan	20,0	44	Kattem	23,7	28	Bra.brg.-Jonsv.	29,8	34	Stavset	39,4
36	Hallset	17,0	42	Heimdal	20,6	29	Havste.-Stavn.	23,9	32	Ugla	29,9			

Trondheim 20,3

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011

2.1.6 INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND

Innvandrere fra utvalgte land regnes i denne sammenheng som personer født i utland og norskfødte med innvandrereforeldre fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand og Europa unntatt EU/EØS. (Tabeller viser innvandrere som prosentandel av alle typer husstander)

ASSS-kommuner:

Tromsø:	4,4 %
Trondheim:	6,8 %
Bergen:	7,3 %
Bærum:	8,2 %
Sandnes:	6,6 %
Fredrikstad:	8,5 %
Stavanger:	9,8 %
Kristiansand:	9,8 %
Drammen:	17,1 %
Oslo:	20,4 %
Gjennomsnitt:	10,1 %

Forrige levekårsundersøkelse fokuserte på *ikke-vestlige innvandrere*, men denne termen har fått redusert relevans i og med utvidelsen av EU⁷. Det er likefullt faglig nødvendig å opprettholde et skille mellom ulike grupper av innvandrere i en levekårsanalyse siden innvandrernes levekår varierer systematisk etter landbakgrunn. I tråd med gjeldende offentlig statistikk er det her benyttet Statistisk sentralbyrås *alternative landinndeling*⁸ både for årene 1998⁹ og 2011.

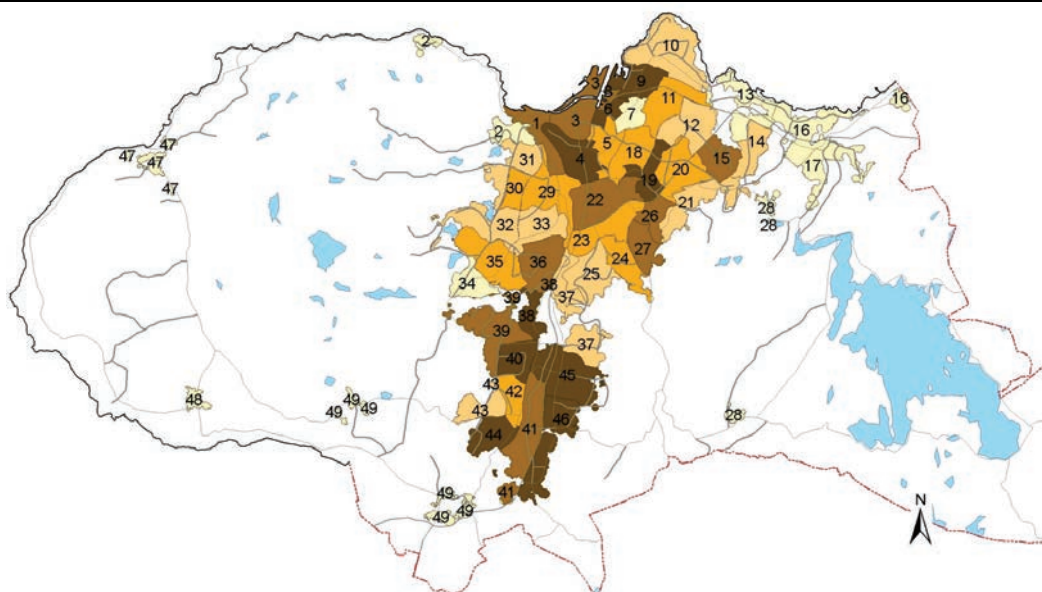
Trondheim har lav andel innvandrere fra de aktuelle landene i forhold til de andre ASSS-kommunene, og gruppen utgjør knappe 12 000 av byens ca 173 000 innbyggere. I tillegg finnes det til sammen ca 400 personer som bor på asylmottak i levekårssonene Tiller sør og Strindheim. Siden asylmottak kan skape utfordringer både for beboere og lokalsamfunnet, er temaet relevant i levekårsammenheng¹⁰.

Andel innvandrere fra de aktuelle landene er høyest representert i sentrum og i de sydlige sonene, og utgjør lavest andel i bygdeområdene og i en del sentrumsnære og omliggende områder. Gruppen har andelsmessig steget fra 3,0 prosent i 1998 til 6,8 prosent i 2011. Mye av tilveksten har blitt tatt opp i områder der gruppen tidligere nesten ikke var representert, og i så måte har gruppen blitt jevnere fordelt mellom sonene¹¹. Rangeringen av levekårsoner etter andel innvandrere fra de utvalgte landene er allikevel temmelig uendret siden 1998 (tabellvedlegg, 2.6). Saupstad har imidlertid hatt en større økning innvandrere enn de øvrige soner som fra før av hadde stor andel av gruppen. Saupstad har derfor kommet i en særstilling med definitivt størst andel av gruppen¹². Sonene Saupstad, Lademoen, Kattem, Øya-Elgeseter og Bakkladet-Møllenberg har dessuten en særlig høy andel av gruppen i alderen 0-19 år (tabellvedlegg 2.7). Det er til dels et mønster i landbakgrunn blant levekårsoner med høy andel innvandrere. Tyrkere utgjør særlig høy andel på Saupstad, kinesere på Moholt, vietnamesere på Kattem, Tiller nord og Tiller sør. I levekårssonene Lademoen, Øya-Elgeseter, Romulslia og Bakkladet-Møllenberg er bildet mer sammensatt (tabellvedlegg, 2.8).

LEVEKÅRSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
47	Rye	0,6	14	Ø. Charlottenl.	3,0	35	Kystad	3,8	36	Hallset	6,2	6	Bakkl.-Møll.	8,6
28	Bra.brg.-Jonsv.	1,3	37	Sjetne.-Okstad	3,0	20	Åsva.-Angeltr.	3,9	41	Breidablikk	6,4	38	Romulslia	10,4
48	Spongaldal	1,6	25	Fossegrenda	3,1	5	Singsaker	4,5	3	Midtbyen	6,5	46	Tiller nord	11,4
49	Nypvang	1,8	21	Stokkan	3,3	24	Stubban	4,6	15	Brundalen	6,6	4	Øya-Elgeseter	13,1
13	N. Charlottenl.	1,9	43	Åshe.-Lundås.	3,7	18	Berg-Tyholt	4,8	1	Ila	6,7	9	Lademoen	13,1
17	Reppe-Vikåsen	2,0	33	Munkv.-Hoem	3,4	30	Nyborg	5,3	39	Flatåsen	6,9	46	Tiller sør	13,5
7	Rosenborg	2,1	12	Bromst.-Leang.	3,4	29	Havste.-Stavn.	5,3	27	Risvollan	7,2	44	Kattem	14,8
34	Stavset	2,3	32	Ugla	3,6	23	Nidarvoll	5,5	13	N. Elvehavn	7,5	19	Moholt	21,1
2	Ham.brg.-Trolla	2,7	10	Lade	3,6	11	Strindheim	6,0	26	Oth.br.-Vestlia	7,6	40	Saupstad	29,4
27	Ranheim	2,8	31	Sverresborg	3,7	42	Heimdals	6,1	22	Nardo	7,8			

Trondheim 6,8

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011

2.1.7 FLYTTING UT AV LEVEKÅRSSONER

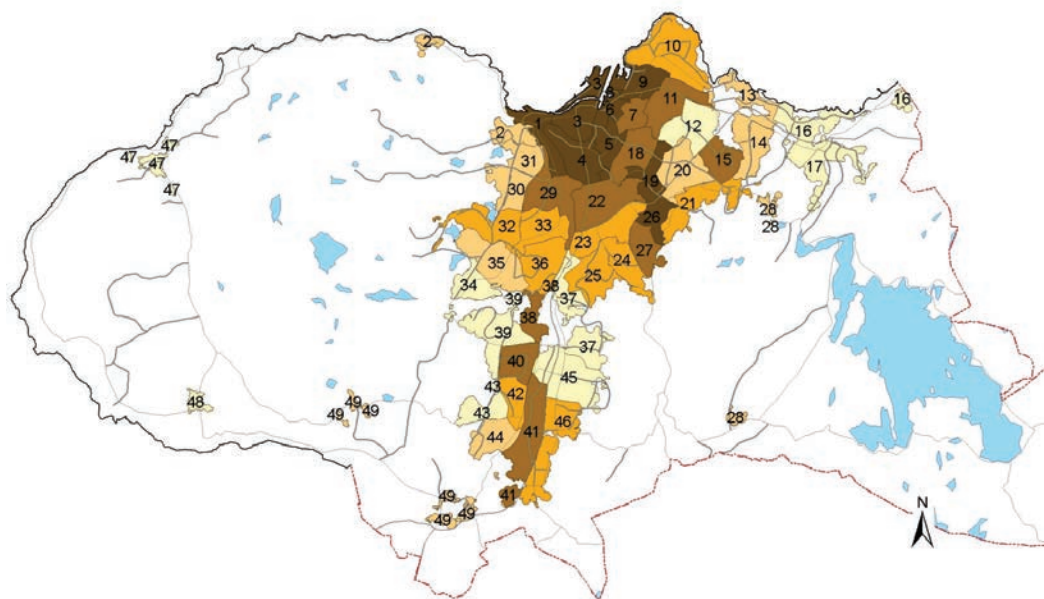
Flytting fra levekårssoner regnes i denne sammenhengen som flytting for én person ut av sonen, enten til annen sone, annen kommune eller utland. Flytting registreres ved innsendelse av flyttemelding i løpet av kalenderåret. (Tabellen viser andel utflyttere i prosent av befolkningen innenfor levekårssonen)

Flytting er et relevant forhold i et levekårsperspektiv siden dette sier noe om stabiliteten i et bomiljø. I følge Statistisk sentralbyrå er trivselsfaktorer rundt bolig og nærmiljø de viktigste grunnene til at folk flytter eller forblir boende der de er¹³. En mindre positiv forklaring på stabilitet kan være at folk blir bundet til å bli boende på grunn av høyt prisnivå på boliger i andre soner. Alderssammensetningen påvirker også flyttehyppigheten ettersom yngre flytter hyppigere enn eldre. Stor tilgang på leieboliger fremmer også flytting.

Utflyttinger har en viss sentrum-periferi-dimensjon. Høy utflyttingsaktivitet mot sentrum henger naturlig sammen med ung befolkning og tilgang på leieboliger, mens barnefamilier gjerne bor mer stabilt i periferien. Moholt har imidlertid høy flytteandel til tross for beliggenhet utenfor sentrum, og dette kan forklares med at her finnes byens største studentby¹⁴ med mange familier og internasjonale studenter, som ofte er folkeregistrert på reell adresse¹⁵. Drabantbyområdene Othilienborg-Vestlia, Romulslia, Risvollan og Saupstad har en stor utflyttingsandel og dette kan oppfattes som mer uheldig siden sonene har mange borettslagsboliger, og derav har ikke boligene en naturlig funksjon som gjennomtrekksboliger. For sonen Othilienborg-Vestlia vil Steinan studentby sannsynligvis være en medvirkende faktor til økt flytteandel¹⁶. Bromstad-Leangen sin innskutte posisjon med lav flytteaktivitet henger sammen med stor andel eldre beboere og borettslagsboliger.

Det har vært en viss økning i utflytterandelen siden den forrige levekårsundersøkelsen, fra 19 prosent i 1998 til 21,6 prosent i 2010¹⁷, men mønsteret for hvilke soner som har henholdsvis lav og høy flytteandel, er temmelig uendret. Størst økning har det vært i sentrumssonene Øya-Elgester, Baklandet-Møllenberg og Singsaker med 8 prosentpoeng fulgt av Strindheim og Havstein-Stavne med 5 prosentpoeng. Dette forsterker tendensen til høy utflytting i sentrumsnære områder. (tabellvedlegg, 2.9)

LEVEKÅRSSONER														
LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
37	Sjetne.-Okstad	8,3	13	N. Charlottenl.	10,7	42	Heimdalen	11,5	15	Brundalen	12,9	26	Oth.br.-Vestlia	17,4
17	Reppe-Vikåsen	8,3	28	Bra.brg.-Jonsv.	10,8	46	Tiller sør	11,6	41	Breidablikk	13,1	5	Singsaker	18,1
47	Rye	9,2	31	Sverresborg	10,9	36	Hallset	11,6	40	Saupstad	13,1	1	Ila	23,3
43	Åshe.-Lundås.	9,3	20	Åsva.-Angeltr.	11,0	25	Fossegrenda	12,0	27	Risvollan	13,1	19	Moholt	25,8
16	Ranheim	9,6	14	Ø. Charlottenl.	11,0	10	Lade	12,4	18	Berg-Tyholt	13,5	9	Lademoen	26,6
48	Spongaldal	9,8	35	Kystad	11,1	33	Munkv.-Hoem	12,5	29	Havste.-Stavn.	14,6	4	Øya-Elgeseter	27,8
34	Stavset	10,0	30	Nyborg	11,2	23	Nidarvoll	12,5	38	Romulslia	14,7	8	N. Elvehavn	25,8
12	Bromst.-Leang.	10,1	2	Ham.brg.-Trolla	11,3	32	Ugla	12,5	22	Nardo	16,8	3	Midtbyen	29,1
39	Flatåsen	10,4	49	Nypvang	11,4	21	Stokkan	12,8	11	Strindheim	17,1	6	Bakkl.-Møll.	29,1
45	Tiller nord	10,6	44	Kattem	11,4	24	Stubban	12,8	7	Rosenborg	17,2			
												Trondheim	20,6	

Kilde: SSB, flyttestatistikk for perioden 1.1.2010 – 31.12.2010, holdt mot befolkningsstatistikk per 1.1. 2010.

2.1.8 FLYTTING INTERNT I SONENE

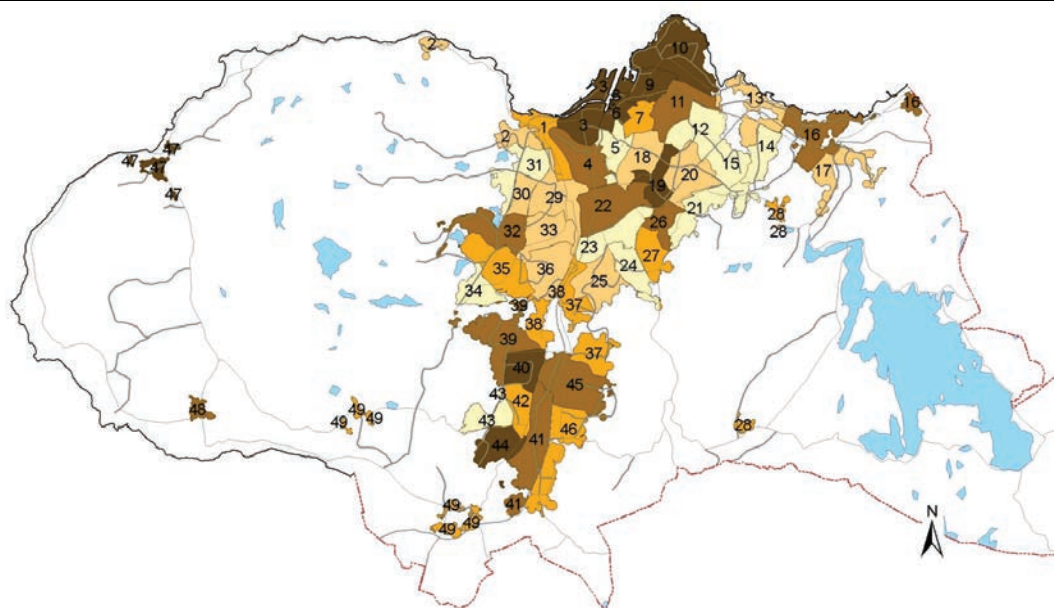
Interflytting: regnes i denne sammenhengen som flytting for én person innenfor samme sone. Flytting registreres ved innsendelse av flyttemelding i løpet av kalenderåret. Vi regner her interntflyttere som andel av befolkningens mengden som helhet innenfor sonene. (Tabellen viser andel interntflytting som prosent av befolkningen innenfor levekårssonen)

Det er uklart hva som er årsaker til interntflytting, og sannsynligvis varierer årsakene fra sone til sone. Flytting innenfor et nærområde må sees som et uttrykk for at folk trives i området, og at flytting skjer til mer egnet bolig som et ledd i en boligkarriere, eller at mange bor til leie, slik at omkostningene for å bytte bolig er lave. Hyppige flyttinger innenfor et område kan også sees på som et uttrykk for korte husleiekontrakter, dårlige eller usikre boforhold. Sannsynligvis kan interntflytting oppleves som mest positiv i områder med utstrakt grad av selveierboliger, siden flytting må antas i større grad å være selvsvalt her.

Det er ikke noen klare mønstre i interntflytting ut over at sentrumssonene Midtbyen, Lademoen, Bakklandet-Møllenberg og Nedre Elvehavn er høyt representert, kun forbigått av Moholt, som med sin studentby har relativt høyest interntflytting. Forklaringen er at nevnte soner har stor andel leieboliger og ung befolkning. I sonen Lade kan høy interntflytting muligens forklare med at nybygging av blokkboliger har gitt eldre mulighet til å velge enklere boligløsninger i et område tradisjonelt preget av småhusbebyggelse. Sonene Saupstad og Kattem er typiske borettslagsområder der boligbyggingen har vært lav, slik at høy interntflytting har andre forklaringer og henger muligens sammen med at områdene har høy trivsel og varierte boligstørrelser.

Siden forrige levekårsundersøkelse har det vært litt nedgang i andelen interntflytting fra 2,2 prosent i 1998 til 2 prosent i 2010, men tallene er lave, og de individuelle endringene kan være temmelig vilkårlige. Det trer heller ingen tydelige mønstre frem, og endringene er derfor ikke nærmere kommentert.

LEVEKÅRSSONER														
LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
12	Bromst.-Leang.	0,4	25	Fossegrenda	1,1	46	Tiller sør	1,6	22	Nardo	2,1	40	Saupstad	2,6
24	Stubban	0,7	13	N. Charlottenl.	1,2	49	Nypvang	1,6	45	Tiller nord	2,1	44	Kattem	2,8
21	Stokkan	0,7	18	Berg-Tyholt	1,2	38	Romulslia	1,6	48	Spongdal	2,1	47	Rye	3,2
5	Singsaker	0,8	30	Nyborg	1,3	28	Bra.brg.-Jonsv.	1,6	41	Breidablikk	2,1	10	Lade	3,2
23	Nidarvoll	0,9	33	Munkv.-Hoem	1,3	1	Ila	1,6	39	Flatåsen	2,2	8	N. Elvehavn	3,2
34	Stavset	1,0	2	Ham.brg.-Trolla	1,4	35	Kystad	1,7	32	Ugla	2,2	6	Bakkl.-Møll.	3,2
15	Brundalen	1,0	36	Hallset	1,4	37	Sjetne.-Okstad	1,7	26	Oth.br.-Vestlia	2,3	9	Lademoen	3,9
31	Sverresborg	1,0	20	Åsva.-Angeltr.	1,4	7	Rosenborg	1,8	4	Øya-Elgeseter	2,4	3	Midtbyen	4,3
14	Ø. Charlottenl.	1,1	29	Havste.-Stavn.	1,4	42	Heimdals	1,9	16	Ranheim	2,4	19	Moholt	4,6
43	Åshe.-Lundås.	1,1	17	Reppe-Vikåsen	1,5	27	Risvolla	2,0	11	Strindheim	2,5			
												Trondheim	2,0	

Kilde: SSB, flyttingdata for perioden 1.1.2010 – 31.12.2010, holdt mot befolkningsstatistikk per 1.1.2010.

2.1.9 BYGNINGSTYPER

Bygningstyper

Enebolig: frittliggende bygning med én boenhet og evt sokkelleil.
Småhus: rekkehus, terrassehus, tomannsbolig, færre enn tre etasjer
Blokk: store boligbygg med fem eller flere boliger
Felleshush: felles oppholdsrom (studenter, eldre m.v.)
Forretningsgård: foreningsvirksomhet (butikk, kontor m.v.)
 (Tabeller viser bygningstyper prosentfordelt innenfor alle bygningstyper)

ASSS-kommuner :

	Enebolig	Småhus	Blokk	Forretn.b.mv
Fredrikstad:	54 %	28 %	14 %	4 %
Bærum:	32 %	33 %	31 %	4 %
Oslo:	8 %	16 %	73 %	3 %
Drammen:	30 %	30 %	37 %	4 %
Kristiansand:	39 %	29 %	27 %	5 %
Sandnes:	56 %	25 %	16 %	3 %
Stavanger:	36 %	35 %	25 %	4 %
Bergen:	27 %	26 %	44 %	3 %
Trondheim:	24 %	29 %	39 %	8 %
Tromsø:	43 %	28 %	22 %	6 %
Gj.snitt:	35 %	28 %	33 %	4 %

Ved inngangen av 2011 var det 89 690 registrerte boliger i Trondheim, men for 1998 finnes det ingen sikre tall på boligmengden¹⁸. I perioden fra og med 1998 til og med 2010 har det blitt tatt i bruk 14 962 nye boliger. Boligproduksjon har vært høy i så vel sentrumsnære som mer perifere soner. Følgende levekårssoner har i denne perioden hatt en boligproduksjon på mer enn 500 boliger: Nedre Elvehavn, Ila, Berg-Tyholt, Kystad, Stokkan, Flatåsen og Øya-Elgester.

I følge kommuneplanens samfunnsdel skal ensidige bomiljøer motvirkes. Blant levekårssonene er det imidlertid en helt naturlig sentrum-periferi-tendens med størst andel blokker i sentrum, men selvfølgelig også i drabantbysonene. Andel eneboliger øker dess lenger en beveger seg ut i periferien. Gjeldende fortettingsstrategi innebærer at 80 prosent av bebyggelsen skal etableres innenfor eksisterende tettstedsstruktur. Økte krav til tetthet innebærer flere boliger per bygg. Tall for nye boliger tatt i bruk i perioden fra og med 1998 til og med 2010 viser en generelt større satsing på blokkbebyggelse og en dertil mindre andel eneboliger. Et interessant trekk her er at blokkbebyggelsen nå utgjør et vesentlig større innslag også i områder tradisjonelt preget av villabebyggelse. Eksempler på dette er Strindheim, Singsaker og Nardo. Et markant eksempel på det motsatte er Risvollan der de fleste boliger bygget etter forrige levekårsundersøkelse er i småhus fremfor i blokkbebyggelse. (tabellvedlegg, 2.11)

Ulike bygningstyper tiltrekker seg tradisjonelt husstander av forskjellig størrelse og til dels med ulik sosioøkonomisk bakgrunn. Hensynet til en variert befolkningsstruktur kan derfor komme i konflikt med målsettingen om fortetting. Så langt det er mulig må disse hensynene forenes, eller i ytterste konsekvens veies opp mot hverandre. Uavhengig av bygningstyper kan det nemlig legges til rette for at boliger kan brukes av grupper med ulike behov. Dette kan eksempelvis oppnås gjennom bygging av eneboliger og småhus som fyller krav til tilgjengelighet, slik at personer med funksjonsnedsettelse kan bo i småhus i periferien, eller at store leiligheter legges til første etasje i blokkbebyggelsen i sentrumssonene, slik at disse områdene også blir attraktive også for barnefamilier.

LEVEKÅRSSONER											
Levekårssoner	Antall boliger	Bygningstype				Levekårssoner	Antall boliger	Bygningstype			
		Enebolig	Småhus	Blokk	Felleshush, forretningsgård mv			Enebolig	Småhus	Blokk	Felleshush, forretningsgård mv
Ila	2 413	7 %	20 %	69 %	4 %	Oth.br.-Vestlia	1 931	12 %	16 %	60 %	13 %
Ham.brg-Trolla	1 112	47 %	52 %	1 %	0 %	Risvollan	1 842	7 %	32 %	62 %	0 %
Midtbyen	3 763	1 %	12 %	65 %	22 %	Bra.brg.-Jonsv.	882	84 %	13 %	2 %	1 %
Øya-Elgeseter	3 552	4 %	22 %	56 %	18 %	Havste.-Stavne	1 392	46 %	46 %	7 %	0 %
Singsaker	1 582	21 %	61 %	15 %	2 %	Nyborg	1 508	14 %	24 %	62 %	0 %
Bakkl.-Møll.	3 614	2 %	23 %	73 %	3 %	Sverresborg	1 734	23 %	31 %	45 %	1 %
Rosenborg	1 694	11 %	59 %	29 %	1 %	Ugla	1 776	66 %	29 %	5 %	1 %
N. Elvehavn	1 218	0 %	1 %	94 %	5 %	Munkv.-Hoem	1 588	40 %	39 %	16 %	5 %
Lademoen	3 616	1 %	14 %	82 %	2 %	Stavset	947	58 %	41 %	0 %	1 %
Lade	2 902	12 %	38 %	45 %	6 %	Kystad	2 271	52 %	42 %	1 %	5 %
Strindheim	2 476	16 %	37 %	41 %	6 %	Hallset	2 324	22 %	18 %	59 %	1 %
Bromst.-Leangen	1 593	19 %	64 %	14 %	2 %	Sjetne.-Okstad	1 710	38 %	51 %	9 %	1 %
N. Charlottenl.	1 371	26 %	47 %	20 %	6 %	Romulslia	1 011	3 %	47 %	50 %	0 %
Ø. Charlottenl.	1 458	40 %	42 %	15 %	3 %	Flatåsen	2 787	17 %	51 %	31 %	0 %
Brundalen	1 072	19 %	12 %	57 %	13 %	Saupstad	2 295	4 %	6 %	90 %	0 %
Ranheim	1 887	53 %	38 %	2 %	7 %	Breidablikk	1 268	51 %	29 %	19 %	1 %
Reppe-Vikåsen	1 103	59 %	41 %	0 %	0 %	Heimdal	1 108	38 %	21 %	38 %	4 %
Berg-Tyholt	2 581	18 %	47 %	9 %	26 %	Åshe.-Lundås.	1 109	81 %	14 %	5 %	0 %
Moholt	3 760	7 %	9 %	36 %	48 %	Katterem	1 819	15 %	34 %	50 %	1 %
Åsva.-Angeltrøa	2 435	14 %	33 %	28 %	24 %	Tiller nord	1 777	24 %	64 %	8 %	3 %
Stokkan	1 726	57 %	30 %	6 %	6 %	Tiller sør	1 221	50 %	47 %	1 %	3 %
Nardo	2 551	23 %	36 %	36 %	5 %	Rye	600	91 %	9 %	0 %	1 %
Nidarvoll	1 405	29 %	38 %	31 %	2 %	Spongdal	545	73 %	26 %	0 %	1 %
Stubban	1 417	44 %	53 %	2 %	1 %	Nypvang	732	60 %	23 %	7 %	11 %
Fossegrenda	1 190	27 %	63 %	10 %	0 %						
							89 690	24 %	32 %	36 %	8 %

Kilde: Matrikkelen per 1.1.2011

2.1.10 BOLIGSTØRRELSER (ANTALL ROM)

Boligstørrelser regnes i denne sammenhengen etter boligens antall oppholdsrom som fyller bygningslovens krav til beboelsesrom til varig opphold. Kjøkken, bad, bodar, vindfang, gang, hall og lignende regnes her ikke som rom. (Tabeller viser romantall prosentfordelt innenfor alle boliger)

ASSS-kommuner:

	1-2 roms	3-4 roms	5-6 roms
Fredrikstad:	17 %	51 %	32 %
Bærum:	20 %	47 %	33 %
Oslo:	39 %	47 %	14 %
Drammen:	23 %	51 %	26 %
Kristiansand:	20 %	44 %	36 %
Sandnes:	14 %	43 %	42 %
Stavanger:	22 %	45 %	34 %
Bergen:	20 %	52 %	28 %
Trondheim:	31 %	44 %	25 %
Tromsø:	30 %	53 %	18 %
Gjennomsnitt:	23 %	48 %	29 %

Av totalt 89 690 boliger som var registrert per 1.1.2011 var det opplysninger om antall rom for 82 079 av boligen. Dette innebærer at det finnes opplysninger om antall rom i boliger for drøye 90 prosent av boligmassen.

En variert boligsammensetting som dekker hele befolkningens behov gir innbyggerne valgfrihet til å bestemme hvor de skal bo og danner grunnlaget for gode bomiljøer. I følge kommuneplanens samfunnsdel skal ensidige bomiljøer motvirkes. Kommunen kan benytte sin reguleringsmyndighet for å oppnå ønsket boligsammensetting. I praksis er det imidlertid en del begrensninger i muligheten til å forme beboersammensettingen gjennom å styre boligsammensettingen siden ulike husstandstyper ofte konkurrerer om de samme boligene. Eksempelvis kan sentrumsnær familieboliger like gjerne bli benyttet av andre husstandstyper enn familier. Andre aktuelle grupper for slike boliger er studenter som danner kollektiver eller etablerte par uten barn, såkalte DINKs (Double Income No Kids).

Blant levekårsssonene finner vi størst andel 1 og 2 roms boliger i Midtbyen, Lademoen, Nedre Elvehavn, Øya-Elgeseter, Ila og Bakklundet-Møllenberg. Det er også i de samme områdene en finner færrest barnefamilier (pkt. 2.1.5) og flest unge aleneboende (pkt 2.1.2). Utenfor sentrum blir boligene større og andelen barnefamilier flere.

Tall som viser boliger tatt i bruk fra og med 1998 til og med 2010 tyder på at boligproduksjonen til dels har understøttet segregeringstendensene når det gjelder leilighetssammensettingen i sonene. Dette har særlig gitt seg uttrykk i bygging av mange småboliger i sentrum. I perioden 1.1.1998 til 1.1.2011 var 44 prosent av alle boliger som ble bygget 1 og 2 roms boliger. Midtbysonen og sentrumssonene hadde allerede i 1998 en høy andel 1 og 2 roms boliger, og i den aktuelle perioden ble det bygget relativt mange 1 og 2 roms boliger innenfor disse sonene. Desidert høyest andel i bygging av 1 og 2 roms boliger skjedde imidlertid i sonen Berg-Tyholt, og dette skyldes byggingen av Berg studentby. (tabellvedlegg, 2.11)

LEVEKÅRSSONER										
Levekårssoner	Antall boliger	Antall rom				Levekårssoner	Antall boliger	Antall rom		
		1-2	3-4	5-6				1-2	3-4	5-6
Ila	2 148	52 %	38 %	10 %		Oth.br.-Vestlia	1 860	44 %	43 %	13 %
Ham.brg.-Trolla	958	11 %	48 %	41 %		Risvollan	1 800	27 %	50 %	24 %
Midtbyen	3 250	63 %	29 %	7 %		Bra.brg.-Jonsv.	696	13 %	39 %	48 %
Øya-Elgeseter	3 317	52 %	40 %	8 %		Havste.-Stavne	1 187	19 %	41 %	40 %
Singsaker	1 405	20 %	43 %	37 %		Nyborg	1 435	24 %	55 %	21 %
Bakkl.-Møll.	3 079	45 %	46 %	9 %		Sverresborg	1 581	23 %	51 %	26 %
Rosenborg	1 491	30 %	43 %	27 %		Ugla	1 542	14 %	41 %	44 %
N. Elvehavn	1 209	54 %	46 %	0 %		Munkv.-Hoem	1 428	24 %	43 %	34 %
Lademoen	3 279	62 %	34 %	4 %		Stavset	836	9 %	44 %	47 %
Lade	2 684	36 %	47 %	17 %		Kystad	2 039	19 %	40 %	41 %
Strindheim	2 200	26 %	50 %	24 %		Hallset	2 181	27 %	53 %	20 %
Bromst.-Leangen	1 524	20 %	52 %	28 %		Sjetne.-Okstad	1 630	9 %	50 %	40 %
N. Charlottenl.	1 247	14 %	53 %	33 %		Romulslia	993	27 %	56 %	17 %
Ø. Charlottenl.	1 362	17 %	40 %	43 %		Flatåsen	2 707	12 %	45 %	43 %
Brundalen	1 018	27 %	55 %	18 %		Saupstad	2 279	27 %	61 %	12 %
Ranheim	1 697	22 %	41 %	37 %		Breidablikk	1 136	14 %	50 %	36 %
Reppe-Vikåsen	1 056	9 %	50 %	41 %		Heimdal	1 056	19 %	48 %	32 %
Berg-Tyholt	2 389	39 %	36 %	25 %		Åshe.-Lundås.	1 059	10 %	35 %	54 %
Moholt	3 571	66 %	26 %	8 %		Kattem	1 610	13 %	52 %	34 %
Åsva.-Angeltrøa	2 320	38 %	40 %	21 %		Tiller nord	1 748	13 %	55 %	32 %
Stokkan	1 571	17 %	46 %	37 %		Tiller sør	1 172	9 %	64 %	27 %
Nardo	2 244	35 %	46 %	19 %		Rye	493	8 %	39 %	54 %
Nidarvoll	1 268	16 %	54 %	31 %		Spongdal	433	10 %	37 %	54 %
Stubban	1 256	16 %	43 %	41 %		Nypvang	547	11 %	46 %	44 %
Fossegrenda	1 076	26 %	47 %	26 %						
Trondheim							82 079	31 %	44 %	25 %

Kilde: SSB, bygningsstatistikk per 1.1.2011

Tallverdi merket *brun* indikerer at levekårssonen er blant de ti levekårsssonene med høyest andel innenfor avmerket bygningskategori.

2.1.11 KOMMUNALE UMLEIEBOLIGER

Kommunale utleieboliger er i denne sammenhengen boliger som beboer disponerer gjennom en *leiekontrakt* og der kommunen er utleier. For ASSS-kommuner er alle kommunale boliger medregnet, mens tall for levekårssoner gjelder bare for ordinære utleieboliger for økonomisk og sosialt vanskeligstilte. (Tabeller viser kommunale boliger som prosentandel av alle typer husstander).

ASSS-kommuner:

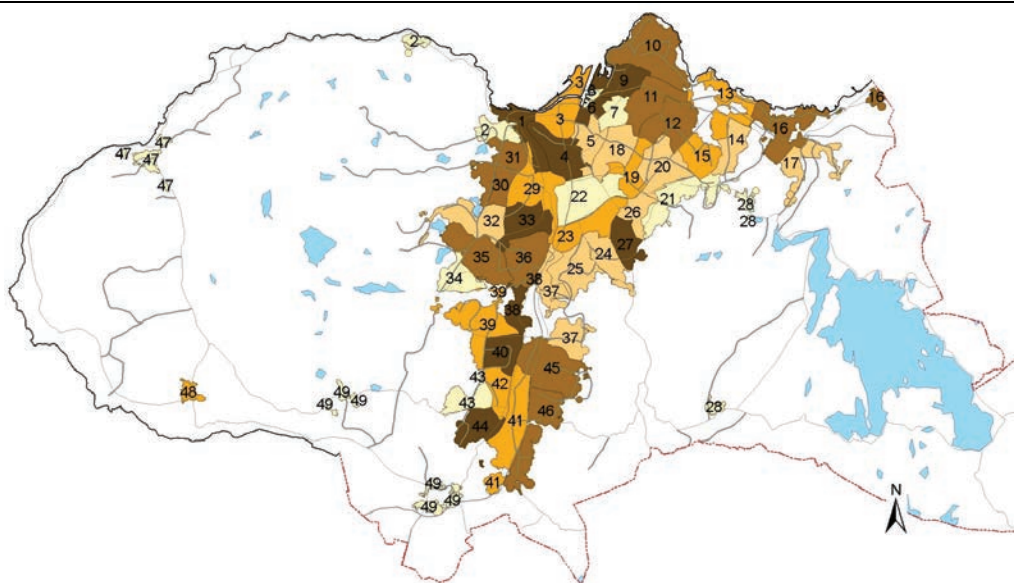
Sandnes:	2,7 %
Fredrikstad:	2,9 %
Tromsø:	3,1 %
Drammen:	3,4 %
Oslo:	3,5 %
Bærum:	4,0 %
Bergen:	4,0 %
Stavanger:	4,3 %
Trondheim:	4,3 %
Kristiansand:	5,3 %
Gjennomsnitt:	3,7 %

Trondheim har en litt høyere andel kommunale utleieboliger enn gjennomsnittet for ASSS-kommunene. Antallet er 3 951 boliger dersom både ordinære boliger og omsorgsboliger medregnes. Dette utgjør 4,3 prosent av alle boliger og andelen er temmelig uendret siden 1998¹⁹. Satsing på kommunale boliger har hatt sterke velferdsmessige begrunnelser, blant annet å motvirke bruk av hybelhus og lignende midlertidige boløsninger. Nedenfor omtales bare de *ordinære* utleieboligene²⁰.

Lokaliseringen av kommunale boliger er blant de mest direkte virkemidlene som kommunen har for å påvirke levekårssammensettingen, ettersom de fleste leietakerne i kommunale utleieboliger har problemer ut over svak økonomi. Siden kommunale boliger utgjør et lite mindretall, har disse imidlertid en tallmessig begrenset påvirkning innenfor den enkelte levekårssone. Målet om integrering tilsier at kommunale leietakere ideelt sett bør bo jevnt fordelt innenfor alle deler av byen. På den annen side har mange kommunale leietakere behov for og ønske om å bo sentralt og i nærhet til offentlige tjenester. Det kan derfor stride mot leietakernes faktiske interesse med en bydelsvis jevn fordeling av de kommunale boligene.

Beliggenheten til de ordinære utleieboligenes er sammensatt, og anskaffelsesstrategiene har vekslet over tid. I tidligere tider kjøpte kommunen mange leiegårder i midtbysonen og sentrumssonene, blant annet som del av byfornyelsen. Hensynet til integrering av kommunale beboere har imidlertid blitt mer fremtredende i de par siste tiår. Som en konsekvens har kommunen satset på kjøp av borettslagsboliger. Mange borettslagsboliger har derfor blitt anskaffet i de sydlige sonene der boliger ofte er rimelige. Andelen kommunale boliger har nå blitt høy i noen av disse områdene. I 2011 vedtok derfor bystyret ved behandling av kommunens boligprogram at andelen kommunale boliger ikke bør økes i levekårssonene Kattem og Saupstad (Kolstad²¹). Det finnes ikke tilrettelagte data som stedfester kommunale boliger på et levekårssonenivå før 2005. Utviklingen av beliggenheten til de kommunale boligene er derfor ikke belyst.

LEVEKÅRSSONER														
LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
28	Bra.brg.-Jonsv.	0,0	5	Singsaker	0,6	13	N. Charlottenl.	1,3	46	Tiller sør	2,9	33	Munkv.-Hoem	4,8
8	N. Elvehavn	0,0	37	Sjetne.-Okstad	0,6	19	Moholt	1,5	36	Hallset	3,1	38	Romulslia	5,1
7	Rosenborg	0,0	14	Ø. Charlottenl.	0,6	29	Havste.-Stavn.	1,8	45	Tiller nord	3,3	27	Risvollan	5,5
2	Ham.brg.-Trolla	0,1	17	Reppe-Vikåsen	0,6	3	Midtbyen	2,0	30	Nyborg	3,6	40	Saupstad	5,6
22	Nardo	0,2	24	Stubban	0,6	42	Heimdal	2,2	35	Kystad	3,7	44	Kattem	5,8
47	Rye	0,3	20	Åsva.-Angeltr.	0,8	39	Flatåsen	2,3	10	Lade	4,3	1	Ila	7,0
43	Åshe.-Lundås.	0,4	18	Berg-Tyholt	0,9	48	Spongdal	2,4	31	Sverresborg	4,4	6	Bakkl.-Møll.	7,3
21	Stokkan	0,4	25	Fossegrenda	1,0	23	Nidarvoll	2,5	12	Bromst.-Leang.	4,6	4	Øya-Elgeseter	8,3
49	Nypvang	0,4	26	Oth.br.-Vestlia	1,1	15	Brundalen	2,6	16	Ranheim	4,7	9	Lademoen	11,5
34	Stavset	0,4	32	Ugla	1,2	41	Breidablikk	2,8	11	Strindheim	4,7			
													Trondheim	3,2

Om statistikken: -Tall for ASSS-kommune, SSB, KOSTRA, skjema 13, rapportåret 2010.

-Tall for levekårssoner: Trondheim kommune, Bolig- og eiendomssystemet, per 31.12.2010.

2.2

Levekårsdata

2.2.1 INNTEKT

Inntekt regnes her som årlig medianinntekt per forbruksenhet som både hensyntar at større husstander trenger høyere inntekter, samtidig som de oppnår stordriftsfordeler. Forbruksenhet utledes ved ekvivalentvekter etter EU-skalaen, der første voksen husstandsmedlem skal ha vekt lik 1,0, neste voksne 0,5 og barn vektet likt til 0,3²². (Inntekt er oppgitt i kr 1000)

ASSS-kommuner:

Fredrikstad:	275
Drammen:	282
Kristiansand:	288
Trondheim:	293
Oslo:	296
Tromsø:	296
Bergen:	299
Sandnes:	313
Stavanger:	326
Bærum:	351
Gjennomsnitt:	302

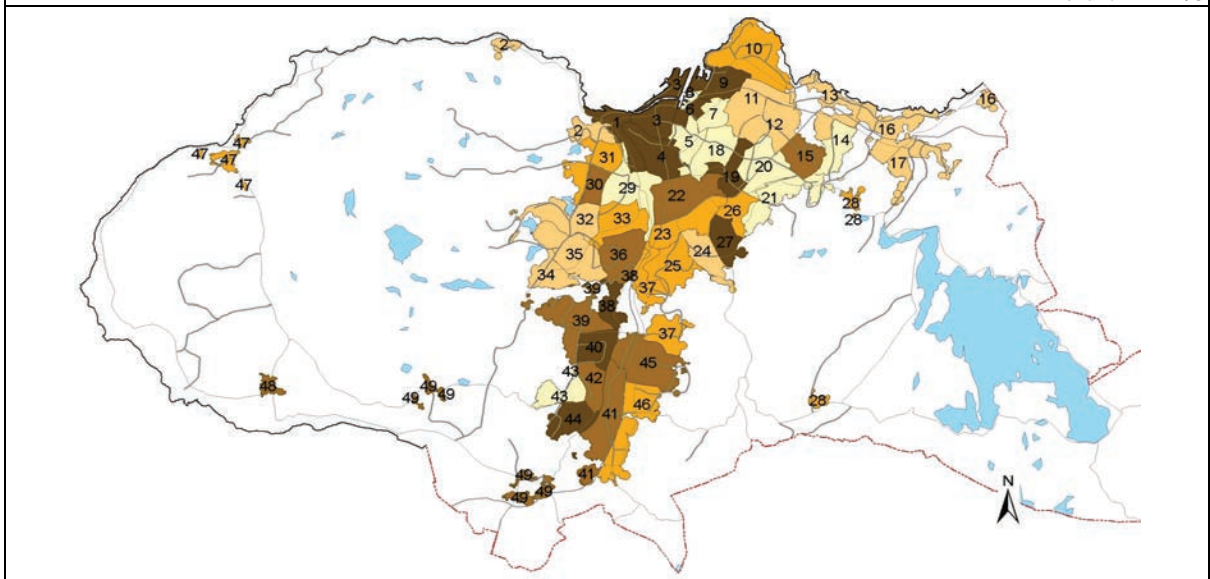
Inntektsnivå er meget relevant i en levekårsammenheng. For det første utgjør inntekt en forutsetning for å skaffe seg materielle goder som har betydning for ens levekår. For det andre bestemmer inntekten hvor folk kan kjøpe bolig, og dette bidrar til å opprettholde en geografisk segregering av levekår. For det tredje samvarierer inntekt med mange andre levekårsvariabler. Eksempelvis er det naturlig å finne sammenhenger mellom lav inntekt og sosialhjelp, arbeidsledighet eller uføretrygd. Innbyggere i Trondheim har en årlig gjennomsnittsinntekt per forbruksenhet på 293 000 kr, og dette er noe under gjennomsnittet blant ASSS-kommunene.

Unge personer tjener jevnt over mindre enn eldre, og dette kan oppfattes som normalt og akseptert i den grad dette er et livsfasefenomen. Det er således som forventet at inntekten i sonene Lademoen, Midbyen, Moholt, Øya-Elgeseter, Bakklandet-Møllenberg og Ila er lav, siden her er mange unge aleneboende. Mer betenkelig er det imidlertid at sonene Saupstad, Kattem, Romulslia og Risvollan preges av lav inntekt, all den tid sonene ikke preges av ung befolkning.

Forrige undersøkelse fokuserte på familieinntekt som inntektsmål. Målet hadde imidlertid sin svakhet ved at familieinntekten ikke legger til grunn opplysninger om hvor mange husstandsmedlemmer inntekten skal fordeles på. Siden definisjonen for inntekt er endret, hefter betydelig usikkerhet med å spore relative forskjeller i inntektsutviklingen mellom sonene. Dersom sonene allikevel rangeres på en liste fra lav til høy inntekt innenfor de to tidspunktene, rykker de fem sonene Tiller-Sør, Sjetnemarka, Tiller nord, Flatåsen og Breidablikk flest plasser ned med en relativ reduksjon i inntektsnivået, mens de fem sonene Rosenborg, Lade, Strindheim, Berg-Tyholt og Åsvang-Angeltrøa, beveger seg flest plasser opp. (tabellvedlegg 1.5)

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST			
Nr	Sone	kr	Nr	Sone	kr	Nr	Sone	kr	Nr	Sone	kr	Nr	Sone	kr	
40	Saupstad	238	36	Hallset	277	26	Oth.br.-Vestlia	294	12	Bromst.-Leang.	304	8	N. Elvehavn	319	
9	Lademoen	246	42	Heimdalen	278	28	Bra.brg.-Jonsv.	296	11	Strindheim	304	20	Åsva.-Angeltr	320	
3	Midtbyen	247	48	Spondal	281	33	Munkv.-Hoem	298	24	Stubban	307	14	Ø. Charlottenl.	320	
19	Moholt	247	15	Brundalen	285	23	Nidarvoll	298	16	Ranheim	308	29	Havste.-Stavn.	321	
44	Kattem	265	41	Breidablikk	285	47	Rye	299	32	Ugla	310	43	Åshe.-Lundås.	322	
4	Øya-Elgeseter	268	45	Tiller nord	288	31	Sverresborg	299	35	Kystad	313	7	Rosenborg	328	
6	Bakkl.-Møll.	271	30	Nyborg	288	37	Sjetne.-Okstad	300	34	Stavset	315	18	Berg-Tyholt	329	
38	Romulslia	275	49	Nypvang	289	46	Tiller sør	301	13	N. Charlottenl.	315	21	Stokkan	334	
27	Risvollan	276	22	Nardo	289	25	Fossegrenda	302	17	Reppe-Vikåsen	316	5	Singsaker	346	
1	Ila	277	39	Flatåsen	291	10	Lade	303	2	Ham.brg.-Trolla	317				
													Trondheim	293	

Kilde: SSB, inntektsstatistikk for inntektsåret 2009

2.2.2 INNTEKT UNDER FATTIGDOMSGRENSEN

Inntekt under fattigdomsgrensen er her utledet gjennom EU sin lavinntektsdefinisjon, der inntekt per forbruksenhet lik eller under 60 prosent av nasjonalt nivå tilsvarer lavinntekt. I denne undersøkelsen er studenter og personer med formue høyere enn to ganger grunnbeløpet i folketrygden (kr 144 012) holdt utenfor. Data gjelder personer i husstand med lavinntekt som andel av befolkningen som helhet.

ASSS-kommuner:

Sandnes:	5,0 %
Bærum:	5,1 %
Stavanger:	6,3 %
Tromsø:	7,0 %
Bergen:	7,5 %
Kristiansand:	7,8 %
Trondheim:	8,1 %
Fredrikstad:	9,2 %
Drammen:	10,3 %
Oslo:	12,2 %
Gjennomsnitt	7,9 %

Inntekt under fattigdomsgrensen, slik det er fremstilt her, er en *relativ* størrelse basert på det generelle inntektsnivået i et samfunn. Innenfor et slikt perspektiv kan husstander som over tid opplever en økt kjøpekraft fordi lønningene stiger mer enn prisen på varer og tjenester, faktisk bli regnet som relativt fattigere dersom den generelle lønnsveksten er høyere. En alternativ tilnærming er derfor å foreta en vurdering av hvilke nødvendighetsartikler en husstand trenger (standardbudsjett) og dernest vurdere inntekten etter dette. En slik metode har vi imidlertid ikke gått nærmere inn på.

Blant ASSS-kommunene ligger Trondheim med 7,9 prosent så vidt over gjennomsnittsnivået når det gjelder andel husholdninger med inntekt under fattigdomsgrense.

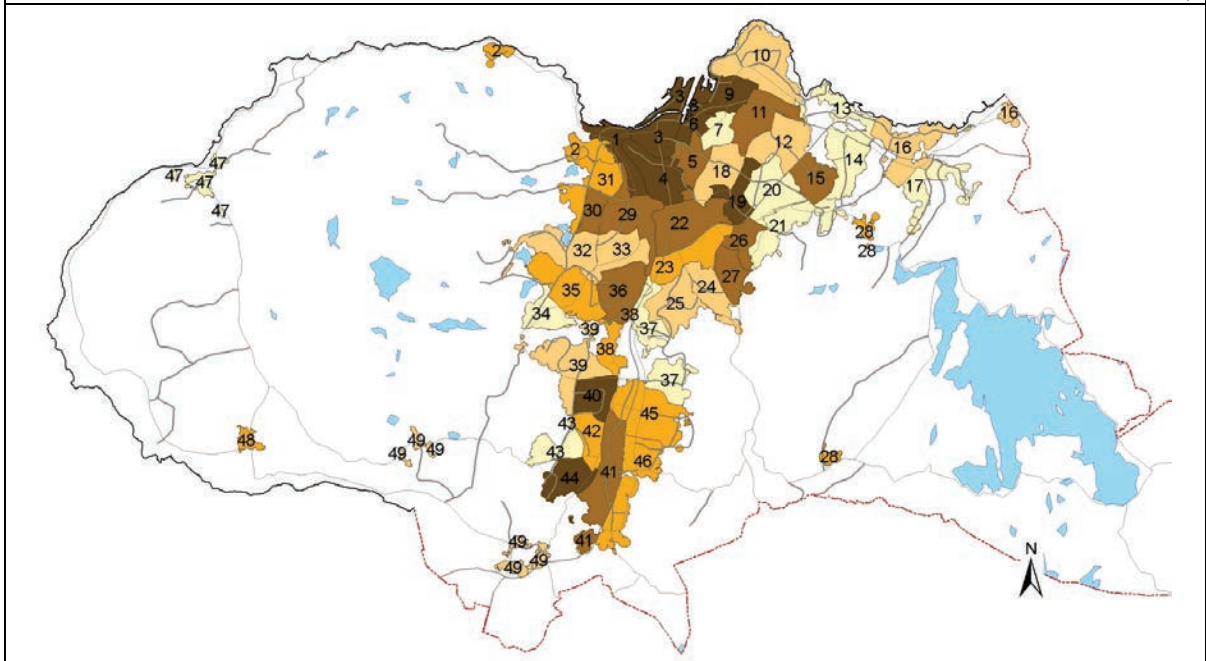
Sentrumssonene Lademoen, Midtbyen, Øya-Elgester, Bakklundet-Møllenberg og Ila og drabantbysonene i sørbyen som Saupstad og Kattem har en stor andel med lav inntekt. Et bekymringsfullt trekk er at de samme sonene, med unntak av Ila, også er blant gruppen med høyest andel barn som er tilknyttet husholdning med høyest lavinntekt (tabellvedlegg 2.13). Nedre Elvehavn er en sammensatt inntektsmessig bydel, siden sonen tilhører gruppen med høyest inntektsnivå (jf. pkt. 2.2.1) og samtidig gruppen med størst andel med lavinntekt.

Inntektsbegrepet har blitt vesentlig endret siden forrige levekårsundersøkelse (jf. pkt. 2.2.1), og inntekt under fattigdomsgrensen ble heller ikke tematisert ved forrige undersøkelse. Utviklingen av husstander med inntekt under fattigdomsgrensen er derfor ikke belyst her.

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
17	Reppe-Vikåsen	3,0	33	Munkv.-Hoem	5,1	42	Heimdals	6,1	5	Singsaker	7,1	8	N. Elvehavn	8,8
14	Ø. Charlottenl.	3,5	12	Bromst.-Leang.	5,2	35	Kystad	6,2	30	Nyborg	7,3	44	Kattem	10,6
43	Åshe.-Lundås.	3,5	24	Stubban	5,3	2	Ham.brg.-Trolla	6,3	41	Breidablikk	7,5	1	Ila	12,3
47	Rye	3,6	39	Flatåsen	5,4	46	Tiller sør	6,4	29	Havste.-Stavn.	7,6	40	Saupstad	15,6
37	Sjetne.-Okstad	4,1	18	Berg-Tyholt	5,4	28	Bra.brg.-Jonsv.	6,4	26	Oth.br.-Vestlia	7,8	6	Bakkl.-Møll.	16,0
21	Stokkan	4,1	10	Lade	5,8	48	Spongdal	6,4	11	Strindheim	7,8	4	Øya-Elgeseter	17,5
13	N. Charlottenl.	4,3	32	Ugla	5,9	38	Romulslia	6,5	15	Brundalen	7,9	3	Midtbyen	19,4
20	Åsva.-Angeltr.	4,4	25	Fossegrenda	6,0	45	Tiller nord	6,5	27	Risvollan	8,2	9	Lademoen	20,6
34	Stavset	4,4	16	Ranheim	6,0	23	Nidarvoll	6,7	36	Hallset	8,3	19	Moholt	25,1
7	Rosenborg	5,1	49	Nypvang	6,1	31	Sverresborg	6,9	22	Nardo	8,6			

Trondheim 8,1

Kilde: SSB, inntektsstatistikk for inntektsåret 2009, holdt opp mot befolkningsstatistikk.

2.2.3 LAV UTDANNING

Lav utdanning defineres som grunnskole (1-10 klasse) som høyeste gjennomførte utdanning. (For å motvirke variasjoner som følge av ulik aldersfordeling mellom sonene, avgrenses utvalget til personer i alderen 30-39 år.)

ASSS-kommuner:

Bærum:	9,5 %
Stavanger:	10,9 %
Trondheim:	10,9 %
Oslo:	11,4 %
Bergen:	11,9 %
Tromsø:	12,8 %
Sandnes:	13,4 %
Kristiansand:	14,8 %
Fredrikstad:	18,9 %
Drammen:	19,1 %
<i>Gjennomsnitt:</i>	<i>13,4 %</i>

Utdanning er i vid forstand all kunnskap og ferdigheter som oppnås gjennom læring, og slike ressurser er viktig for at mennesker skal ha kontroll over eget liv og mestre hverdagen. I nærværende undersøkelse avgrenses imidlertid utdanning til å gjelde den opplæring som gis gjennom skoleverket, siden det er data om formell utdanning som er tilgjengelig. Utdanning er viktig for å oppnå en sikker tilknytning til arbeidslivet og derav en stabil inntekt. Utdanning er positivt for den enkeltes selvfølelse og utvikling av identitet.

Utdanningsnivået i befolkningen er fremdeles økende, og i Utdanningsmeldinga (2008-2009) ble det antatt at studietilbøyeligheten²³ vil stige ytterligere. Blant ASSS-kommunene har Trondheim som forventet, og i likhet med universitetsbyene, en relativt liten andel lavt utdannede. Blant levekårssonene finner vi en viss sentrum-periferi-tendens med relativt færre lavt utdannede mot sentrum, men bildet er svært sammensatt. Størst andel med lav utdanning finnes innenfor drabantbyene i syd, og dette henger sammen med en relativ stor andel innvandrerbefolkning. Tilsvarende er det også stor andel med lav utdanning i bygdesonene. Som et brudd med sentrum-periferi-tendensen har sentrumssonen Lademoen en stor andel lavt utdannede.

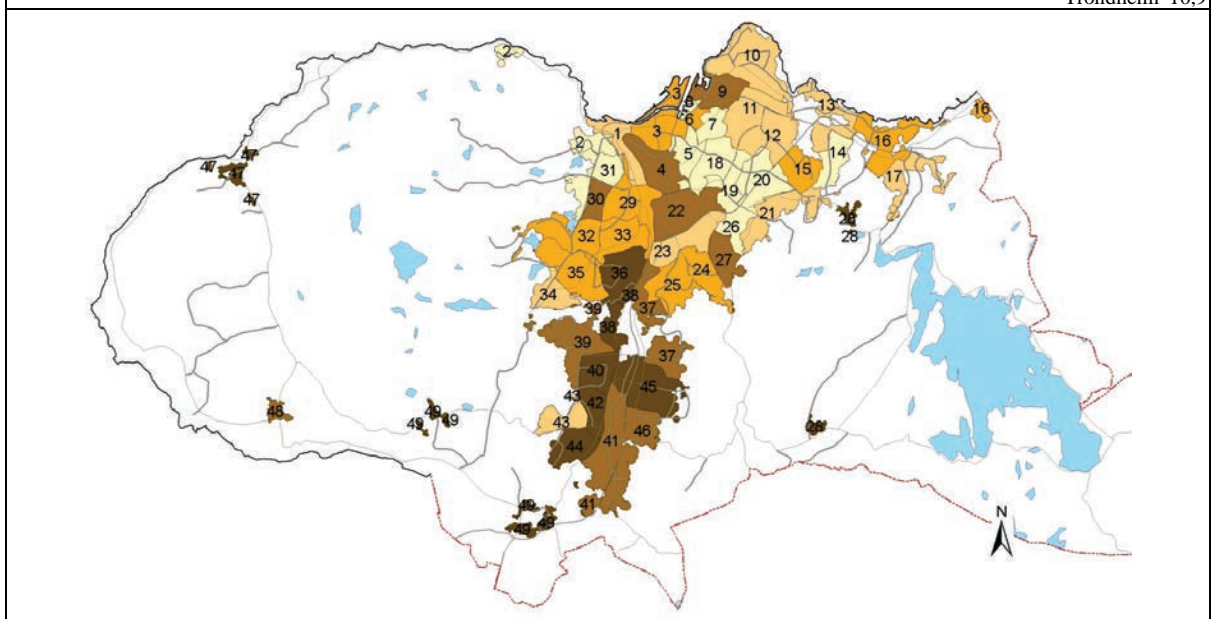
Utdanningsstatistikken har blitt endret siden forrige levekårsundersøkelse. Dette forklarer hvorfor andelen lavt utdannede har steget fra 7,4 til 10,9 prosent²⁴.

Antageligvis har denne omleggingen ingen større systematisk påvirkning av det innbyrdes resultatet mellom sonene. Dersom sonene rangeres fra lavest til høyest andel med lavt utdannede innenfor de to tidspunktene, rykker sonene Øya-Elgester, Nardo, Sjetnemarka-Okstad, Midtbyen og Stokkan flest plasser oppover med en relativ økning i andelen lavt utdannede, mens sonene Sverresborg, Ila, Øvre Charlottenlund, Reppe-Vikåsen, og Åsheim-Lundåsen rykker flest plasser ned (tabellvedlegg 1.6).

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
5	Singsaker	4,8	11	Strindheim	7,7	6	Bakkl.-Møll.	10,1	4	Øya-Elgeseter	11,2	49	Nypvang	14,4
8	N. Elvehavn	4,9	23	Nidarvoll	7,9	24	Stubban	10,1	30	Nyborg	11,7	45	Tiller nord	14,7
18	Berg-Tyholt	4,9	13	N. Charlottenl.	8,0	35	Kystad	10,3	37	Sjetne.-Okstad	11,8	36	Hallset	14,8
2	Ham.brg.-Trolla	5,3	34	Stavset	8,1	33	Munkv.-Hoem	10,5	22	Nardo	11,8	28	Bra.brg.-Jonsv.	14,9
7	Rosenborg	5,6	21	Stokkan	8,4	32	Ugla	10,5	27	Risvollan	12,0	47	Rye	15,0
14	Ø. Charlottenl.	5,8	12	Bromst.-Leang.	8,5	3	Midtbyen	10,6	39	Flatåsen	12,8	38	Romulslia	15,5
20	Åsva.-Angeltr	6,0	17	Reppe-Vikåsen	8,6	15	Brundalen	10,8	41	Breidablikk	13,7	42	Heimdals	17,5
31	Sverresborg	6,5	1	Ila	9,7	25	Fossegrenda	11,0	46	Tiller sør	13,8	44	Kattem	21,9
26	Oth.br.-Vestlia	6,7	43	Åshe.-Lundås.	9,7	16	Ranheim	11,1	48	Spongdal	13,9	40	Saupstad	22,9
19	Moholt	7,0	10	Lade	10,0	29	Havste.-Stavs.	11,1	9	Lademoen	14,0			

Trondheim 10,9

Om statistikken:SSB, utdanningsstatistikk per 1 10. 2010

2.2.4 SOSIALHJELP

Sosialhjelpsmottakere regnes her som personer som mottar pengestøtte både i form av bidrag og lån, utbetalt etter lov om sosiale tjenester. (Tall er oppgitt som andel av befolkningen. For å motvirke variasjoner som følge av ulik aldersfordeling mellom sonene, avgrenses utvalget til personer i alderen 16-25 år).

ASSS-kommuner:

Bærum:	0,9 %
Oslo:	1,1 %
Stavanger:	1,3 %
Sandnes:	1,4 %
Tromsø:	1,6 %
Bergen:	2,0 %
Trondheim:	2,0 %
Drammen:	2,0 %
Kristiansand:	2,4 %
Fredrikstad:	2,5 %
Gjennomsnitt	1,7 %

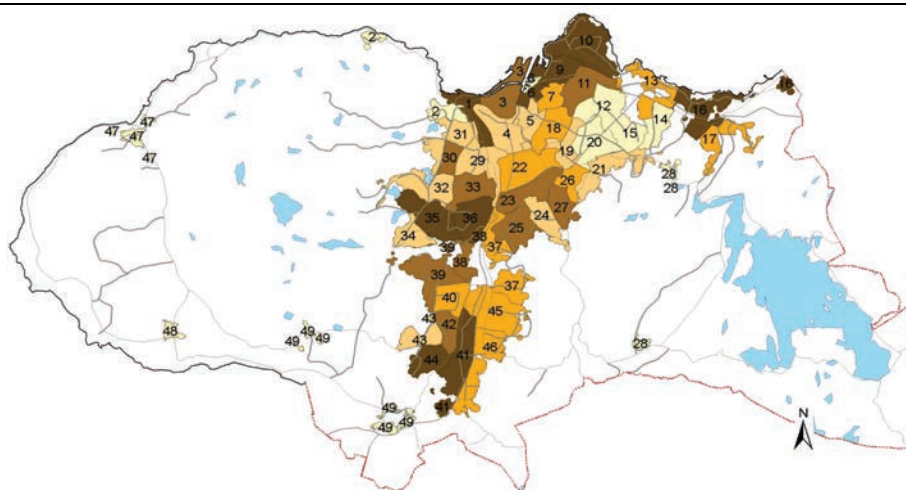
Økonomisk sosialhjelp tildeles etter en individuell behovsprøving i tilfeller der andre offentlige og private støtteordninger ikke er tilstrekkelig for å sikre et forsvarlig livsopphold. Sosialhjelp kan tolkes som et uttrykk for levekårsproblemer for mottakeren. For det første er det uttrykk for mangel på stabil deltakelse i arbeidslivet, og for det annet er støtten basert på et eksistensminimum siden ordningen er ment som en kortidsytelse. Særlig alvorlig blir det derfor dersom ytelsen blir langvarig. For personer som har mottatt sosialhjelp over lang tid, er det imidlertid en mulighet for å oppnå kvalifiseringsstønad. Målt opp mot snittet for ASSS-kommunen har Trondheim en noe høyere andel av befolkningen på sosialhjelp med 2,0 prosent av befolkningen.

Det er til dels et sammensatt mønster i fordelingen av sosialhjelpsmottakere. Høy andel forekommer i sentrumssonene med Nedre Elvehavn som et markant unntak, og går i en akse sørover. Mindre andel finnes i de sentrumsnære soner, her med Lade og Strindheim som klare unntak. Variasjoner mellom sonene bør strengt tatt sees i lys av samspillet av de andre ytelsene, blant annet introduksjonsstønad for flyktninger og kvalifiseringsstønad, men dette er ikke gjort her.

Ordningen med kvalifiseringsstønad og introduksjonsstønad ble etablert etter forrige levekårsundersøkelse, og dette reduserer verdien av å belyse utviklingen av sosialhjelpsbruken isolert sett²⁵. Forrige levekårsundersøkelse la dessuten til grunn alle over 16 år i utvalget. Dette bidro til å styrke bildet av sosialhjelpsbruk i soner med stor andel unge, siden unge oftere mottar sosialhjelp. Dersom sonene allikevel rangeres fra lavest til høyest andel med sosialhjelpsmottakere innenfor de to tidspunktene, rykker sonene Strindheim, Fossegrenda, Lade, Berg-Tyholt og Munkvoll-Hoem og Rosenborg flest plasser opp, med en relativ økning i sosialhjelpsbruken, mens sonene Øya-Elgester, Bratsberg-Jonsvatnet, Brundalen, Singsaker og Saupstad beveger seg flest plasser ned. (tabellvedlegg, 1.7)

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
2	Ham.brg-Trolla	:	32	Ugla	1,1	13	N. Charlottenl.	1,4	27	Risvollan	2,0	6	Bakkl.-Møll.	2,7
8	N. Elvehavn	:	34	Stavset	1,1	17	Reppe-Vikåsen	1,4	11	Strindheim	2,0	35	Kystad	2,9
12	Bromst.-Leang.	:	5	Singsaker	1,1	7	Rosenborg	1,5	39	Flatåsen	2,1	41	Breidablikk	2,9
14	Ø. Charlottenl.	:	4	Øya-Elgeseter	1,2	37	Sjetne.-Okstad	1,5	23	Nidarvoll	2,2	36	Hallset	3,0
15	Brundalen	:	31	Sverresborg	1,2	22	Nardo	1,6	3	Midtbyen	2,2	10	Lade	3,0
28	Bra.brg.-Jonsv.	:	21	Stokkan	1,2	26	Oth.br.-Vestlia	1,6	38	Romulslia	2,2	16	Ranheim	3,3
47	Rye	:	43	Åshe.-Lundås.	1,3	18	Berg-Tyholt	1,7	42	Heimdal	2,2	44	Kattem	3,6
48	Spondal	:	24	Stubban	1,3	40	Saupstad	1,8	25	Fossegrenda	2,3	9	Lademoen	4,0
49	Nypvang	:	19	Moholt	1,3	45	Tiller nord	1,9	30	Nyborg	2,4	1	Ila	5,0
20	Åsva.-Angeltr	1,1	29	Havste.-Stavn.	1,3	46	Tiller sør	1,9	33	Munkv.-Hoem	2,5			
													Trondheim	2,2

Om statistikken: SSB, sosialhjelpsdata per 1.12.2010, holdt opp mot befolkningsdata per 1.1.2011
: Tall kan ikke offentliggjøres på grunn av lav forekomst. Prikket soner er plassert i laveste kategori.

2.2.6 OVERGANGSSTØNAD

Mottakere av overgangsstønad regnes her som personer som står registrert i NAVs register som mottakere av denne ytelsen. (Tall er oppgitt som andel av alle kvinner i befolkningen i alderen 20-39 år).

Overgangsstønad er en statlig trygdeytelse som skal sikre inntekt til livsopphold til personer som er enslig mor eller far, og som er alene om omsorgen for barn. Overgangsstønad gis i en begrenset periode og er avhengig av barnets alder og behovet for stønaden. Som hovedregel kan det gis overgangsstønad i opptil tre år frem til det yngste barnet fyller åtte år. Generelt er enslige forsørgere blant gruppene med lavest inntekt og dårligst materielle levekår, og dette vil i særlig grad gjelde mottakere av overgangsstønad. Stønaden kan også sees som et uttrykk for svak tilknytning til arbeidslivet og det sosiale fellesskapet som en arbeidsplass utgjør. Trondheim kommune har litt høyere andel av mottakere av overgangsstønad enn de øvrige ASSS-kommunene, og utgjør 2,7 prosent av alle kvinner i alderen 20-39 år.

ASSS-kommuner:

Bærum:	1,5 %
Oslo:	2,0 %
Stavanger:	2,1 %
Bergen:	2,3 %
Sandnes:	2,6 %
Trondheim:	2,7 %
Drammen:	2,9 %
Fredrikstad:	3,1 %
Tromsø:	3,1 %
Kristiansand:	3,6 %
Gjennomsnitt:	2,6 %

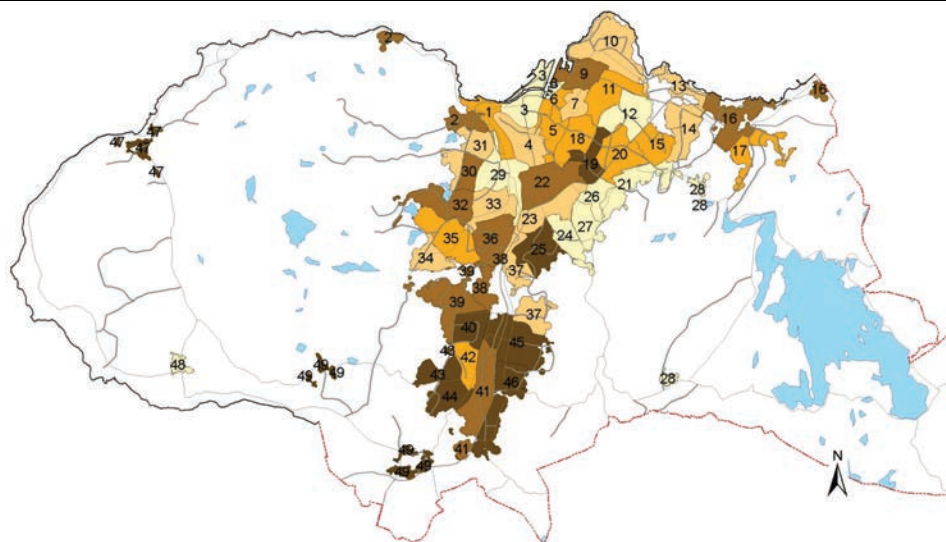
Blant områder med høyest andel personer med overgangsstønad finner vi et tyngdepunkt i sørbyen representert ved Kattem, Saupstad, Tiller nord og Tiller sør, men også studentbyområdet Moholt, bygdeområdene Rye og Nypvang, samt Fossegrenda og Åsheim-Lundåsen tilhører sonene med høyest andel. Det er imidlertid et stort spenn i andelen som mottar overgangsstønad gruppen av soner sonene med høyest andel, og her kommer Kattem i en særstilling med desidert høyest andel. Et interessant trekk er at sonen Reppe-Vikåsen kommer midt på treet i bruk av overgangsstønad, selv om sonen har desidert størst andel enslige forsørgere.

Selv om utviklingen i bruk av overgangsstønad må sees i lys av nye ordninger som kvalifiseringsstønad og introduksjonsstønad kan det like fullt gi en viss verdi å belyse utviklingen av ordningen blant levekårssonene, særlig siden selve målingen av indikatoren har vært uendret siden forrige undersøkelse. Dersom sonene rangeres på en skala fra lavest til høyest andel med overgangsstønad innenfor de to tidspunktene, rykker de fem sonene Fossegrenda, Nardo, Ranheim, Åsheim-Lundåsen og Tiller sør flest plasser opp med en relativ økning i bruk av overgangsstønad, skjønt ingen av disse sonene har hatt oppgang isolert sett. De fem sonene Risvollan, Bromstad-Leangen, Othilienborg-Vestlia, Øya-Elgeseter og Havstein-Stavne beveger seg flest plasser ned (tabellvedlegg, 1.9)

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
48	Spondal		13	N. Charlottenl.	1,6	11	Strindheim	2,1	9	Lademoen	2,7	46	Tiller sør	3,9
26	Oth.br.-Vestlia		14	Ø. Charlottenl.	1,7	20	Åsva.-Angeltr.	2,1	30	Nyborg	2,7	49	Nypvang	3,9
8	N. Elvehavn		7	Rosenborg	1,7	5	Singsaker	2,1	2	Ham.brg-Trolla	3,0	25	Fossegrenda	3,9
3	Midtbyen	1,0	4	Øya-Elgeseter	1,7	18	Berg-Tyholt	2,1	39	Flatåsen	3,1	45	Tiller nord	4,0
21	Stokkan	1,1	31	Sverresborg	1,8	42	Heimdalen	2,2	32	Ugla	3,6	19	Moholt	4,3
29	Havste.-Stavn.	1,4	10	Lade	1,8	1	Ila	2,4	36	Hallset	3,7	43	Åsheim-Lundås.	4,5
24	Stubban	1,5	34	Stavset	1,9	15	Brundalen	2,5	41	Breidablikk	3,7	40	Saupstad	4,5
28	Bra.brg.-Jonsv.	1,5	37	Sjetne.-Okstad	1,9	6	Bakkl.-Møll.	2,5	22	Nardo	3,7	47	Rye	5,0
12	Bromst.-Leang.	1,6	33	Munkv.-Hoem	2,0	17	Reppe-Vikåsen	2,6	16	Ranheim	3,8	44	Kattem	7,7
27	Risvollan	1,6	23	Nidarvoll	2,1	35	Kystad	2,6	38	Romulslia	3,8			

Trondheim 2,7

Om statistikken: SSB, arbeidsmarkedsstatistikk per 05. 2011, holdt opp mot befolkningsdata per 1.1.2011
: Tall kan ikke offentliggjøres på grunn av lav forekomst. Prikket soner er plassert i laveste kategori

2.2.7 VOLDSKRIMINALITET ETTER GJERNINGSPERSONENS BOSTED

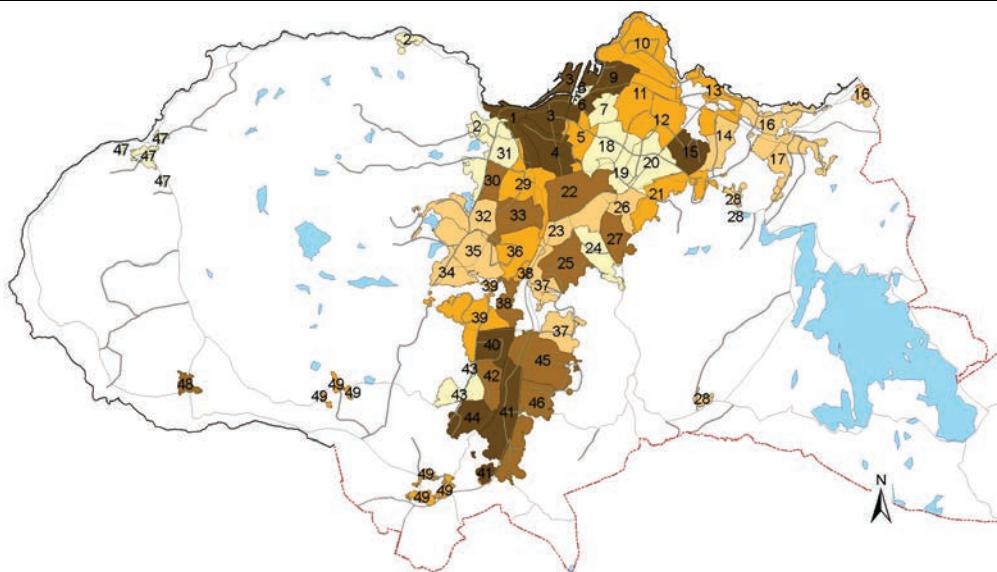
Voldskriminalitet gjelder her forbrytelser i lovens forstand²⁷ knyttet til vold, og der det finnes person som er mistenkt, siktet eller domfelt for ugjerningen. (oppgitt i prosentvis andel av befolkningen)

Voldskriminalitet er et alvorlig samfunnsproblem som kan gi varige konsekvenser for den som rammes. Voldskriminalitet kan ha mange former og forekommer på ulike arenaer. Tall for Trondheim viser at forbrytelser mot liv legeme og helse utgjør 61 prosent, forbrytelser mot den personlige frihet (frihetsberøvelse, trusler, menneskehandel) 26 prosent, mens mishandling i familieforhold utgjør 13 prosent. På landsbasis viser SSB sin levekårsundersøkelse for 2007 at menn og kvinner utsettes for ulike typer vold. Vold mot menn utøves langt oftere på offentlige steder i helgene av en som er ruspåvirket, mens vold mot kvinner ofte skjer i private bomiljø uten ruspåvirkning.

Data knyttet til gjerningspersonens bosted trenger slett ikke å være det samme som gjerningsstedet. Dataene er derfor ikke egnet til å belyse hvordan det er å bo i sonen, men snarere egnet for å innrette individrettede tiltak. Høyest andel gjerningspersoner er i sentrumssonene og i en del sydlige soner. Gjerningsmenn er ofte unge og dette påvirker de resultatene blant sonene. For øvrig har Statistisk sentralbyrå påpekt om forbrytelser generelt, at gjerningsmannen sjelden er kvinne. Dette har ingen større betydning, siden sonene noenlunde likt kjønnsfordelt²⁸.

Tallene for voldskriminalitet er generelt lave, og resultatene kan derfor vise tilfeldig variasjon som ikke er uttrykk for stabile trender. Siden forrige undersøkelse er det dessuten gjort vesentlige endringer i definisjonen av voldskriminalitet siden forrige undersøkelse kun la til grunn siktelsler, mens nærværende undersøkelse også inkluderer mistenkte og domfelte. Dersom sonene allikevel rangeres på en skala fra lavest til høyest andel med gjerningsmenn innenfor de to tidspunktene, rykker de fem sonene Kattem, Munkvoll-Hoem, Tiller-Sør, Stokkan og Flatåsen flest plasser opp med en relativ økning i andelen gjerningsmenn, mens Åsvang-Angeltrøa, Stubban, Åsvang-Angeltrøa, Hammersborg-Trolla, Ranheim og Reppe-Vikåsen har beveget seg flest plasser ned. (tabellvedlegg, 1.10)

LEVEKÅRSSONER														
LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
2	Ham.brg-Trolla	0,1	34	Stavset	0,2	5	Singsaker	0,2	45	Tiller nord	0,3	41	Breidablikk	0,4
31	Sverresborg	0,1	14	Ø. Charlottenl.	0,2	10	Lade	0,2	48	Spongdal	0,3	44	Kattem	0,4
47	Rye	0,1	17	Reppe-Vikåsen	0,2	13	N. Charlottenl.	0,2	25	Fossegrenda	0,3	15	Brundalen	0,4
19	Moholt	0,1	26	Oth.br.-Vestlia	0,2	29	Havste.-Stavn.	0,2	27	Risvollan	0,3	9	Lademoen	0,5
7	Rosenborg	0,1	16	Ranheim	0,2	39	Flatåsen	0,2	30	Nyborg	0,3	4	Øya-Elgeseter	0,5
20	Åsva.-Angeltrøa	0,1	23	Nidarvoll	0,2	21	Stokkan	0,2	33	Munkv.-Hoem	0,3	1	Ila	0,5
43	Åshe.-Lundås.	0,1	28	Bra.brg.-Jonsv.	0,2	12	Bromst.-Leang.	0,2	22	Nardo	0,3	40	Saupstad	0,5
18	Berg-Tyholt	0,1	37	Sjetne.-Okstad	0,2	36	Hallset	0,3	46	Tiller sør	0,4	3	Midtbyen	0,5
24	Stubban	0,2	35	Kystad	0,2	49	Nypvang	0,3	42	Heimdal	0,4	6	Bakkl.-Møll.	0,6
8	N. Elvehavn	0,2	32	Ugla	0,2	11	Strindheim	0,3	38	Romulslia	0,4			
													Trondheim	0,3

Kilde: Trondheim politikammer, kriminalstatistikk for perioden 1.1.2009-6.12.2011, omregnet til årseffekt og holdt opp mot befolkningsdata per 1.1.2011.

2.2.8 FORBRYTELSER ETTER GJERNINGSSTED

Forbrytelser gjelder her anmeldte forbrytelser etter lovens forstand²⁶ knyttet til anmeldte narkotika, skadeverk, vold eller vinningskriminalitet. (oppgitt i absolutt antall)

Forbrytelser har en direkte påvirkning på hvordan det er å *bo og ferdes* i et område. Indikatoren skiller seg derfor fra de andre indikatorene som beskriver egenskaper ved befolkningen. Det er her lagt til grunn fire kategorier av kriminalitet som har stor betydning for befolkningens trygghet og trivsel: vinningskriminalitet (65 %), narkotika (15 %), skadeverk (10 %) og vold (10 %). Forbrytelser kan prege hele nærområder og kan ikke naturlig relateres til en befolkningensmengde. Tallene for ugjerningene er oppgitt i absolutt antall. Dette gir følgelig andre resultater enn om forbrytelser hadde vært oppgitt som en andel av befolkningen innenfor sonen.

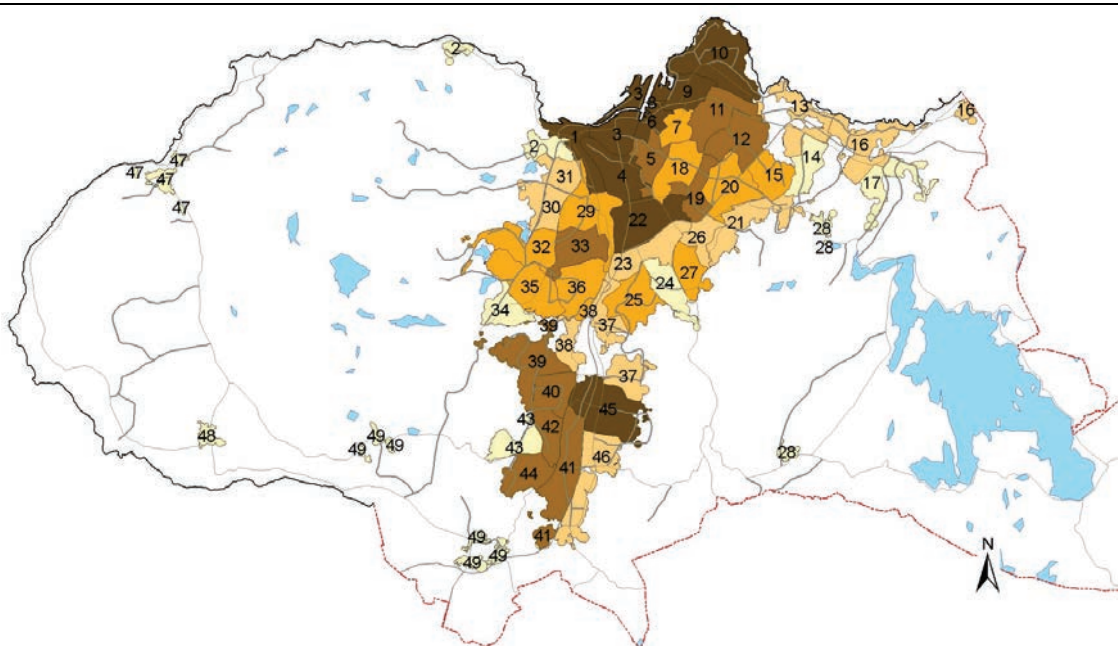
Blant levekårssonene er det en temmelig tydelig sentrum-periferi-tendens, med flest tilfeller av forbrytelser i sentrum og i de sentrumsnære levekårssonene, men også med et tyngdepunkt i de sydlige bydeler. Om lag halvparten av alle forbrytelser skjer samlet innenfor sentrumssonene Midtbyen, Øya Elgester, Bakklundet-Møllenberg, Lademoen, Ila og Nedre Elvehavn. Midtbyen er i en særstilling siden en fjerdedel av alle forbrytelser skjer her. Færrest forbrytelser skjer i bygdeområdene Rye, Spongdal, Nypvang og Bratsberg-Jonsvatnet. Tall på forbrytelser etter gjerningssted var ikke tilgjengelig ved forrige levekårsundersøkelse, og utviklingen er her følgelig ikke belyst

Av de 9 528 forbrytelsene er 907 knyttet til voldskriminalitet (tabell er ikke gjengitt). Også her er Midtbyen med en særstilling med hele 285 tilfeller, men også Øya-Elgeseter, Bakklundet-Møllenberg og Lademoen er relativt høyt representert. Høy andel voldsforbrytelser i og rundt Midtbyen henger sannsynligvis sammen med stor tetthet av skjenkesteder. I 2010 ble drøye halvparten av all alkohol skjenket fra serveringssteder i levekårssonen Midtbyen²⁹.

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	Ant	Nr	Sone	Ant	Nr	Sone	Ant	Nr	Sone	Ant	Nr	Sone	Ant
47	Rye	7	16	Ranheim	47	32	Ugla	73	19	Moholt	112	8	N. Elvehavn	226
48	Spongdal	13	37	Sjetne.-Okstad	51	36	Hallset	74	33	Munkv.-Hoem	135	45	Tiller nord	276
49	Nypvang	18	26	Oth.br.-Vestlia	53	25	Fossegrenda	79	5	Singsaker	138	22	Nardo	284
28	Bra.brg.-Jonsv.	21	38	Romulslia	58	7	Rosenborg	83	44	Kattem	143	10	Lade	289
43	Åshe.-Lundås.	23	31	Sverresborg	64	20	Åsva.-Angeltr.	84	39	Flatåsen	160	1	Ila	360
17	Reppe-Vikåsen	30	13	N. Charlottenl.	66	35	Kystad	90	12	Bromst.-Leang.	160	9	Lademoen	443
24	Stubban	34	21	Stokkan	67	15	Brundalen	92	42	Heimdalen	168	6	Bakkl.-Møll.	537
14	Ø. Charlottenl.	34	23	Nidarvoll	69	18	Berg-Tyholt	105	11	Strindheim	175	4	Øya-Elgeseter	636
34	Stavset	34	46	Tiller sør	70	29	Havste.-Stavn.	109	41	Breidablikk	177	3	Midtbyen	2396
2	Ham.brg.-Trolla	36	30	Nyborg	73	27	Risvollan	110	40	Saupstad	212		ikke oppgitt	734

Trondheim 9528

Kilde: Trondheim politikammer, kriminalstatistikk for perioden 1.1.2009-6.12.2011, omregnet til årseffekt.

2.2.9 POLITISK DELTAKELSE

Politisk deltakelse er her regnet som andel fremmøtte *velgere* av alle stemmeberettigede ved kommunevalget 2011.

Politisk deltakelse kan graderes fra nærmest fullstendig passivitet til et høyt aktivitetsnivå i formelle sammenhenger der det fattes politiske beslutninger. Selve handlingen knyttet til stemmegivning krever ikke større ressurser. Det er likefullt påvist en ulikhet i valgdeltakelsen knyttet til andre levekårsvariabler som inntekt og utdanning. Dette kan medvirke til systemer som befester den sosiale lagdelingen i samfunnet. Valgdeltakelse forbindes dessuten som en borgerdyd. Personer som ikke bruker stemmeretten sin enten av manglende kunnskap, eller avmakt, vil derfor kunne føle seg utenfor samfunnets fellesskap. Trondheim kommune har en høy valgdeltakelse sammenliknet med de andre ASSS-kommunene. Det er bare Bærum som har høyere valgdeltakelse.

ASSS-kommuner:

Fredrikstad	61,8 %
Drammen	61,8 %
Kristiansand	62,3 %
Sandnes	62,7 %
Stavanger:	62,7 %
Tromsø	65,2 %
Bergen	65,4 %
Oslo	65,9 %
Trondheim	67,5 %
Bærum	69,9 %
Gjennomsnitt	64,5 %

Data om stemmegivning er ikke tilgjengelig innenfor levekårssoner som brukes i denne undersøkelsen, men data finnes innenfor valgkretser. Generelt stiger valgdeltakelsen med økende alder opp til ca 60 år. Som forventet er det lav valgdeltakelse i valgkretser med ung befolkning som i Elgester-Øya, og Møllenberg. Telleteknisk blir personer uten fast bopel regnet blant stemmeberettigede på Kalvskinnnet, og forklarer den bemerkelseverdige lave valgdeltakelsen i denne valgkretsen. Siden valgdeltakelse er lav blant innvandrere, er nok dette medvirkende til den lave valgdeltakelse i kretsene Kolstad, Romulusia og i de ovennevnte sentrumsområdene, fordi andelen innvandrere der er høy. Når det gjelder den lave valgdeltakelsen i valgkretsen Åsheim, kan denne ikke uten videre forklares i lys av demografiske forhold.

Utviklingen i valgdeltakelse er et robust mål, men det må tas hensyn til endringer i valgkretsinnstillingen siden forrige levekårsundersøkelse³⁰. Valgdeltakelsen for Trondheim som helhet har økt mye, fra 59,3 til 67,5 prosent. Det har vært økning i alle kretser. Dersom man holder valgkretser som er affektert av grenseendringer utenfor, har følgende fem kretser økt mest, målt i prosentpoeng, Spondal, Kolstad, Solbakken, Utleira og Hallset. Motsatt har valgdeltakelsen i kretsene Nardo, Lademoen, Åsveien, Ila og Nypvang økt minst. (tabellvedlegg, 1.11)

VALGKRETSENER														
LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
3	Kalvskinnnet	40,6	19	Bratsberg	61,2	21	Halset	65,4	11	Ranheim	67,7	31	Ugla	70,8
7	Lademoen	52,2	36	Brundalen	63,0	6	Rosenborg	65,4	33	Åsveien	68,5	12	Charlottenlund	71,2
23	Romoslia	56,6	24	Breidablikk	64,0	15	Nidarvoll	66,0	9	Lade	68,7	10	Trolla	71,8
38	Møllenberg	57,1	37	Eberg	64,4	22	Byåsen	66,5	34	Utleira	69,3	1	Sverresborg	71,8
29	Åsheim	60,6	8	Tonstad	64,5	27	Flatåsen	66,9	39	Vikåsen	69,4	17	Åsvang	71,9
26	Kolstad	60,7	2	Ila	64,6	20	Hoeggen	66,9	30	Spondal	69,9	14	Blussuvoll	72,9
16	Nardo	60,7	28	Nypvang	64,7	32	Rye	67,0	25	Sjetne	70,2	5	Singsaker	73,1
4	Elgeseter-Øya	60,7	35	Stabbursmoen	64,8	13	Strindheim	67,0	18	Solbakken	70,4			
													Trondheim	67,5

Om statistikken: Kilde KRD/SSB, www.valg.no

2.2.10 UFØRE

Uføre regnes her som personer som står registrert i NAVs register som mottakere av uførepensjon. (Tall er oppgitt som andel av befolkningen 30-49 år)

ASSS-kommuner:

Bærum	2,7 %
Oslo:	2,8 %
Stavanger:	2,9 %
Sandnes:	3,3 %
Tromsø:	3,6 %
Bergen:	3,8 %
Trondheim:	4,1 %
Drammen:	4,2 %
Kristiansand:	5,1 %
Fredrikstad:	5,3 %
Gjennomsnitt:	3,8 %

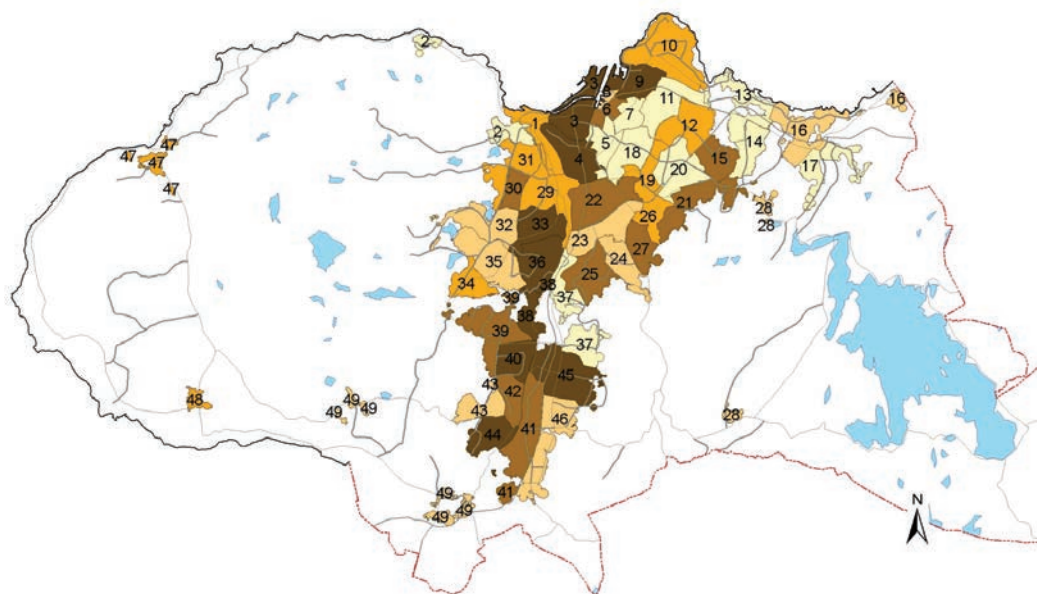
Uførepensjon skal sikre inntekt til livsopphold for personer som har fått inntektsevnen varig nedsatt på grunn av sykdom eller skade. Det har lenge stått på den politiske dagsorden å hjelpe uførepensjonister inn i inntektsgivende arbeid. Det er derfor etablert varige og forsøksvise ordninger som skal stimulere til arbeidsdeltakelse blant trygdede³¹. Like fullt er det slik at uføretrygd for mange blir en varig tilstand, med en stabil, men lav inntekt. Uføretrygd henger nødvendigvis sammen med dårlig helse. Blant personer i alderen 25-65 år har NOVA påvist en langt høyere dødelighet blant uføretrygdene enn blant den øvrige befolkningen³². Uføretrygdene er dessuten høyt representert blant beboere i kommunal utleiebolig og finnes blant mottakere av andre offentlige ytelser som sosialhjelp. Uføretrygdene har heller ikke mulighet til å ta del i det sosiale fellesskap som en arbeidsplass utgjør. Trondheim kommune har en noe høyere andel mottakere av uførestønad enn de øvrige ASSS-kommunene og andelen utgjør 4,1 prosent av alle i alderen 30-49 år.

Blant sonene med høyest andel uføretrygdene finner vi drabantbysonene i sørbymen: Saupstad, Kattem, Romulslia og Tiller nord, sentrumssonene: Øya-Elgeseter, Lademoen og Midtbyen, samt sonen: Munkvoll Hoem. Det er imidlertid et stort spenn i andelen uføretrygdene innenfor sonene med høyest andel, og her er det Saupstad som kommer i en særstilling med desidert høyest andel.

Siden det her ikke har vært større endringer knyttet til selve ordningen som antas å slå ulikt ut mellom sonene blir sammenlikninger over tid temmelig robuste. For Trondheim som helhet har andelen uføre (30-39 år) økt fra 3,1 til 4,1 prosent. Dersom sonene rangeres fra lavest til høyest andel med uføre innenfor de to tidspunktene, rykker sonene Baklandet-Møllenberg, Moholt, Fossegrenda, Havstein-Stavne, Munkvoll og Åsheim Lundåsen flest plasser opp med en relativ økning i andelen uføre, mens Nedre Charlottenlund, Åsvang-Angeltrøa, Bratsberg-Jonsvatnet og Sverresborg rykker flest plasser ned (tabellvedlegg 1.12)

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
5	Singsaker	1,0	49	Nypvang	2,5	26	Oth.br.-Vestlia	3,3	21	Stokkan	4,2	3	Midtbyen	5,5
18	Berg-Tyholt	1,2	8	N. Elvehavn	2,5	48	Spongdal	3,5	41	Breidablikk	4,2	45	Tiller nord	5,7
2	Ham.brg.-Trolla	1,8	46	Tiller sør	2,6	34	Stavset	3,5	22	Nardo	4,3	33	Munkv.-Hoem	5,8
20	Åsva.-Angeltr	1,9	16	Ranheim	2,7	12	Bromst.-Leang.	3,7	39	Flatåsen	4,5	9	Lademoen	6,7
13	N. Charlottenl.	2,0	43	Åshe.-Lundås.	2,7	47	Rye	3,7	25	Fossegrenda	4,5	4	Øya-Elgeseter	6,7
7	Rosenborg	2,0	35	Kystad	2,7	31	Sverresborg	3,9	30	Nyborg	4,6	36	Hallset	6,9
14	Ø. Charlottenl.	2,0	28	Bra.brg.-Jonsv.	2,8	19	Moholt	4,0	6	Bakkl.-Møll.	5,0	38	Romulslia	7,3
11	Strindheim	2,2	32	Ugla	2,8	29	Havste.-Stavn.	4,0	27	Risvollan	5,2	44	Kattem	7,4
17	Reppe-Vikåsen	2,2	24	Stubban	2,8	1	Ila	4,1	15	Brundalen	5,3	40	Saupstad	10,3
37	Sjetne.-Okstad	2,5	23	Nidarvoll	3,2	10	Lade	4,1	42	Heimdal	5,3			
													Trondheim	4,1

Om statistikken: SSB, tryggedata per 12.2010, holdt opp i mot befolkningsdata per 1.1.201

2.2.12 DØDELIGHET

Dødelighet: er her regnet som andel døde av hele befolkningen. Tallene er aldersstandardisert etter WHO's europastandard for befolkningen³⁴. Døde som inngår i statistikken er henført til den levekårssonen der de bodde fem år før dødsfallet, for å forsøke å motvirke at lokalisering av bo- og omsorgstilbud påvirker tallene.

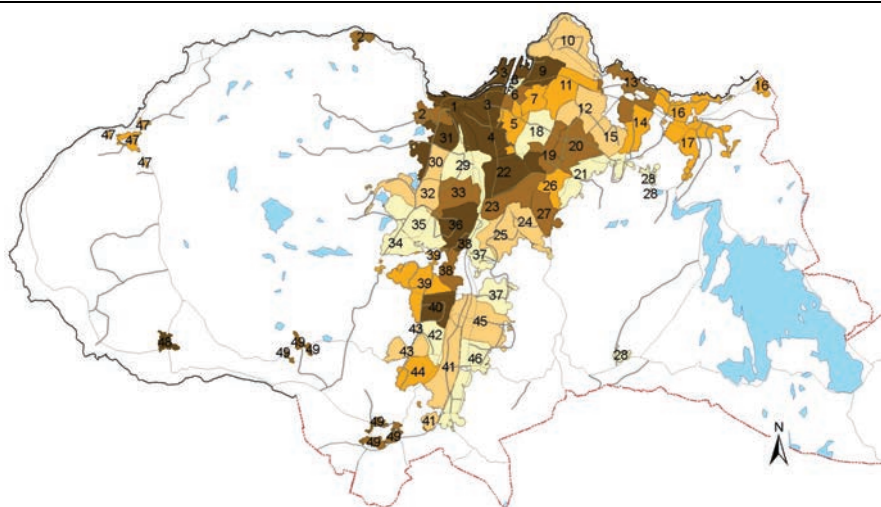
Dødelighet (og forventet levealder) er det mest benyttede mål på helsetilstanden i en befolkning. Livet er det kjæreste vi har, og det blir derfor et følsomt, men viktig tema når det i flere sammenhenger blir påvist at det er sosiale ulikheter i dødelighet blant befolkningen, og at disse forskjellene til dels er økende. Det kan pekes på mange forhold som påvirker dødeligheten, eksempelvis utdanning, alder og helseatferd, men disse faktorene inngår i komplekse sammenhenger³⁵.

Aldersfordelingen innenfor sonene har i utgangspunktet ikke betydning for dødelighetsstatistikken siden dataene er aldersstandardisert. I en del levekårssoner er det imidlertid mange sykehjemsplasser / omsorgsboliger i forhold til befolkningen som sådan og i forhold til årlig antall døde. Siden personer bosatt innenfor slike tilbud har svekket helse, påvirer dette dødelighetsstatistikken. En slik sammenheng kommer til uttrykk i sonene Midtbyen, Spongdal, Ila, Nardo, Saupstad og Hallset der dødeligheten er høy, og der andel sykehjemsplasser / omsorgsboliger overstiger det dobbelte av kommunegjennomsnittet. Men det finnes unntak. Lademoen og Sverresborg har høy dødelighet, til tross for et lavt antall bosatte innenfor slike tilbud. Motsatt er tilfellet i levekårssonen Brundalen, der andelen sykehjemsplasser / omsorgsboliger er høy, men dødeligheten lavere enn gjennomsnittet for Trondheim. (tabellvedlegg, 2.14) Variasjoner i dødeligheten mellom levekårssonene må derfor i noen grad tilskrives systematiske flyttemønster, basert på at personer med nedsatt helse flytter til soner med tilpassede bolig og helsetjenester. Tallene kan derfor ikke uten videre sees på som et uttrykk for den generelle helsetilstanden blant beboerne i levekårssonene.

Siden dødelighetsstatistikken i forrige levekårsundersøkelse ikke henførte de døde til den levekårssonen de bodde fem år før dødsfallet, er resultatene ikke direkte sammenliknbare med nærværende undersøkelse. Dersom sonene allikevel rangeres fra lavest til høyest andel med døde og forventet levealder innenfor de to tidspunktene, rykker sonene Nedre Charlottenlund, Othilienborg-Vestlia, Sverresborg, Hallset, Uгла, Øvre Charlottenlund og Åsheim-Lundåsen flest plasser opp med en relativ økning i dødelighet, mens Heimdal, Brundalen, Strindheim, Kystad og Lade rykker flest plasser ned. (tabellvedlegg, 1.14)

LEVEKÅRSSONER

LAVEST			NEST LAVEST			MIDDELS			NEST HØYEST			HØYEST		
Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%	Nr	Sone	%
28	Bra.brg.-Jonsv.	0,4	25	Fossegrenda	0,6	11	Strindheim	0,7	49	Nypvang	0,8	36	Hallset	0,9
8	N. Elvehavn	0,4	12	Bromst.-Leang.	0,6	17	Reppe-Vikåsen	0,7	6	Bakkl.-Møll.	0,8	40	Saupstad	0,9
35	Kystad	0,5	10	Lade	0,7	47	Rye	0,7	13	N. Charlottenl.	0,8	31	Sverresborg	1,0
29	Havste.-Stavn.	0,5	41	Breidablikk	0,7	26	Oth.br.-Vestlia	0,7	2	Ham.brg.-Trolla	0,8	9	Lademoen	1,0
42	Heimdal	0,5	45	Tiller nord	0,7	5	Singsaker	0,7	38	Romulslia	0,8	22	Nardo	1,0
37	Sjetne.-Okstad	0,5	30	Nyborg	0,7	7	Rosenborg	0,7	23	Nidarvoll	0,8	1	Ila	1,0
21	Stokkan	0,6	15	Brundalen	0,7	39	Flatåsen	0,7	19	Moholt	0,9	48	Spongdal	1,0
18	Berg-Tyholt	0,6	43	Åsheim-Lundås.	0,7	44	Katten	0,8	27	Risvollan	0,9	4	Øya-Elgeseter	1,0
46	Tiller sør	0,6	32	Uгла	0,7	14	Ø. Charlottenl.	0,8	20	Åsva.-Angeltr.	0,9	3	Midtbyen	1,1
34	Stavset	0,6	24	Stubban	0,7	16	Ranheim	0,8	33	Munkv.-Hoem	0,9			
													Trondheim	0,8

Kilde: SSB, dødsstatistikk 2006-2011

3 Hovedtrekk og utvikling

3.1 Samlet levekårsbilde

legger ikke til grunn en indeks for levekårsproblemer

Det er langt fra opplagt hvordan enkeltkomponenter (levetårsindikatorer) skal oppsummeres for å gi et samlet bilde av levekårene (jf. pkt. 1.1.) Flere levekårsindekser ble riktig nok presentert i Trondheims forrige levekårsundersøkelse, hvorav én av disse var basert på Statistisk sentralbyrå sin dagjeldende levekårsindeks. I 2009 valgte imidlertid Statistisk sentralbyrå å utvikle sin indeks for levekårsproblemer, fordi indeksen har metodiske svakheter. Per tiden finnes det ingen allment aksepterte normer for hvordan en levekårsindeks skal etableres. Vi oppfatter det derfor som problematisk å fremstille en indeks som en dokumentasjon for hvordan de samlede levekår *virkelig er* innenfor de forskjellige levekårsssonene. I det følgende er i stedet valgt en tekstlig oppsummering av resultatene.

omtrent på linje med ASSS-kommunene

Sett hen til de enkelvise levekårsvariablene som er benyttet i undersøkelsen, kommer Trondheim stort sett likt ut med gjennomsnittet for de øvrige ASSS-kommunene. Trondheim har et marginalt lavere inntektsnivå, men på den andre siden marginalt mindre andel med inntekt under fattigdomsgrensen. Som skole- og universitetsby har Trondheim, som forventet, en liten andel med lav utdannelse. Et annet positivt trekk for byen er den høye valgdeltakelsen som vitner om stort politisk engasjement. Bruk av sosialhjelp, overgangsstønad og andel arbeidsledige er imidlertid noe over gjennomsnittet for ASSS-kommunene. Trondheim ligger imidlertid på linje når det gjelder uførepensjonister og har noe lavere bruk av arbeidsavklaringspenger.

befolkningsvekst i de fleste soner

Befolkningen har vokst siden den forrige undersøkelsen i alle de 49 levekårsssonene med unntak av Romulslia og Saupstad. Det er en svært nær sammenheng mellom boligbygging og befolkningsvekst, og befolkningen har typisk vokst med to personer for hver bygde bolig. Bosetting av henholdsvis unge aleneboende og barnefamilier har en tydelig sentrum-periferi-tendens, men med ulike fortegn. Mens andelen unge aleneboende øker mot sentrum, øker andelen barnefamilier mot periferien. Siden forrige undersøkelse har andelen barn i sentrumssonene blitt noe redusert, og formodentlig har denne utviklingen blitt understøttet av at mange småboliger har blitt bygget i disse områdene.

demografisk segregering

innvandrere

Innvandrere fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania, unntatt Australia og New Zealand og Europa unntatt EU/EØS utgjør størst andel i sentrumssonene og i de sydlige sonene. Gruppen har økt fra 3,0 til 6,8 prosent siden forrige undersøkelse, og mye av tilveksten har blitt tatt opp i områder der gruppen tidligere nesten ikke var representert, og i så måte har gruppen blitt jevnere fordelt mellom sonene. Saupstad har imidlertid hatt særlig høy vekst og kommet i en særstilling, og her utgjør gruppen hele 29,4 prosent. Siden gruppen har lav inntekt kan boligpriser være én forklaringsfaktor på lokalisering. En annen forklaringsfaktor er at gruppen selv gjennom valg av bosted, søker fellesskap med personer som har samme landbakgrunn.

sosial segregasjon

Den forrige levekårsundersøkelsen viste til at Trondheim var klart mindre sosioøkonomisk segregert enn Oslo med sitt øst-vest skille, og at mønsteret i Trondheim mer kunne beskrives som et lappeteippe, der relativt små områder med gode og dårlige levekår ligger om hverandre. Karakteristikken av Trondheim som et "lappeteippe" synes fremdeles beskrivende dersom en studerer de enkelte levekårsindikatorer, men det er slett ikke slik at det er de samme sonene som alltid kommer gunstig eller ugunstig ut innenfor de ulike indikatorer. Dette kan illustreres ved at hele 40 av de 49 levekårsssonene er representert innenfor en eller flere indikatorer i gruppen blant de 10 gunstigst stilte sonene (lysegul farge i kart). Motsatt er hele 36 av de 49 representert innenfor en eller flere indikatorer i gruppen blant de 9 mest ugunstig stilte sonene (mørkebrun farge i kart).

ingen samleindeks

Det presiseres at flere av indikatorer som benyttes i undersøkelsen (jf. pkt. 2.2.1 - 2.2.12) i bunn og grunn reflekterer de samme forholdene³⁶. Det er langt fra opplagt hvordan indikatorer skal oppsummeres for å gi et helhetlig bilde. Vi oppfatter således at det vil gi en svært begrenset verdi å oppsummere disse indikatorer i en samleindeks. En slik matematisk indeks kan dessuten lett bli tillagt en overdreven

verdi som beskrivelse av faktum. I konklusjonen er det i stedet valgt å fokusere på et lite knippe av indikatorer som vurderes å ha stor betydning for folk flest, og som samtidig berører *ulike* livsaspekter. Disse er: inntekt, uførhet og lav utdanning. En matematisk måling av samsvaret ³⁷ mellom disse variablene viser dessuten at disse forholdene ofte henger tett sammen. Soner med lav gjennomsnittsinntekt har gjerne høy andel uføretrygdede og høy andel med lav utdanning. (tabellvedlegg 2.15) Ideelt sett burde dødelighet inngått i konklusjonen. Tall for dødelighet er imidlertid utelatt fordi vi er svært usikker på om de tilgjengelige dødelighetstallene faktisk gir et uttrykk den generelle helsetilstanden i sonene, eller om tallene speiler systematiserte flyttemønstre (jf. 2.2.12).

*..men tre nøkkelvariabler inntekt
uførhet og utdanning sier en del*

I det følgende belyser vi de soner som innenfor minimum to av disse tre indikatorene er representert innenfor gruppen som er mest ugunstig stilt (brun farge i kartene). Saupstad, Kattem og Romulslia kommer ugunstig ut innenfor alle de tre indikatorene *inntekt, lav utdanning og uførestønad*, mens Hallset, Øya-Elgester, Lademoen, Tiller Nord, Midtbyen og kommer ugunstigst ut på to av disse tre indikatorene. Grovt oppsummert utgjør dette deler av drabantbyområdene i sørbyen og deler av sentrumsområdene samt sentrum. De andre variablene bidrar imidlertid til å nyansere dette bildet. Eksempelvis ligger Saupstad under gjennomsnittet i bruk av sosialhjelp. Kattem ligger ikke særlig over snittet for arbeidsledighet. Romulslia ligger betydelig under snittet når det gjelder andel med inntekt under fattigdomsgrensen og det begås sjelden forbrytelser i sonen.

litt om endringer

I undersøkelsen sammenliknes nye data med tall fra forrige undersøkelse. Innenfor hver levekårsindikator er det gjengitt hvilke soner som har rykket flest plasser opp og ned siden forrige undersøkelse. Siden data til dels er ulikt innrettet siden forrige undersøkelse, hefter det usikkerhet om de registrerte endringene affekteres av ulikheter i målemetodene. Vi finner derfor ikke grunnlag for å trekke konklusjoner om overordnede sosioøkonomiske utviklingstrekk. Det kan allikevel pekes på noen spredte indikatorer der de ovennevnte sonene markant har endret sin relative posisjon. Saupstad har i likhet med Øya-Elgeseter redusert bruken av sosialhjelp og sammen med Halset oppnådd økt valgdeltakelse. Videre har Øya-Elgester hatt en relativ nedgang i andelen med overgangsstønad. Noen negative trekk finnes også blant disse sonene. Midtbyen har fått en relativ større andel lavt utdannede, i motsetning til Øya-Elgeseter som har redusert sin relative andel. Tiller Nord har fått relativ større andel med lav inntekt. Valgdeltakelsen på Lademoen har blitt relativt lavere i motsetning til Hallset der den relativt sett har økt. Det må imidlertid legges til at valgdeltakelsen har gått opp innenfor alle byens valgkretser.

4 Sluttnoter

¹ Nedre Elvehavn er nå opprettet som en egen levekårszone. Området var tilnærmet ubebodd ved forrige undersøkelse og inngikk henholdsvis i levekårssonene Bakklandet-Møllenberg og Lademoen. Den tidligere sonen Byneset- Leinstrand strekker seg fra Flakk via Spongdal og til Rye. Et såpass stort areal var nødvendig for å oppnå et tilstrekkelig antall innbyggere i sonen. Med bakgrunn i en viss befolkningsvekst ansees det imidlertid nå som forsvarlig å dele dette området opp i de tre nye levekårszoner, Flakk, Spongdal og Nypan. Videre har den senere tids boligbygging også resultert i justering av grensene mellom sonene. Eksempel på dette er boligområdet Høyseth som tidligere var en del av et sammenhengende jordbruksland og var lagt til sonen Stokkan. Siden Høyseth ligger tilstøtende bebyggelsen på Angelltrøa, er det nå naturlig å legge området under sonen Åsvang-Angeltrøa. Videre er det gjort en mindre grensejustering ved stasjonsbyen Heimdal for å oppnå en mer logisk soneavgrensning.

² Områder med en viss befolkningskonsentrasjon er her fastsatt etter Statistisk sentralbyrå sin tettstedsdefinisjon. I følge denne skal en hussamling registreres som et tettsted dersom det bor minst 200 personer der og avstanden mellom husene skal normalt ikke overstige 50 meter. Det er tillatt med et skjønsmessig avvik utover 50 meter mellom husene i områder som ikke skal eller kan bebygges. Dette kan f.eks. være parker, idrettsanlegg, industriområder eller naturlige hindringer som elver eller dyrkbare områder. Husklynger som naturlig hører med til tettstedet tas med inntil en avstand på 400 meter fra tettstedskjernen. De inngår i tettstedet som en satellitt til selve tettstedskjernen.

³ Statistikk før 2005 var basert på *familier*, definert ved person som bodde alene eller flere som bodde sammen og utgjorde en felles husholdning og samtidig har slektsbånd seg i mellom. Familier ble derved rubrisert som ektepar med og uten barn, enslige med og uten barn og samboende med felles barn. Svakheten med denne statistikken var følgelig at samboende uten felles barn ikke ble definert innenfor samme familie, men som to familier. Innføringen av bolignummer i 2001 dannet grunnlag for relativt store omlegginger av den løpende familiestatistikken som ble gjennomført per 1.1.2005. Med utgangspunkt i felles bolignummer ble det mulig å regne alle bosatt i samme bolig å tilhøre samme husholdning. Herunder ble det også mulig å lage statistikk over samboende uten felles barn og dertil identifisere husstander som genuint sett er aleneboende.

⁴ NOU 2011:11, *Innovasjon i omsorg*, definerer begrepet velferdsteknologi slik:

”Med velferdsteknologi menes først og fremst teknologisk assistanse som bidrar til økt trygghet, sikkerhet, sosial deltakelse, mobilitet og fysisk og kulturell aktivitet, og styrker den enkeltes evne til å klare seg selv i hverdagen til tross for sykdom og sosial, psykisk eller fysisk nedsatt funksjonsevne. Velferdsteknologi kan også fungere som teknologisk støtte til pårørende og ellers bidra til å forbedre tilgjengelighet, ressursutnyttelse og kvalitet på tjenestetilbudet. Velferdsteknologiske løsninger kan i mange tilfeller forebygge behov for tjenester eller innleggelse i institusjon”

Bystyret i Trondheim vedtok den 29. september 2011 en handlingsplan for velferdsteknologiarbeidet i kommunen.

⁵ En rekke sosialpolitiske tiltak er derfor rettet inn mot enslige forsørgere som ulike stønader fra folketrygden, utvidet barnetrygd, særskilte skatteregler m.v.

⁶ Kilde: NTNU/Sintef, stipendiat Kari Høyland, *Hva oppleves som viktige bokkvaliteter for barn og foreldre i by?*, foredrag på fagdag om *Gode bomiljø i sentrum* arrangert av Trondheim kommune, den 2.8.2011.

⁷ Etter at jernteppet falt i 1989 har Europa helt endret karakter. I 2007 fikk EU en betydelig utvidelse mot øst i og med at Tsjekkia, Estland, Ungarn, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia og Slovenia ble medlemmer. I 2007 tilsluttet også Bulgaria og Romania seg også til unionen. Dette innebærer at personer fra disse landene kan arbeide og bosette seg i Norge på linje med eksempelvis tyskere og nederlendere.

⁸ Statistisk sentralbyrå har (SSB) lansert en ny inndeling som erstatter det tidligere skillet vestlig og ikke-vestlig, og denne kalles *alternativ landinndeling*. Inndelingen tar utgangspunkt i verdensdelene, men gjør en del unntak. SSB gir følgende begrunnelse for en slik inndeling:

”I Europa er det et viktig skille mellom EU- og EØS-land på den ene siden, og Russland, Hviterussland, Ukraina, Moldova og tidligere Jugoslavia på den andre. Innvandrere fra EU- og EØS-land kommer til Norge på grunn av arbeidsmarkedet. De fleste innvandrere fra landene lenger øst og fra tidligere Jugoslavia har kommet som flyktninger. Også i Amerika og Oseania er det et lignende skille. En viktig forskjell mellom de to gruppene er at arbeidsinnvandrerne gjerne flytter inn og ut av landet alt etter som det passer seg. Flyktninger blir i langt større grad boende, da mange ikke har noe å flytte tilbake til, og de kan heller ikke regne med å få flytte tilbake til Norge hvis de først forlater landet. Denne forskjellen har betydning på mange områder når det gjelder tilpasning til det norske samfunnet. Arbeidsinnvandrere og flyktninger er rett og slett så forskjellige at de bør plasseres i to forskjellige grupper. Derfor er det i visse sammenhenger behov for en gruppering av land på tvers av verdensdelene. Japan kunne vært gruppert sammen med USA og Australia, men er for enkelthets skyld plassert i samme gruppe som resten av Asia, da innvandringen fra Japan er liten, og utgjør en svært liten del av innvandringen fra Asia.”

Kilde SSB, Even Høydal, *Innvandrerbegreper i statistikken, 2008*, <http://www.ssb.no/ssp/utg/200804/15/>

⁹ Datagrunnlaget er her tilrettelagt slik at data per 1.1 1998 kan etableres i henhold til ny definisjon som grunnlag for sammenlikning med 1.1.2011.

¹⁰ I Trondheim er det to asylmottak. Disse er Trondheim mottakssenter som hovedsakelig er lokalisert i levekårssonen Tiller sør og Persaunet statlige transittmottak som er lokalisert i Strindheim sone. I følge UDI sine statistiske fortegnelser var belegget gjennom 2011 ca 300 beboere på Trondheim mottakssenter, mens det var ca 100 beboere på Persaunet statlige transittmottak. Når det gjelder Persaunet transittmottak er dette gitt status som et såkalt "dublinermottak". Dette innebærer at de aller fleste som bor på mottaket er der, i påvente av tilbakesendelse til opprinnelig mottaksland.

På oppdrag fra UDI har Agderforskning og Senter for byøkologi gjennomført FoU-prosjekt om asylmottak og lokalsamfunn. Rapporten konkluderer med at godt over halvparten av mottakene og 60 prosent av kommunene karakteriserer relasjonen mellom mottak og lokalsamfunn som svært bra. Det er videre vist til at et flertall av kommunene påpekte at forholdet mellom mottaket og omgivelser bedrer seg etter at mottaket er etablert. Som utfordringer blir det pekt på mangel på møteplasser, og det fremheves her særlig de uformelle og uforpliktende arenaene som vurderes som spesielt viktig for å skape den første kontakten mellom beboere på asylmottak og lokalbefolkningen ellers. Kilde: Agderforskning, FoU-rapport 1/2010, Asylmottak og lokalsamfunn.

¹¹ I 1998 utgjorde innvandrerguppen fra utvalgte de landene 3,0 prosent av innbyggerne i Trondheim. Det var knappe 40 prosent av levekårssonene der gruppen utgjorde over halvparten (1,5 prosent) av gjennomsnittet (3,0 prosent) for Trondheim. I 2011 utgjorde gruppen 6,8 prosent av innbyggerne. Det var da ca 70 prosent av levekårssonene der gruppen utgjorde over halvparten (3,4 prosent) av gjennomsnittet (6,8 prosent) for Trondheim. Innenfor et slikt perspektiv kan en si at innvandrerguppen fra de utvalgte landene har blitt jevnere fordelt mellom levekårssonene. (tabellvedlegg, 2.6)

¹² I 1998 utgjorde innvandrere fra de utvalgte land 11,9 prosent i Saupstad sone, mot et gjennomsnitt for Trondheim som helhet på 3,0 prosent. I 2011 utgjorde gruppen 24,9 prosent i Saupstad sone mot et gjennomsnitt for Trondheim som helhet på 6,8 prosent. Dette innebærer at gruppen var ca fire ganger så stor i Saupstad sone, som gjennomsnittet for Trondheim i 1998 - og at den også er ca fire ganger så stor som gjennomsnittet for Trondheim i 2011. I og med en drøy fordobling av innvandrerbefolkningen, og dertil økning i Saupstad, blir økningen i denne sonen mer merkbar enn andre i andre soner.

¹³ Kilde: SSB, Bo- og flyttemotivundersøkelsen, 2008. Undersøkelsen viste at familieforhold var den viktigste flytteårsak (27 %), fulgt av kvalitet ved boligen (25 %) og ønsket om å bo i et godt nærmiljø (21 %). Undersøkelsen har riktignok fokus på flytting mellom kommuner, men årsakene har formodentlig også noe relevans for å årsaksforklare flytting innenfor en kommune.

¹⁴ Moholt studentby har ca 1 300 hybler, 358 familieboliger og 12 dubletter.

¹⁵ I 2007 huset Studentsamskipnaden på det meste 915 internasjonale studenter, hvorav de fleste bodde på Moholt studentby. Gjeldende bestemmelser gjelder for studenter utenfor EØS/EFTA krever at disse studentene skal ha kontrakt med folkeregisteret. Videre forutsetter utbetaling av studielån for studenter på kvoteprogrammet at lånet må betales ut til en bankkonto. En bankkonto kan bare opprettes til personer med folkeregisteradresse i Norge. Internasjonale studenter er derfor folkeregisteradressert på reell bopel. Kilde: Rapporten *Internasjonale studenter i Trondheim*, NTNU, HiST, Trondheim kommune, Velferdstinget (VT) og Studiebyen, 2008. Også familier med barn er stort sett folkeregisteradressert på reell adresse. Disse gruppene utgjør til sammen en relativt stor andel av Moholt sonens totalt 4 542 innbyggere.

¹⁶ Steinan Studentby har 345 hybler, 61 parleiligheter og 12 familieleiligheter.

¹⁷ Flyttestatistikken frem til 1998 var basert på endringer i husstandens folkeregisteradresse fra 1.1. til den 31.12. innenfor samme kalenderår. Dette innebar at flere flyttinger for én husstand innenfor samme år kun ble regnet som én flytting. Fra og med 1999 ble flyttestatistikken lagt om ved at antall flyttemeldinger innenfor perioden 1.1.til 31.12. innenfor samme kalenderår ble lagt til grunn, med dertil flere flyttinger. Tall fra forrige levekårsundersøkelse er basert på flyttedata fra 1998 og derved ikke sammenliknbar. For å etablere et godt sammenlikningsgrunnlag er det derfor produsert ny statistikk som viser flyttinger i 1998. Disse tallene er følgelig ulik de data som ble fremstilt i den forrige levekårsundersøkelsen fra 2000.

¹⁸ Den forrige levekårsundersøkelsen var basert på det tidligere GAB-registeret, og dette viste 63 830 boliger per 1.1. 1998. Det hefter imidlertid stor usikkerhet ved disse tallene siden mange boliger var utelatt fra registeret. Boligstatistikken ble imidlertid vesentlig forbedret som en følge bolignummereringen som ble innført i 2001, og i den såkalte Matrikkelen finnes det nå langt sikrere tall på antall boliger. Det er derfor mulig å beregne antall boliger i 1998 med utgangspunkt i dagens boligantall ved å gjøre fratrukk fra nybygging i perioden frem til nå. Beregning fremkommer slik:

antall boliger i følge Matrikkelen per 1.1.2011:	89 690
÷ antall boliger tatt i bruk i perioden 1.1.1998-31.12.2010:	14 962
= beregnet antall boliger i per 1.1. 1998:	74 728

For å oppnå en mer nøyaktig beregning må det også estimeres et fratrukk for de boligene som har gått i avgang i perioden. Dette har vi ikke gått nærmere inn i, men konstaterer at boligantallet per 1.1. 1998 var minimum 10 000 høyere enn hva som fulgte av GAB-registeret per 1998.

¹⁹ I Trondheim kommunes årsrapport for 2001 er det gjengitt at kommunen disponerte 3 300 boliger per 31.12. 1998*. I følge beregningen i noten over var det per 1.1.1998 minimum 74 728 boliger i Trondheim. Andelen kommunale boliger blir derved et sted under 4,4 prosent.

²⁰ I et levekårsperspektiv er det mest relevant å belyse beliggenheten til de ordinære kommunale boligene fremfor de helsebaserte omsorgsboligene siden tidvis skaper utfordringer i nærmiljøet.

²¹ I Trondheim kommune sitt boligprogram 2011-2014 drøftes kommunale utleieboliger beliggenhet på basis av skolekretser og ikke levekårssoner. Kolstad skolekrets blir således mest sammenfallende med levekårssonen Saupstad.

-
- ²² Eksempelvis trenger en familie med to barn 2,1 ganger inntekten til en enslig for å ha samme levestandard.
- ²³ St.meld. nr 44 (2008-2009), *Utdanningslinja* definerte *studietilbøyeligheten* som andelen av den totale befolkningen som er registrert ved et universitet eller høyskole.
- ²⁴ I 2006 foretok Statistisk sentralbyrå endringer i utdanningsstatistikken for å bli i samsvar med de internasjonale retningslinjene. Før 2006 ble alle som har fullført en eller annen videregående utdanning uavhengig av utdanningens lengde eller nivå, plassert på videregående nivå. Endringen innebar blant annet at personer som kun har fullført grunnkurs (GK) eller en annen ettårig utdanning blir definert på grunnskolenivå, mens de som har videregående kurs I (VKI), videregående kurs II (VKII) eller tilsvarende, defineres på videregående nivå. Følgelig ble det en registrert økning i antall personer med grunnskole som høyeste utdanning. Tall for utdannelse er derfor ikke direkte sammenliknbar før og etter denne endringen når det gjelder å spore utviklingen av utdanningsnivået som sådan.
- ²⁵ Kvalifiseringsstønad ble innført i 2008, mens introduksjonsstønad ble innført i 2002.
- ²⁶ I Statistisk sentralbyrå endret i 2002 definisjonen av arbeidsledighet. Yrkeshemmede i ordinære tiltak ble da trukket ut fra tallene over ordinære arbeidsmarkedstiltak (som inngår i arbeidsledige), og plassert sammen med resten av de yrkeshemmede i tiltak. Det er ikke grunnlag for å anta at yrkeshemmede er geografisk ulikt fordelt mellom levekårssonene. Endringen har sannsynligvis begrenset betydning når det gjelder å sammenlikne arbeidsledigheten over tid, relativt mellom sonene.
- ²⁷ En forbrytelse er en straffbar handling av grovere karakter enn en forseelse. Forbrytelser og forseelser mot straffeloven er omtalt i henholdsvis 2. og 3. del av loven. Straffbare handlinger beskrevet i andre lover er ifølge straffeloven § 2 forbrytelser dersom de har en strafferamme på mer enn tre måneders fengsel, med mindre noe annet er bestemt. Øvrige straffbare handlinger er forseelser. Ved siden av denne strafferettslige gradforskjell på forseelser og forbrytelser, er behandlingsmåten enklere for forseelser enn for forbrytelser. I forseelsessaker er det politiet som avgjør om det skal reises tiltale eller ikke, mens det i forbrytelsessaker er statsadvokaten*. Forseelser kan i større utstrekning enn forbrytelser avgjøres ved forelegg uten dom. Ved behandling av forseelser kreves det vanligvis ikke forsvarer. Kilde: SSB, Kriminalstatistikk 2005. (*Når det gjelder spørsmål om tiltale ved forbrytelser, kan dette under visse vilkår delegeres til politiet, [egen anmerkning]).
- ²⁸ Av totalt vel 300 000 straffereaksjoner for lovbrudd i 2004, ble 58 600 ilagt kvinner, og kvinnene utgjorde dermed 20 prosent av de straffede. Kilde: SSB, http://www.ssb.no/vis/emner/00/02/10/ola_kari/krim/art-2006-03-08-01.html
Andelen kvinner og menn utgjorde i Trondheim per 1.1.2011 henholdsvis 49,9 og 50,1 prosent. Det er også temmelig lik kjønnsfordeling mellom levekårssonene. Største avviket finnes i sentrumssonene der andelen menn utgjør mellom 52,0 til 53,4 prosent.
- ²⁹ I 2010 ble det fra serveringssteder i Trondheim skjenket ca 2,9 mill liter øl/rusbrus, ca 390 000 liter vin og ca 70 000 liter sterkere drikke. Dette kan sjablongmessig omregnes til ren alkoholmengde. Som gjennomsnittlig volumprosent for de respektive alkoholklassene legger vi til grunn følgende: øl/rusbrus (4,5 v. %), vin (13 v. %) og sterkere drikke (40 v. %). Til sammen utgjør all skjenking øl/rusbrus, vin og sterkere drikke drøye 210 000 liter ren alkohol. De levekårssonene som hadde den høyeste andelen av all skjenking av alkohol var Midtbyen (53 %), Øya-Elgeseter (7 %), Nedre Elvehavn (6 %), Lademoen (4 %) og Ila (3 %). Til sammenlikning ble det solgt 7,6 mill øl/rusbrus gjennom dagligvarehandelen. Kilde: Trondheim kommune, Skjenkedatabasen per 31.1.2012.
- ³⁰ Etter forrige levekårsundersøkelse er det opprettet fire nye kretser der Møllenberg ble skilt ut fra Rosenborg, Vikåsen fra Ranheim, Brundalen fra Charlottenlund og Åsvang og Eberg fra Åsvang, Blussuvoll og Strindheim. Videre har Brurøk skiftet navn til Bratsberg, Furuhaugen til Flatåsen,
- ³¹ Eksempel på varige ordninger som skal stimulere til arbeidsdeltakelse for uføretrygdde er *hvilende pensjonsrett*, som på visse vilkår gir uførepensjonister retten å beholde tidligere innvilget pensjon i fem år, når uføregraden settes ned eller utbetalingen faller bort på grunn av arbeidsforsøk. Videre kan ordningen med *tidsbestemt lønnstilskudd* kunne bidra til å motvirke at personer blir uføretrygdde eller bringe uføretrygdde tilbake i arbeid. Det dessuten etablert en forsøksordning som skal gjøre det mer lønnsomt å arbeide når man mottar uføretrygd.
- ³² NOVA-rapport 1/11, *Hva er det med Arendal, Ålesund og Oslo? Om dødelighetsforskjeller mellom norske byområder*.
- ³³ Attføring som egen ordning, ble avviklet i 2010 og erstattet av en felles ordning for de tre tiltakene attføring, rehabilitering og midlertidig uførestønad.
- ³⁴ Alder er en sterk prediktor for dødelighet. Siden forskjellige populasjoner kan ha svært ulik alderssammensetting, kan dette påvirke dødsraten dersom denne regnes summarisk i forhold til hele befolkningen. Eksempelvis kan det forventes at flere dør innenfor levekårssonen Nyborg der hele 17 prosent av befolkningen er over 66 år, enn i levekårssonen Bakklandet-Møllenberg der bare 5 prosent av befolkningen er over 66 år. I offentlig statistikk brukes derfor en metode, der aldersstandardiserte dødelighetsraten beregnes ved at de aldersbestemte dødelighetsratene (årlig gjennomsnittlig antall dødsfall i en aldersgruppe i en levekårssone over en femårsperiode, dividert med gjennomsnittlig middelfolkemengde i perioden i samme aldersgruppe i den samme levekårssonen) multipliseres med vektene gitt nedenfor, og produktene summeres over alle aldre. Summen deles så med 100. Vektene fremkommer slik: 0-4 år (8 %), 5-9 år (7 %), 10-14 år (7 %), 15-19 år (7 %), 20-24 år (7 %), 25-29 år (7 %), 30-34 år (7 %), 35-39 år (7 %), 40-44 år (7 %), 50-54 år (7 %), 55-59 år (7 %), 60-64 år (5 %), 65-69 år (4 %), 70-74 år (3 %) og 75-79 år (2 %).

³⁵ I regi av Forskningsrådet er det etablert et eget program for folkehelse der det overordnede målet er å bidra til ny kunnskap om hva som påvirker folkehelsen, om årsaker til sosiale helseforskjeller, samt virkemidler for å redusere slike forskjeller og bedre folkehelsen.

³⁶ Et selvfølgelig eksempel på en slik over er sammenhengen mellom inntektsnivå og inntekt under fattigdomsnormen.

³⁷ Gjennom den såkalte produktmoment-korrelasjonskoeffisienten (Pearsens r) kan det matematisk utledes hvor sterk tendensen til at bestemte verdier på variabler forekommer hyppig sammen (samvariasjon).

LEVEKÅR I TRONDHEIM 2011
TABELLVEDLEGG

Om tabellvedlegget

Rapporten *Levekår i Trondheim 2011* beskriver dagens levekår innenfor forskjellige områder av byen. I tillegg tegner rapporten et bilde av levekårsutviklingen for det siste tiåret gjennom sammenlikninger med resultater fra Trondheims forrige levekårsundersøkelsen, ”*Stabilitet eller endring?*” som ble publisert i 2000. Til støtte for disse sammenlikningene gjengir nærværende tabellvedlegg data som ble presentert i den forrige undersøkelsen. Disse tabellene er presentert i vedleggets første del (pkt. 1.1 -1.15).

I anledning *Levekår i Trondheim 2011* har det videre vært nødvendig å produsere ny statistikk som beskriver situasjonen tilbake i tid, siden noe av data fra den tidligere levekårsundersøkelsen ikke dekker dagens behov. I tillegg er det også produsert noe statistikk som beskriver dagens situasjon, og som av plasshensyn ikke er gjengitt i selve rapporten. Disse tabellene er presentert i vedleggets annen del (pkt. 2.1-2.6).

Nummerhenvisning i tabelloverskriftene (vist i parentes) refererer seg til de punktene i rapporten *Levekår i Trondheim 2011* som omhandler tilsvarende eller nærmeste samsvarende tema.

Alle tall gjelder utelukkende for Trondheim kommune. Levekårsundersøkelsen for 2011 er inndelt i 49 soner, mot 46 soner for levekårsundersøkelsen fra 2000. Dette skyldes at Byneset som var én sone i den forrige levekårsundersøkelsen, er splittet opp til de tre sonene Nypvang, Spongdal og Rye. I tillegg er område Nedre Elvehavn skilt ut som en egen sone. Videre er det gjort noen mindre grensejusteringer slik at sonene Breidablikk og Kattem ikke samsvarer eksakt med dagens soneavgrensning.

Verdiene som fremstilles i tabellene er rangert fra lav til høy.

TABELLOVERSIKT

1	TALL GJENGITT FRA LEVEKÅRSUNDERSØKELSEN 2000.....	4
1.1	FOLKETALL I LEVEKÅRSSONENE – 1.1.1998 (2.1.1).....	4
1.2	ENSLIGE FORSØRGERE - 31.12. 1998 (2.1.4).....	5
1.3	BARNEFAMILIER - 31.12. 1998 (2.1.5).....	6
1.4	FLYTTING UT AV LEVEKÅRSSONE – 1997 (2.1.7).....	7
1.5	FAMILIEINNTekt - 1997 (2.2.1).....	8
1.6	LAV UTDANNING BLANT PERSONER, 30-39 ÅR – 1. 10. 1998 (2.2.3)	9
1.7	SOSIALHJELPSMOTTAKERE, 16 ÅR OG ELDRE - 1998 (2.2.4).....	10
1.8	ARBEIDSLEDIGE OG DELTAKERE PÅ TILTAK, 25-66 ÅR – MAI 1998 (2.2.5).....	11
1.9	OVERGNSSSTØNAD BLANT KVINNER, 20-39 ÅR- 1998 (2.2.6).....	12
1.10	VOLDSKRIMINALITET ETTER GJERNINGSMNNENS BOSTED – 1997-1998 (2.2.7)	13
1.11	VALGDELTAELSE VED KOMMUNEVALGET I 1999	14
1.12	UFØREPENSJONISTER, 16-39 ÅR – 1998 (2.2.10).....	15
1.13	ATTFØRTE, 16-66 ÅR – 31.12. 1998 (2.2.11).....	16
1.14	FORVENTET LEVEALDER FOR 0-ÅRIGE MENN – 1993-1997 (2.2.4).....	17
2	TALL PRODUSERT FOR LEVEKÅRSUNDERSØKELSEN 2011.....	18
2.1	BOLIGBYGGING OG BEFOLKNINGSØKNING 1998-2010 (2.1.1).....	18
2.2	BOLIGBYGGING OG BEFOLKNINGSØKNING 1998-2011 (2.1.1).....	19
2.3	BARN, 0-17 ÅR – 1.1. 1998 (2.1.1).....	20
2.4	NETTOFLYTTINGER BLANT 0-6 ÅRINGER - 2010 (2.1.5).....	21
2.5	HVOR STUDENTER BOR – 2005 (2.1.2).....	22
2.6	INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND – 1.1. 1998 (2.1.6).....	23
2.7	INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND, 0-19 ÅR – 1.1. 2011 (2.1.6)	24
2.8	INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND - OPPRINNELSES LAND – 1.1. 2011 (2.1.6).....	25
2.9	FLYTTING UT AV LEVEKÅRSSONEN 1998 (2.1.6)	26
2.10	FLYTTING INTERNT I SONENE – 1998 (2.1.8).....	27
2.11	BOLIGER TATT I BRUK, BYGNINGSTYPER – 1.1998 – 1.1.2011 (2.1.9).....	28
2.12	BOLIGER TATT I BRUK, ANTALL ROM – 1.1. 2008 – 1.1. 2011(2.1.10).....	29
2.13	INNTekt UNDER FATTIGDOMSGRENSEN BLANT PERSONER 0-17 ÅR – 2009 (2.2.2)	30
2.14	SYKEHJEMSPASSER OG OMSORGSBOLIGER – 1.1.2012 (2.2.12).....	31
2.15	SAMVARIASJON MELLOM LEVEKÅRSINDIKATORENE BRUKT I UNDERSØKELSEN	32

1 TALL GJENGITT FRA LEVEKÅRSUNDERSØKELSEN 2000

1.1 FOLKETALL I LEVEKÅRSSONENE – 1.1.1998 (2.1.1)

LEVEKÅRSSONE	FOLKETALL
Ila	2209
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	1890
Brundalen	1938
Fossegrenda	2020
Heimdalen	2139
Ham.brg-Trolla	2265
Romulslia	2287
Rosenborg	2303
Stavset	2374
Nyborg	2498
Nedre Charlottenl.	2618
Breidablikk	2654
Havstein-Stavne	2671
Øvre Charlottenl.	2690
Nidarvoll	2703
Reppe-Vikåsen	2717
Stubban	2735
Othilienborg-Vestlia	2788
Midtbyen	2807
Singsaker	2830
Åsheim-Lundåsen	2871
Munkvoll-Hoem	2916
Åsvang-Angeltrøa	2964
Tiller sør	2969
Bromstad-Leangen	2975
Stokkan	2981
Sverresborg	3161
Strindheim	3278
Moholt	3409
Berg-Tyholt	3421
Risvollan	3461
Ranheim	3563
Byneset-Leinstrand	3610
Nardo	3631
Øya-Elgeseter	3684
Ugla	3735
Tiller nord	3821
Lade	3929
Kystad	3945
Sjetnemarka-Okstad	3994
Lademoen	4052
Hallset	4075
Kattem	4417
Bakkl.-Møll.	4539
Saupstad	4835
Flatåsen	6137
Uoupgitt krets	269
Trondheim	145778
Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1. 1998.	

1.2 ENSLIGE FORSØRGERE - 31.12. 1998 (2.1.4)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV ALLE FAMILIER
Midtbyen	2,0 %
Nardo	3,4 %
Strindheim	3,6 %
Berg-Tyholt	3,7 %
Munkvoll-Hoem	3,7 %
Øvre Charlottenlund	3,8 %
Stubban	4,2 %
Rosenborg	4,5 %
Singsaker	4,5 %
Stokkan	4,6 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	4,7 %
Ranheim	4,8 %
Fossegrenda	5,0 %
Øya-Elgeseter	5,0 %
Ila	5,0 %
Nyborg	5,2 %
Hammersborg-Trolla	5,2 %
Lade	5,3 %
Sverresborg	5,3 %
Byneset-Leinstrand	5,3 %
Havstein-Stavne	5,3 %
Kystad	5,4 %
Nidarvoll	5,4 %
Nedre Charlottenlund	5,6 %
Åsheim-Lundåsen	5,6 %
Bakklandet-Møllenberg	5,7 %
Bromstad-Leangen	5,7 %
Sjetnemarka-Okstad	6,0 %
Ugla	6,1 %
Lademoen	6,3 %
Breidablikk	6,3 %
Åsvang-Angelltrøa	6,4 %
Stavset	6,4 %
Othilienborg-Vestlia	6,5 %
Tiller sør	7,3 %
Brundalen	7,4 %
Moholt	7,7 %
Heimdal	8,0 %
Risvollan	8,3 %
Hallset	9,2 %
Tiller nord	9,9 %
Flatåsen	10,0 %
Reppe-Vikåsen	10,1 %
Saupstad	10,7 %
Romulslia	14,2 %
Kattem	14,9 %
Trondheim	6,4 %
Kilde: SSB, befolkningsstatistikk. Per 31.12.1998.	

1.3 BARNEFAMILIER - 31.12. 1998 (2.1.5)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV ALLE FAMILIER
Midtbyen	5,7 %
Lademoen	11,8 %
Bakklandet-Møllenberg	14,1 %
Ila	14,7 %
Øya-Elgeseter	14,8 %
Nardo	16,6 %
Strindheim	16,9 %
Lade	18,3 %
Nyborg	19,3 %
Singsaker	19,9 %
Sverresborg	20,0 %
Othilienborg-Vestlia	20,4 %
Berg-Tyholt	20,9 %
Munkvoll-Hoem	21,3 %
Rosenborg	21,4 %
Øvre Charlottenlund	21,6 %
Brundalen	21,7 %
Nidarvoll	21,7 %
Moholt	22,5 %
Risvollan	22,8 %
Stubban	23,3 %
Hammersborg-Trolla	24,4 %
Bromstad-Leangen	24,7 %
Hallset	25,3 %
Fossegrenda	25,7 %
Saupstad	25,8 %
Ranheim	25,9 %
Havstein-Stavne	25,9 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	26,6 %
Heimdalen	26,7 %
Breidablikk	26,7 %
Nedre Charlottenlund	26,8 %
Byneset-Leinstrand	27,0 %
Kystad	27,4 %
Åsvang-Angelltrøa	28,6 %
Ugla	29,8 %
Stokkan	31,5 %
Sjetnemarka-Okstad	32,3 %
Romulslia	33,1 %
Flatåsen	33,7 %
Tiller nord	35,2 %
Katterm	35,4 %
Åsheim-Lundåsen	37,3 %
Stavset	40,3 %
Tiller sør	48,4 %
Reppe-Vikåsen	50,3 %
Trondheim	24,1 %
Kilde: SSB, befolkningsstatistikk. per 31.12.1998.	

1.4 FLYTTING UT AV LEVEKÅRSSONE – 1997 (2.1.7)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV HELE BEFOLKNINGEN
Byneset-Leinstrand	7,1 %
Stavset	7,4 %
Reppe-Vikåsen	7,6 %
Åsheim-Lundåsen	7,9 %
Tiller sør	8,0 %
Breidablikk	8,4 %
Stokkan	8,5 %
Sjetnemarka-Okstad	8,9 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	9,0 %
Lade	9,1 %
Havstein-Stavne	9,2 %
Bromstad-Leangen	9,2 %
Nidarvoll	9,3 %
Ugla	9,6 %
Øvre Charlottenlund	9,6 %
Heimdal	9,8 %
Nedre Charlottenlund	9,9 %
Tiller nord	10,2 %
Ranheim	10,3 %
Munkvoll-Hoem	10,5 %
Flatåsen	10,5 %
Nardo	10,6 %
Sverresborg	10,6 %
Strindheim	10,6 %
Stubban	10,7 %
Singsaker	10,9 %
Nyborg	11,1 %
Berg-Tyholt	11,1 %
Kystad	11,3 %
Hammersborg-Trolla	11,4 %
Fossegrenda	11,5 %
Åsvang-Angelltrøa	11,6 %
Hallset	11,9 %
Brundalen	12,0 %
Othilienborg-Vestlia	12,2 %
Katten	12,6 %
Saupstad	12,6 %
Rosenborg	12,7 %
Risvollan	13,1 %
Romulslia	14,3 %
Midtbyen	17,7 %
Øya-Elgeseter	17,8 %
Ila	19,3 %
Bakklandet-Møllenberg	20,0 %
Lademoen	21,1 %
Moholt	23,7 %
Trondheim	11,6 %
Kilde: SSB, flyttedata for perioden 1.1.-31.12. 1997	

1.5 FAMILIEINNTEKT - 1997 (2.2.1)

LEVEKÅRSSONE	GJENNOMSNIITTLIG ÅRSINNTEKT ETTER SKATT (AVRUNDET TIL NÆRMESTE 1000)
Lademoen	143 5000
Midtbyen	165 3000
Ila	175 4000
Saupstad	177 6000
Moholt	180 0000
Bakklandet - Møllenberg	181 1000
Øya - Elgeseter	187 2000
Brundalen	209 3000
Risvollan	209 5000
Romulslia	211 5000
Hallset	212 8000
Lade	213 7000
Kattem	220 0000
Nardo	220 9000
Nyborg	222 0000
Strindheim	223 7000
Sverresborg	231 8000
Heimdal	236 1000
Rosenborg	237 6000
Bratsberg - Jonsvatnet -	246 0000
Nidarvoll	246 1000
Fossegrenda	246 3000
Breidablikk	247 2000
Othilienborg - Vestlia	247 5000
Bromstad - Leangen	248 1000
Byneset-Leinstrand	249 9000
Tiller nord	254 4000
Munkvoll - Hoem	254 7000
Flatåsen	260 0000
Ranheim	260 9000
Åsvang - Angelltrøa	260 9000
Nedre Charlottenlund	265 2000
Stubban	265 2000
Berg - Tyholt	266 1000
Havstein - Stavne	267 9000
Hammersborg - Trolla	268 6000
Kystad	272 1000
Sjetnemarka - Okstad	280 9000
Reppe - Vikåsen	288 0000
Tiller sør	288 1000
Ugla	288 5000
Singsaker	291 1000
Stavset	310 0000
Åsheim - Lundåsen	311 0000
Stokkan	326 3000
Øvre Charlottenlund	343 1000
Trondheim	239 000
Kilde: SSB, inntektsstatistikk for inntektsåret 1997.	

1.6 LAV UTDANNING BLANT PERSONER, 30-39 ÅR – 1. 10. 1998 (2.2.3)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV PERSONER 30-39 ÅR
Moholt	1,3 %
Berg - Tyholt	2,4 %
Rosenborg	2,9 %
Singsaker	3,7 %
Stokkan	3,7 %
Lade	4,0 %
Åsvang - Angelltrøa	4,1 %
Hammersborg - Trolla	4,2 %
Øya - Elgeseter	4,4 %
Stavset	4,5 %
Othilienborg - Vestlia	4,6 %
Strindheim	4,8 %
Midtbyen	5,1 %
Munkvoll - Hoem	5,2 %
Nedre Charlottenlund	5,2 %
Kystad	5,2 %
Nidarvoll	5,5 %
Ugla	5,6 %
Nardo	5,7 %
Bromstad - Leangen	5,8 %
Øvre Charlottenlund	5,9 %
Sjetnemarka - Okstad	5,9 %
Havstein - Stavne	6,0 %
Nyborg	6,3 %
Brundalen	6,3 %
Sverresborg	6,7 %
Stubban	6,9 %
Fossegrenda	7,1 %
Bakklandet - Møllenberg	7,3 %
Åsheim - Lundåsen	7,4 %
Reppe - Vikåsen	7,6 %
Lademoen	7,9 %
Ila	8,0 %
Flatåsen	8,3 %
Hallset	8,3 %
Byneset-Leinstrand	8,3 %
Tiller sør	8,4 %
Breidablikk	8,5 %
Ranheim	9,8 %
Tiller nord	10,2 %
Risvollan	10,2 %
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	10,8 %
Kattem	11,3 %
Heimdal	12,2 %
Romulslia	14,7 %
Saupstad	16,9 %
Trondheim	7,4 %

Kilde: SSB, befolknings og utdanningsstatistikk per 1.1.1998.
Lav utdanning er her definert som grunnskole eller ingen utdanning.

1.7 SOSIALHJELPSMOTTAKERE, 16 ÅR OG ELDRE - 1998 (2.2.4)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV PERSONER 16 ÅR OG ELDRE
Strindheim	1,6 %
Rosenborg	1,8 %
Berg - Tyholt	1,9 %
Åsvang - Angelltrøa	1,9 %
Bromstad - Leangen	2,0 %
Stokkan	2,0 %
Nedre Charlottenlund	2,2 %
Stavset	2,2 %
Stubban	2,2 %
Fossegrenda	2,2 %
Ugla	2,4 %
Øvre Charlottenlund	2,4 %
Othilienborg - Vestlia	2,6 %
Hammersborg - Trolla	2,6 %
Reppe - Vikåsen	2,6 %
Sverresborg	2,9 %
Åsheim - Lundåsen	2,9 %
Munkvoll - Hoem	3,0 %
Sjetnemarka - Okstad	3,1 %
Byneset-Leinstrand	3,1 %
Lade	3,2 %
Nidarvoll	3,3 %
Tiller sør	3,3 %
Havstein - Stavne	3,4 %
Brundalen	3,4 %
Moholt	3,5 %
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	3,5 %
Ranheim	3,6 %
Singsaker	3,7 %
Flatåsen	3,9 %
Nyborg	4,1 %
Nardo	4,2 %
Breidablikk	4,2 %
Tiller nord	4,9 %
Heimdalen	5,0 %
Kystad	5,1 %
Bakklandet - Møllenberg	6,1 %
Hallset	6,1 %
Øya - Elgeseter	6,2 %
Romulslia	6,2 %
Risvollan	6,4 %
Midtbyen	6,9 %
Saupstad	7,4 %
Kattem	9,3 %
Ila	10,9 %
Lademoen	12,9 %
Trondheim	4,3 %
<p>Kilde: SSB, indeks for levekårsproblemer for 1998, dato ikke oppgitt. Andel sosialhjelpsmottakere er regnet blant befolkningen i alderen 16 år og eldre.</p>	

1.8 ARBEIDSLEDIGE OG DELTAKERE PÅ TILTAK, 25-66 ÅR – MAI 1998 (2.2.5)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV BEFOLKNINGEN
Stokkan	1,5 %
Havstein - Stavne	2,1 %
Stavset	2,1 %
Berg - Tyholt	2,1 %
Nidarvoll	2,3 %
Tiller sør	2,3 %
Fossegrenda	2,4 %
Øvre Charlottenlund	2,5 %
Åsvang - Angelltrøa	2,5 %
Sjetnemarka - Okstad	2,6 %
Munkvoll - Hoem	2,7 %
Åsheim - Lundåsen	2,8 %
Reppe - Vikåsen	2,8 %
Hammersborg - Trolla	2,9 %
Lade	2,9 %
Nardo	2,9 %
Byneset-Leinstrand	2,9 %
Moholt	2,9 %
Bromstad - Leangen	3,0 %
Flatåsen	3,1 %
Nedre Charlottenlund	3,1 %
Ugla	3,2 %
Stubban	3,2 %
Strindheim	3,3 %
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	3,4 %
Rosenborg	3,4 %
Breidablikk	3,5 %
Sverresborg	3,5 %
Singsaker	3,6 %
Brundalen	3,6 %
Kystad	3,7 %
Hallset	3,7 %
Heimdal	3,7 %
Risvollan	3,7 %
Othilienborg - Vestlia	3,7 %
Ranheim	3,8 %
Midtbyen	4,2 %
Romulslia	4,2 %
Tiller nord	4,3 %
Nyborg	4,5 %
Bakklandet - Møllenberg	4,8 %
Øya - Elgeseter	5,2 %
Ila	5,4 %
Kattem	6,0 %
Saupstad	6,4 %
Lademoen	7,9 %
Trondheim	3,6 %
Kilde: SSB, arbeidsmarkedsstatistikk per mai 1998.	

1.9 OVERGANGSSTØNAD BLANT KVINNER, 20-39 ÅR- 1998 (2.2.6)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV BEFOLKNINGEN
Midtbyen	2,3 %
Berg - Tyholt	2,6 %
Singsaker	3,3 %
Rosenborg	3,4 %
Stubban	3,4 %
Stavset	3,5 %
Øvre Charlottenlund	3,7 %
Nardo	3,8 %
Fossegrenda	4,1 %
Stokkan	4,6 %
Ranheim	4,8 %
Munkvoll - Hoem	4,8 %
Sverresborg	5,3 %
Åsvang - Angelltrøa	5,4 %
Tiller sør	5,6 %
Strindheim	5,8 %
Åsheim - Lundåsen	6,1 %
Lade	6,3 %
Nedre Charlottenlund	6,3 %
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	6,7 %
Kystad	6,7 %
Reppe - Vikåsen	6,8 %
Bakklandet - Møllenberg	6,8 %
Byneset-Leinstrand	6,9 %
Havstein - Stavne	7,0 %
Ugla	7,0 %
Hammersborg - Trolla	7,0 %
Othilienborg - Vestlia	7,4 %
Nidarvoll	7,4 %
Sjetnemarka - Okstad	8,0 %
Nyborg	8,4 %
Ila	8,5 %
Øya - Elgeseter	8,5 %
Bromstad - Leangen	8,8 %
Breidablikk	9,6 %
Brundalen	9,7 %
Lademoen	10,3 %
Tiller nord	11,4 %
Risvollan	11,7 %
Flatåsen	11,9 %
Hallset	12,0 %
Heimdal	12,3 %
Moholt	14,6 %
Saupstad	16,9 %
Romulslia	18,2 %
Kattem	19,8 %
Trondheim	8,2 %
Kilde: SSB, indeks for levekårsproblemer for 1998, dato ikke oppgitt.	

1.10 VOLDSKRIMINALITET ETTER GJERNINGSMANNENS BOSTED – 1997-1998
(2.2.7)

LEVEKÅRSSONE	SIKTELSE PER 10 000 INNBYGGERE
Rosenborg	:
Fossegrenda	:
Ugla	:
Stavset	:
Flatåsen	6,5
Stokkan	8,4
Munkvoll - Hoem	8,6
Berg - Tyholt	8,8
Othilienborg - Vestlia	9,0
Kattem	9,1
Nidarvoll	9,2
Øvre Charlottenlund	11,2
Tiller sør	11,8
Byneset-Leinstrand	12,5
Moholt	13,2
Sverresborg	14,2
Åsheim - Lundåsen	15,7
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	15,9
Kystad	16,5
Strindheim	16,8
Bromstad - Leangen	16,8
Sjetnemarka - Okstad	16,9
Breidablikk	17,0
Heimdalen	18,7
Hammersborg - Trolla	19,9
Havstein - Stavne	20,6
Reppe - Vikåsen	22,1
Øya - Elgeseter	23,1
Nyborg	24,0
Singsaker	24,7
Åsvang - Angelltrøa	25,3
Lade	25,5
Ranheim	26,7
Saupstad	26,9
Nardo	27,5
Nedre Charlottenlund	32,5
Stubban	32,9
Brundalen	33,5
Ila	34,0
Tiller nord	34,0
Hallset	34,4
Bakklandet - Møllenberg	37,5
Risvollan	49,1
Midtbyen	58,8
Romulslia	70,1
Lademoen	83,9
Trondheim	22,9
Kilde: SSB, indeks for levekårsproblemer for 1998, dato ikke oppgitt. : tegnet viser at data kan ikke publiseres på grunn av lav forekomst.	

1.11 VALGDELTAELSE VED KOMMUNEVALGET I 1999

VALGRETS (KRETSNAVN 1999 I PARENTES)	ANTALL STEMMEBERETTIGEDE	ANDEL FREMMØTTE
Kalvskinnet skole ¹	4123	36,8 %
Kolstad	4595	48,6 %
Romulslia	2009	49,7 %
Lademoen	3656	49,9 %
Åsheim	3242	51,4 %
Bruråk ²	659	54,3 %
Tonstad	4753	54,6 %
Hallset	2721	55,3 %
Furuhaugen ²	3494	55,9 %
Elgeseter-Øya	2820	56,0 %
Breidablikk	1981	56,2 %
Spondal	819	57,0 %
Rosenborg ³	5792	57,6 %
Utleira	2460	58,3 %
Ranheim	4598	58,6 %
Solbakken	657	58,8 %
Nardo	3176	59,0 %
Stabbursmoen	3510	59,4 %
Byåsen	4794	59,4 %
Nypvang	971	60,1 %
Ila skole	3620	60,3 %
Ugla skole	5116	61,0 %
Sunnland ²	5512	61,0 %
Hoeggen	2830	61,5 %
Charlottenlund ³	5644	61,8 %
Rye	990	62,2 %
Strindheim ³	4929	62,3 %
Åsvang ³	5698	63,2 %
Sjetne	2927	63,6 %
Lade	3162	63,7 %
Sverresborg	4472	64,3 %
Blussuvoll ³	4367	65,2 %
Åsveien	2142	65,4 %
Singsaker	2088	67,7 %
Trondheim	114327	59,3 %

Kilde: Kommunal- og regionaldepartementet, valgdata 1999. (Fyll på med endringer)

¹ Personer uten fast bopel inngår i denne kretsen.

² Navneendringer: Valgkretsen Bruråk har siden forrige undersøkelse skiftet navn til Bratsberg, Furuhaugen til Flatåsen, Sunnland til Nidarvoll.

³ Grenseendringer: Valgkretse Møllenberg er siden forrige levekårsundersøkelse skilt ut fra Rosenborg, Brundalen fra Charlottenlund og Åsvang og Eberg fra Åsvang, Blussuvoll og Strindheim.

1.12 UFØREPENSJONISTER, 16-39 ÅR – 1998 (2.2.10)

LEVEKÅRSSONE	UFØREPENSJONISTER PER 1 000 INNBYGGERE I ALDEREN 16-39 ÅR
Rosenborg	9,0
Åsheim - Lundåsen	11,7
Hammersborg - Trolla	13,3
Singsaker	14,8
Berg - Tyholt	15,6
Reppe - Vikåsen	17,0
Øvre Charlottenlund	18,5
Moholt	18,7
Ugla	19,2
Sjetnemarka - Okstad	20,0
Byneset-Leinstrand	20,3
Havstein - Stavne	21,2
Ranheim	21,3
Stubban	22,6
Stavset	22,9
Kystad	22,9
Bakklandet - Møllenberg	23,6
Tiller sør	23,8
Fossegrenda	24,3
Stokkan	25,7
Othilienborg - Vestlia	25,9
Flatåsen	27,6
Strindheim	27,7
Bromstad - Leangen	29,1
Åsvang - Angelltrøa	30,0
Breidablikk	30,4
Nardo	30,4
Nidarvoll	33,0
Munkvoll - Hoem	33,8
Midtbyen	33,8
Nedre Charlottenlund	34,2
Ila	36,1
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	37,6
Heimdal	39,2
Hallset	39,5
Øya - Elgeseter	40,3
Lade	41,6
Sverresborg	45,6
Tiller nord	45,7
Lademoen	45,7
Kattem	48,0
Romulslia	50,1
Nyborg	50,4
Risvollan	50,5
Brundalen	55,0
Saupstad	66,0
Trondheim	31,2
Kilde: SSB, indeks for levekårsproblemer for 1998, dato ikke oppgitt.	

1.13 ATTFØRTE, 16-66 ÅR – 31.12. 1998 (2.2.11)

LEVEKÅRSSONE	ATTFØRTE PER 1 000 INNBYGGERE I ALDEREN 16-39 ÅR
Stokkan	9,6
Åsheim - Lundåsen	9,8
Berg - Tyholt	10,2
Åsvang - Angelltrøa	10,4
Bromstad - Leangen	10,7
Singsaker	11,2
Byneset-Leinstrand	11,5
Stavset	11,6
Stubban	12,0
Ugla	12,0
Strindheim	12,1
Hammersborg - Trolla	12,5
Ranheim	12,7
Lade	13,1
Øvre Charlottenlund	13,3
Havstein - Stavne	13,9
Othilienborg - Vestlia	14,6
Rosenborg	14,8
Moholt	15,0
Brundalen	15,5
Heimdal	15,6
Nardo	15,7
Nidarvoll	15,9
Tiller sør	16,0
Tiller nord	16,3
Munkvoll - Hoem	17,0
Nedre Charlottenlund	17,5
Fossegrenda	17,7
Sverresborg	17,8
Midtbyen	18,3
Risvollan	18,5
Reppe - Vikåsen	19,1
Flatåsen	20,0
Sjetnemarka - Okstad	20,2
Øya - Elgeseter	20,5
Nyborg	20,7
Hallset	20,9
Kystad	21,0
Breidablikk	22,1
Kattem	22,8
Saupstad	24,7
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	25,4
Bakklandet - Møllenberg	25,7
Ila	27,5
Lademoen	31,1
Romulslia	41,7
Trondheim	17,7
Kilde: SSB, indeks for levekårsproblemer for 1998.	

1.14 FORVENTET LEVEALDER FOR 0-ÅRIGE MENN – 1993-1997 (2.2.4)

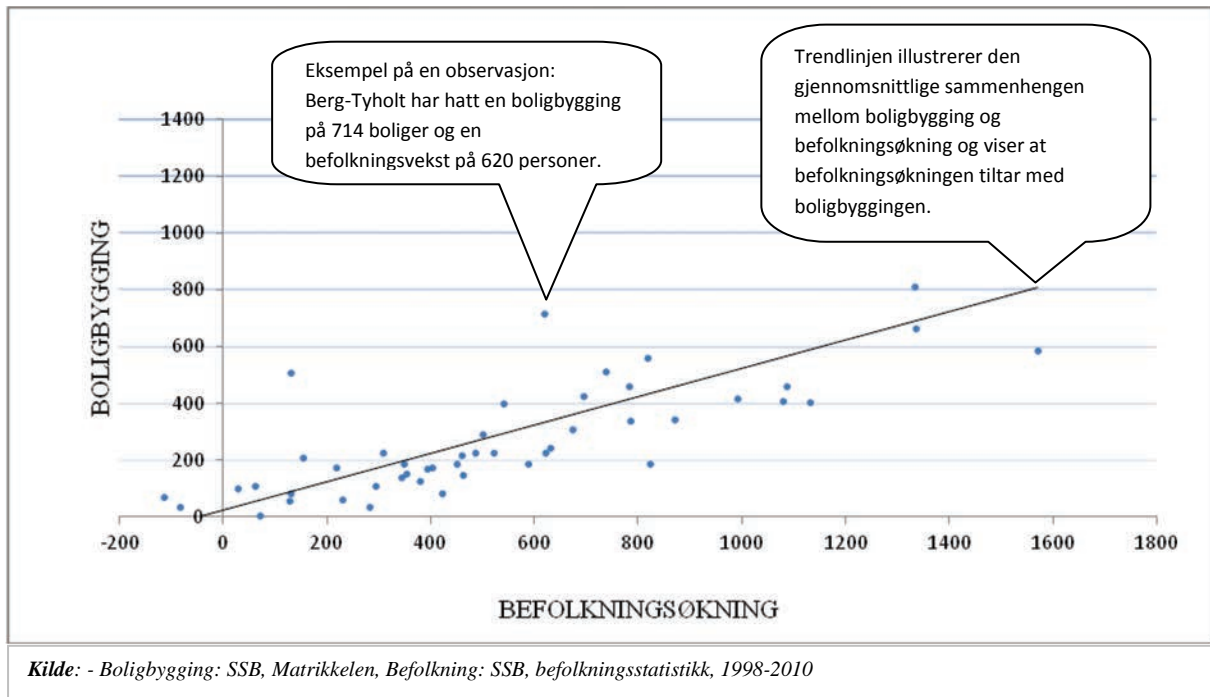
LEVEKÅRSSONE	FORVENTET LEVEALDER (OPPGITT I ANTALL ÅR)
Saupstad	70,7
Lademoen	70,9
Strindheim	71,6
Ila	72,1
Øya - Elgeseter	72,3
Bakklandet - Møllenberg	72,3
Brundalen	72,3
Risvollan	72,8
Heimdal	72,8
Midtbyen	72,8
Romulslia	73,3
Nardo	73,4
Åsvang - Angelltrøa	73,8
Lade	74,0
Ranheim	75,1
Moholt	75,2
Munkvoll - Hoem	75,2
Katten	75,7
Nidarvoll	75,9
Flatåsen	75,9
Tiller nord	75,9
Hammersborg - Trolla	76,1
Kystad	76,2
Hallset	76,2
Sverresborg	76,3
Sjetnemarka - Okstad	76,3
Stokkan	76,5
Rosenborg	76,6
Bromstad - Leangen	76,6
Breidablikk	76,6
Byneset-Leinstrand	76,6
Stubban	76,7
Tiller sør	76,9
Singsaker	77,0
Øvre Charlottenlund	77,0
Berg - Tyholt	77,0
Reppe - Vikåsen	77,1
Havstein - Stavne	77,8
Nyborg	77,8
Nedre Charlottenlund	78,2
Bratsberg - Jonsvatnet - Leira	78,2
Stavset	78,3
Ugla	78,6
Othilienborg - Vestlia	79,1
Åsheim - Lundåsen	79,1
Fossegrenda	80,2
Trondheim	75,1
<p>Kilde: SSB, indeks for levekårsproblemer for 1997. Forventet levealder er beregnet ut fra perioden 1993-1997.</p>	

2 TALL PRODUSERT FOR LEVEKÅRSUNDERSØKELSEN 2011

2.1 BOLIGBYGGING OG BEFOLKNINGSØKNING 1998-2010 (2.1.1)

LEVEKÅRSSONE	BOLIGBYGGING	BEFOLKNINGSVEKST
Saupstad	67	-114
Romulslia	33	-83
Kattem	99	28
Rye	107	62
Othilienborg-Vestlia	6	71
Singsaker	54	129
Brundalen	80	132
Øya-Elgeseter	506	132
Bakklandet-Møllenberg	207	154
Åsheim-Lundåsen	171	218
Sverresborg	61	231
Hammersborg-Trolla	34	282
Nidarvoll	108	295
Heimdal	225	310
Stavset	138	345
Breidablikk	184	349
Nyborg	151	355
Spongdal	125	381
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	169	395
Risvollan	173	404
Havstein-Stavne	83	422
Nypvang	188	451
Reppe-Vikåsen	215	462
Munkvoll-Hoem	149	464
Fossegrenda	224	486
Tiller sør	291	502
Sjetnemarka-Okstad	224	522
Hallset	400	541
Stubban	184	588
Berg-Tyholt	714	620
Nedre Charlottenlund	225	623
Bromstad-Leangen	243	633
Ugla	307	675
Tiller nord	424	697
Flatåsen	512	738
Rosenborg	461	784
Lademoen	336	786
Stokkan	559	819
Øvre Charlottenlund	185	823
Ranheim	344	871
Nardo	415	992
Strindheim	409	1080
Midtbyen	459	1087
Moholt	401	1133
Nedre elvehavn	1147	1221
Åsvang-Angelltrøa	1109	1330
Ila	810	1334
Lade	663	1337
Kystad	583	1 571
Trondheim	14962	27 668
<i>Kilde: - Boligbygging: SSB, Matrikkelen, Befolkning: SSB, befolkningsstatistikk 1998-2010.</i>		

2.2 BOLIGBYGGING OG BEFOLKNINGSØKNING 1998-2011 (2.1.1)

2.3 BARN, 0-17 ÅR – 1.1. 1998 (2.1.1)

LEVEKÅRSSONE	0-17 ÅRINGER SOM ANDEL AV BEFOLKNINGEN
Nedre elvehavn	0 %
Midtbyen	6 %
Lademoen	13 %
Bakklandet-Møllenberg	15 %
Ila	16 %
Øya-Elgeseter	16 %
Strindheim	17 %
Nardo	17 %
Lade	18 %
Othilienborg-Vestlia	19 %
Moholt	19 %
Øvre Charlottenlund	20 %
Nyborg	20 %
Singsaker	20 %
Munkvoll-Hoem	20 %
Sverresborg	20 %
Berg-Tyholt	20 %
Rosenborg	21 %
Stubban	21 %
Nidarvoll	21 %
Brundalen	21 %
Ranheim	22 %
Risvollan	22 %
Fossegrenda	23 %
Bromstad-Leangen	23 %
Hammersborg-Trolla	23 %
Kystad	23 %
Breidablikk	24 %
Hallset	24 %
Havstein-Stavne	24 %
Heimdal	24 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	24 %
Nedre Charlottenlund	24 %
Spondal	24 %
Åsvang-Angelltrøa	25 %
Saupstad	26 %
Ugla	26 %
Rye	26 %
Nypvang	26 %
Sjetnemarka-Okstad	27 %
Stokkan	27 %
Flatåsen	28 %
Romulslia	29 %
Åsheim-Lundåsen	30 %
Tiller nord	30 %
Stavset	31 %
Kattem	32 %
Reppe-Vikåsen	36 %
Tiller sør	37 %
Trondheim	23 %

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk for året 2010.

2.4 NETTOFLYTTINGER BLANT 0-6 ÅRINGER - 2010 (2.1.5)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV 0-5 ÅRINGER
Bakklandet-Møllenberg	-25,9 %
Lademoen	-17,8 %
Ila	-17,3 %
Midtbyen	-14,4 %
Øya-Elgeseter	-12,7 %
Othilienborg-Vestlia	-12,6 %
Singsaker	-12,2 %
Nypvang	-8,4 %
Fossegrenda	-7,3 %
Nedre elvehavn	-7,1 %
Romulslia	-6,2 %
Hallset	-6,1 %
Moholt	-5,9 %
Saupstad	-5,2 %
Kattem	-4,6 %
Flatåsen	-4,0 %
Risvollan	-3,8 %
Brundalen	-3,7 %
Breidablikk	-3,0 %
Berg-Tyholt	-2,9 %
Strindheim	-2,8 %
Nardo	-2,6 %
Reppe-Vikåsen	-2,6 %
Lade	-2,5 %
Rosenborg	-1,7 %
Hammersborg-Trolla	-1,3 %
Tiller nord	-1,2 %
Stubban	-1,1 %
Åsvang-Angelltrøa	-0,5 %
Sverresborg	0,0 %
Rye	0,0 %
Kystad	1,4 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	1,7 %
Havstein-Stavne	2,0 %
Tiller sør	2,7 %
Nyborg	2,9 %
Nidarvoll	2,9 %
Munkvoll-Hoem	3,2 %
Stokkan	3,2 %
Sjetnemarka-Okstad	3,3 %
Nedre Charlottenlund	4,1 %
Åsheim-Lundåsen	5,1 %
Stavset	5,1 %
Bromstad-Leangen	5,4 %
Ugla	5,4 %
Ranheim	6,8 %
Heimdal	7,3 %
Spondal	9,6 %
Øvre Charlottenlund	9,7 %

Kilde: SSB, befolkningsstatistikk for året 2010
Nettoflytting (flyttebalanse) utledes ved differansen mellom innflyttinger og utflyttinger og illustreres ved minusverdi for områder med netto utflyttingsoverskudd og plussverdi for områder med innflyttingsoverskudd.

2.5 HVOR STUDENTER BOR – 2005 (2.1.2)

SKOLEKRETS	STUDENTER SOM ANDEL AV BEFOLKNINGEN
Byneset	1 %
Spondal	1 %
Rye	1 %
Bratsberg	2 %
Nypvang	2 %
Sjetne	4 %
Breidablikk	3 %
Kolstad	4 %
Stabbursmoen	4 %
Kattem	4 %
Saupstad	4 %
Solbakken	4 %
Tonstad	4 %
Åsheim	4 %
Hårstad	4 %
Dalgård	4 %
Vikåsen	4 %
Flatåsen	4 %
Stavset	5 %
Okstad	5 %
Romoslia	5 %
Ranheim	5 %
Hallset	6 %
Utleira	6 %
Nyborg	6 %
Byåsen	6 %
Charlottenlund	7 %
Lade	8 %
Nidarvoll	8 %
Brundalen	10 %
Åsveien	11 %
Strindheim	13 %
Steindal	20 %
Åsvang	20 %
Nardo	20 %
Ila	21 %
Berg	27 %
Lilleby	29 %
Bispehaugen	31 %
Eberg	36 %
Singsaker	39 %
Kalvskinnet	40 %
Trondheim	15 %
<i>Kilde: Tall fra Asplan Viak AS sin undersøkelse "Stedfesting av studenters bosted i Trondheim per juni 2005" bearbejdet av Trondheim kommune.</i>	

2.6 INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND – 1.1. 1998 (2.1.6)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL BEFOLKNINGEN
Rye	0,2 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	0,3 %
Munkvoll-Hoem	0,3 %
Rosenborg	0,3 %
Stubban	0,4 %
Stokkan	0,5 %
Lade	0,6 %
Spongdal	0,6 %
Åsheim-Lundåsen	0,7 %
Nypvang	0,7 %
Nedre Charlottenlund	0,8 %
Reppe-Vikåsen	0,8 %
Øvre Charlottenlund	0,8 %
Stavset	0,8 %
Åsvang-Angelltrøa	0,9 %
Sjetnemarka-Okstad	1,0 %
Ugla	1,1 %
Nidarvoll	1,1 %
Sverresborg	1,1 %
Berg-Tyholt	1,1 %
Hammersborg-Trolla	1,1 %
Nardo	1,2 %
Strindheim	1,2 %
Fossegrenda	1,2 %
Singsaker	1,3 %
Kystad	1,3 %
Havstein-Stavne	1,3 %
Ranheim	1,4 %
Breidablikk	1,4 %
Bromstad-Leangen	1,4 %
Brundalen	1,8 %
Nyborg	2,5 %
Heimdal	2,6 %
Othilienborg-Vestlia	2,6 %
Risvollan	2,8 %
Flatåsen	3,0 %
Romulslia	3,3 %
Bakklandet-Møllenberg	3,3 %
Midtbyen	3,6 %
Øya-Elgeseter	3,8 %
Ila	3,8 %
Hallset	3,9 %
Tiller sør	4,6 %
Tiller nord	7,9 %
Lademoen	8,1 %
Nedre elvehavn	8,9 %
Kattem	11,1 %
Saupstad	11,9 %
Moholt	13,3 %
Trondheim	3,0 %
<p>Innvandrere fra utvalgte land regnes her som personer født i utland og norskfødte med innvandrerforeldre fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand og Europa unntatt EU/EØS. Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.1998.</p>	

2.7 INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND, 0-19 ÅR – 1.1. 2011 (2.1.6)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV 0-19-ÅRINGER
Rye	0,3 %
Spongdal	1,0 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	1,0 %
Nedre Charlottenlund	1,2 %
Rosenborg	1,2 %
Nypvang	1,3 %
Hammersborg-Trolla	1,4 %
Stavset	1,7 %
Reppe-Vikåsen	2,0 %
Fossegrenda	2,1 %
Ranheim	2,3 %
Øvre Charlottenlund	2,4 %
Stokkan	2,9 %
Berg-Tyholt	3,2 %
Sjetnemarka-Okstad	3,5 %
Bromstad-Leangen	3,5 %
Sverresborg	3,6 %
Åsvang-Angelltrøa	3,6 %
Kystad	3,7 %
Åsheim-Lundåsen	3,7 %
Lade	3,9 %
Singsaker	3,9 %
Ugla	4,2 %
Munkvoll-Hoem	4,4 %
Stubban	5,9 %
Havstein-Stavne	5,9 %
Ila	6,4 %
Nedre elvehavn	6,5 %
Nidarvoll	6,8 %
Strindheim	6,9 %
Othilienborg-Vestlia	7,0 %
Nyborg	7,2 %
Nardo	7,5 %
Breidablikk	7,7 %
Hallset	7,9 %
Heimdal	8,0 %
Flatåsen	9,0 %
Risvollan	9,2 %
Brundalen	9,5 %
Midtbyen	11,8 %
Romulslia	12,5 %
Tiller nord	13,6 %
Tiller sør	14,2 %
Moholt	16,4 %
Bakklandet-Møllenberg	16,7 %
Øya-Elgeseter	19,0 %
Kattem	20,4 %
Lademoen	26,9 %
Saupstad	45,5 %
Trondheim	7,7 %
<p>Innvandrere fra utvalgte land regnes her som personer født i utland og norskfødte med innvandrerforeldre fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand og Europa unntatt EU/EØS. Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011.</p>	

2.8 INNVANDRERE FRA UTVALGTE LAND - OPPRINNELSES LAND – 1.1. 2011
(2.1.6)

5 AV DE VANLIGSTE OPPRINNELSES LANDENE (OPPGITT SOM ANDEL AV HELE BEFOLKNING INNENFOR SONENE)					
Levekårssone	Vanligst	Nest vanligst	3. vanligst	4. vanligst	5. vanligst
Saupstad	Tyrkia (14,7 %)	Irak (2,9 %)	Afghanistan (1,6 %)	Iran (1,1 %)	Bosnia (0,8 %)
Moholt	Kina (2,9 %)	Iran (2,0 %)	Etiopia (1,6 %)	Pakistan (1,5 %)	Ghana (1,3 %)
Tiller Sør	Vietnam (3,6 %)	Irak (1,4 %)	Kosovo (0,8 %)	Afghanistan (0,8 %)	Bosnia (0,7 %)
Kattem	Vietnam (2,9 %)	Irak (1,6 %)	Tyrkia (1,5 %)	Somalia (1,2 %)	Kosovo (1,0 %)
Tiller nord	Vietnam (3,6 %)	Irak (1,4 %)	Kosovo (0,8 %)	Afghanistan (0,8 %)	Bosnia (0,7 %)
Lademoen	Irak (1,5 %)	Bosnia (1,3 %)	Somalia (1,3 %)	Russland (0,8 %)	Afghanistan (0,6 %)
Øya-Elgeseter	Irak (1,4 %)	Kina (1,0 %)	Somalia (1,0 %)	Iran (1,0 %)	Russland (0,8 %)
Romulslia	India (0,8 %)	Kosovo (0,7 %)	Afghanistan (0,7 %)	Russland (0,6 %)	Irak (0,6 %)
Bakklandet-Møllenberg	Irak (1,1 %)	Somalia (0,9 %)	Afghanistan (0,5 %)	Bosnia (0,4 %)	Iran (0,4 %)
Innvandrere fra utvalgte land regnes her som personer født i utland og norskfødte med innvandrereforeldre fra Asia, Afrika, Latin-Amerika, Oseania unntatt Australia og New Zealand og Europa unntatt EU/EØS. Kilde: SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011					

2.9 FLYTTING UT AV LEVEKÅRSSONEN 1998 (2.1.6)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV HELE BEFOLKNINGEN
Rye	5,9 %
Tiller sør	7,2 %
Stavset	7,8 %
Spondal	8,3 %
Åsvang-Angelltrøa	8,5 %
Sjetnemarka-Okstad	9,3 %
Lade	9,5 %
Havstein-Stavne	9,7 %
Reppe-Vikåsen	9,8 %
Stokkan	9,8 %
Nypvang	10,2 %
Sverresborg	10,2 %
Øvre Charlottenlund	10,3 %
Åsheim-Lundåsen	10,3 %
Bromstad-Leangen	10,3 %
Tiller nord	10,4 %
Berg-Tyholt	10,5 %
Ranheim	10,6 %
Munkvoll-Hoem	10,6 %
Breidablikk	10,6 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	10,7 %
Nedre Charlottenlund	10,8 %
Fossegrenda	11,0 %
Ugla	11,3 %
Flatåsen	11,3 %
Nidarvoll	11,4 %
Nyborg	11,6 %
Strindheim	11,9 %
Heimdal	11,9 %
Kystad	12,1 %
Hammersborg-Trolla	12,3 %
Stubban	12,6 %
Risvollan	12,8 %
Saupstad	13,1 %
Nardo	13,4 %
Brundalen	13,7 %
Hallset	14,1 %
Rosenborg	14,4 %
Othilienborg-Vestlia	14,5 %
Kattem	14,9 %
Singsaker	15,4 %
Romulslia	17,8 %
Ila	19,9 %
Øya-Elgeseter	20,0 %
Moholt	21,5 %
Midtbyen	21,6 %
Bakklandet-Møllenberg	21,8 %
Lademoen	23,8 %
Nedre Elvehavn	50,6 %
Trondheim	19,0 %

Kilde: SSB, flyttingdata for perioden 1.1.1998 – 31.12.1998, holdt mot befolkningsstatistikk per 1.1. 1998.

2.10 FLYTTING INTERNT I SONENE – 1998 (2.1.8)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV HELE BEFOLKNINGEN
Nedre elvehavn	0,0 %
Stokkan	0,4 %
Nedre Charlottenlund	0,7 %
Breidablikk	0,8 %
Rosenborg	0,8 %
Havstein-Stavne	0,9 %
Sverresborg	1,2 %
Munkvoll-Hoem	1,3 %
Øvre Charlottenlund	1,3 %
Tiller sør	1,4 %
Othilienborg-Vestlia	1,4 %
Spondal	1,4 %
Ugla	1,4 %
Nidarvoll	1,5 %
Åsheim-Lundåsen	1,5 %
Ranheim	1,5 %
Berg-Tyholt	1,6 %
Nypvang	1,6 %
Brundalen	1,7 %
Nyborg	1,7 %
Strindheim	1,8 %
Kystad	1,8 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	1,9 %
Fossegrenda	1,9 %
Ila	1,9 %
Heimdal	1,9 %
Sjetnemarka-Okstad	1,9 %
Singsaker	1,9 %
Bromstad-Leangen	2,0 %
Stubban	2,0 %
Hallset	2,1 %
Åsvang-Angelltrøa	2,1 %
Rye	2,2 %
Tiller nord	2,3 %
Hammersborg-Trolla	2,3 %
Lade	2,3 %
Risvollan	2,5 %
Reppe-Vikåsen	2,6 %
Nardo	2,6 %
Romulslia	2,7 %
Stavset	2,7 %
Bakklandet-Møllenberg	2,8 %
Flatåsen	2,9 %
Midtbyen	3,0 %
Øya-Elgeseter	3,1 %
Saupstad	3,3 %
Moholt	3,7 %
Lademoen	4,1 %
Katterem	4,5 %
Trondheim	2,2 %

Kilde: SSB, flyttingdata for perioden 1.1.1998 – 31.12.1998, holdt mot befolkningsstatistikk per 1.1. 1998.

2.11 BOLIGER TATT I BRUK, BYGNINGSTYPER – 1.1.1998 – 1.1.2011 (2.1.9)

LEVEKÅRSSONER											
Levekårssoner	Antall boliger	Bygningstype				Levekårssoner	Antall boliger	Bygningstype			
		Enebolig	Småhus	Blokk	Felleshush. forretnings			Enebolig	Småhus	Blokk	Felleshush. forretnings
Ila	810	2 %	8 %	86 %	4 %	Oth.br.-Vestlia	6	17 %	83 %	0 %	0 %
Ham.brg.-Trolla	34	74 %	26 %	0 %	0 %	Risvollan	173	1 %	57 %	42 %	0 %
Midtbyen	459	0 %	5 %	75 %	20 %	Bra.brg.-Jonsv.	169	66 %	25 %	9 %	0 %
Øya-Elgeseter	506	1 %	4 %	30 %	65 %	Havste.-Stavne	83	45 %	55 %	0 %	0 %
Singsaker	54	28 %	44 %	28 %	0 %	Nyborg	151	3 %	7 %	91 %	0 %
Bakkl.-Møll.	207	1 %	5 %	58 %	35 %	Sverresborg	61	21 %	30 %	49 %	0 %
Rosenborg	461	3 %	1 %	97 %	0 %	Ugla	307	29 %	42 %	27 %	1 %
N. Elvehavn	1 147	0 %	0 %	94 %	6 %	Munkv.-Hoem	149	35 %	28 %	15 %	22 %
Lademoen	336	0 %	5 %	78 %	17 %	Stavset	138	49 %	51 %	0 %	0 %
Lade	663	4 %	21 %	74 %	1 %	Kystad	583	26 %	68 %	3 %	3 %
Strindheim	409	6 %	11 %	78 %	5 %	Hallset	400	12 %	9 %	73 %	6 %
Bromst.-Leangen	243	10 %	32 %	50 %	8 %	Sjetne.-Okstad	224	13 %	39 %	39 %	9 %
N. Charlottenl.	225	32 %	54 %	14 %	0 %	Romulslia	33	3 %	97 %	0 %	0 %
Ø. Charlottenl.	185	46 %	50 %	4 %	0 %	Flatåsen	512	19 %	49 %	31 %	0 %
Brundalen	80	8 %	25 %	68 %	0 %	Saupstad	67	6 %	45 %	49 %	0 %
Ranheim	344	44 %	25 %	12 %	19 %	Breidablikk	184	20 %	50 %	30 %	0 %
Reppe-Vikåsen	215	47 %	53 %	0 %	0 %	Heimdalen	225	18 %	35 %	42 %	5 %
Berg-Tyholt	714	3 %	2 %	2 %	93 %	Åshe.-Lundås.	171	45 %	25 %	30 %	0 %
Moholt	401	10 %	5 %	86 %	0 %	Katten	99	22 %	24 %	48 %	5 %
Åsva.-Angeltrøa	1 109	3 %	18 %	33 %	46 %	Tiller nord	424	15 %	67 %	6 %	12 %
Stokkan	559	7 %	58 %	20 %	16 %	Tiller sør	291	21 %	70 %	0 %	8 %
Nardo	415	10 %	9 %	63 %	18 %	Rye	107	95 %	5 %	0 %	0 %
Nidarvoll	108	18 %	17 %	54 %	12 %	Spongaldal	125	50 %	48 %	0 %	2 %
Stubban	184	13 %	77 %	11 %	0 %	Nypvang	188	32 %	42 %	26 %	0 %
Fossegrenda	224	14 %	50 %	36 %	0 %						
							14962	14 %	26 %	45 %	15 %

Kilde: Matrikkelen per 1.1.2011
Tallverdi merket brun indikerer er levekårsssonen er blant de ti levekårsssonene med høyest andel boliger tatt i bruk innenfor avmerket bygningskategori.

2.12 BOLIGER TATT I BRUK, ANTALL ROM – 1.1. 1998 – 1.1. 2011(2.1.10)

LEVEKÅRSSONER										
Levekårssoner	Antall boliger	Antall rom				Levekårssoner	Antall boliger	Antall rom		
		1-2	3-4	5-6				1-2	3-4	5-6
Ila	791	65 %	32 %	3 %		Oth.br.-Vestlia	6	0 %	83 %	17 %
Ham.brg-Trolla	27	26 %	37 %	37 %		Risvollan	173	20 %	78 %	2 %
Midtbyen	453	70 %	28 %	2 %		Bra.brg.-Jonsv.	157	18 %	42 %	40 %
Øya-Elgeseter	502	82 %	17 %	2 %		Havste.-Stavne	83	40 %	36 %	24 %
Singsaker	45	20 %	60 %	20 %		Nyborg	151	39 %	59 %	2 %
Bakkl.-Møll.	182	49 %	49 %	2 %		Sverresborg	61	28 %	56 %	16 %
Rosenborg	455	56 %	41 %	3 %		Ugla	295	23 %	60 %	17 %
N. Elvehavn	1 146	53 %	46 %	0 %		Munkv.-Hoem	144	33 %	44 %	23 %
Lademoen	305	71 %	29 %	0 %		Stavset	138	10 %	31 %	59 %
Lade	656	63 %	28 %	10 %		Kystad	578	22 %	46 %	33 %
Strindheim	392	33 %	56 %	11 %		Hallset	397	45 %	50 %	4 %
Bromst.-Leangen	241	41 %	49 %	11 %		Sjetne.-Okstad	222	20 %	62 %	18 %
N. Charlottenl.	222	17 %	65 %	18 %		Romulslia	33	6 %	82 %	12 %
Ø. Charlottenl.	182	9 %	39 %	52 %		Flatåsen	512	22 %	46 %	31 %
Brundalen	80	20 %	71 %	9 %		Saupstad	67	25 %	73 %	1 %
Ranheim	335	32 %	43 %	25 %		Breidablikk	176	25 %	62 %	13 %
Reppe-Vikåsen	213	5 %	58 %	37 %		Heimdal	212	32 %	54 %	14 %
Berg-Tyholt	697	94 %	4 %	2 %		Åshe.-Lundås.	164	22 %	50 %	28 %
Moholt	395	38 %	49 %	12 %		Kattem	91	46 %	42 %	12 %
Åsva.-Angeltrøa	1 108	61 %	31 %	7 %		Tiller nord	422	18 %	55 %	27 %
Stokkan	554	23 %	69 %	8 %		Tiller sør	284	19 %	59 %	21 %
Nardo	414	64 %	29 %	6 %		Rve	97	8 %	48 %	43 %
Nidarvoll	106	24 %	66 %	10 %		Spongdal	115	23 %	43 %	35 %
Stubban	184	32 %	45 %	23 %		Nypvang	185	11 %	57 %	32 %
Fossegrenda	223	23 %	68 %	9 %			14 671	44 %	43 %	13 %
Trondheim										

Kilde: SSB, bygningsstatistikk per 1.1.2011
Tallverdi merket *brun* indikerer er levekårssonen er blant de ti levekårssonene med høyest andel innenfor avmerket bygningskategori.

2.13 INNTEKT UNDER FATTIGDOMSGRENSEN BLANT PERSONER 0-17 ÅR –
2009 (2.2.2)

LEVEKÅRSSONE	ANDEL AV BEFOLKNINGEN 0-17 ÅR
Øvre Charlottenlund	1,6 %
Stokkan	1,8 %
Rosenborg	2,1 %
Nedre Charlottenlund	2,5 %
Reppe-Vikåsen	2,6 %
Åsheim-Lundåsen	2,7 %
Lade	2,9 %
Åsvang-Angelltrøa	3,1 %
Bromstad-Leangen	3,4 %
Berg-Tyholt	3,6 %
Munkvoll-Hoem	3,9 %
Rye	4,0 %
Ranheim	4,0 %
Sjetnemarka-Okstad	4,4 %
Sverresborg	4,4 %
Stubban	4,6 %
Hammersborg-Trolla	4,6 %
Ugla	4,9 %
Romulslia	5,0 %
Stavset	5,1 %
Kystad	5,2 %
Heimdal	5,2 %
Havstein-Stavne	5,7 %
Fossegrenda	5,7 %
Breidablikk	5,7 %
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	5,9 %
Singsaker	6,2 %
Tiller sør	6,3 %
Nyborg	6,6 %
Nardo	6,7 %
Flatåsen	6,7 %
Spongdal	6,9 %
Strindheim	7,3 %
Ila	7,4 %
Brundalen	7,7 %
Othilienborg-Vestlia	7,8 %
Nidarvoll	8,1 %
Nypvang	8,2 %
Hallset	8,7 %
Risvollan	9,3 %
Tiller nord	9,6 %
Nedre elvehavn	11,4 %
Moholt	14,9 %
Midtbyen	16,4 %
Kattem	16,8 %
Bakklandet-Møllenberg	17,1 %
Øya-Elgeseter	17,5 %
Saupstad	22,6 %
Lademoen	27,5 %
Trondheim	6,9 %

Kilde: SSB, inntektsstatistikk for inntektsåret 2009.

Inntekt under fattigdomsgrensen er her utledet gjennom EU sin lavinnteksdefinisjon, der inntekt per forbruksenhet lik eller under 60 prosent av nasjonalt nivå tilsvarer lavinntekt. I denne undersøkelsen er studenter og personer med formue høyere enn to ganger grunnbeløpet i folketrygden (kr 144 012) holdt utenfor. Data gjelder for *personer* i husstand med lavinntekt som andel av befolkningen som helhet.

2.14 SYKEHJEMSPLASSE OG OMSORGSBOLIGER – 1.1.2012 (2.2.12)

LEVEKÅRSSONE	BEFOLKNING ¹	OMSORGSBOLIGER / SYKEHJEM ²		ÅRLIG ANTALL DØDE ³
		ANTALL	DEKNINGS-GRAD	
Hammersborg-Trolla	2 547	0	0,0 %	17
Singsaker	2 959	0	0,0 %	21
Nedre elvehavn	1 300	0	0,0 %	4
Berg-Tyholt	4 041	0	0,0 %	36
Fossegrenda	2 506	0	0,0 %	18
Risvollan	3 865	0	0,0 %	26
Bratsberg-Jonsvatnet-Leira	2 285	0	0,0 %	11
Romulslia	2 204	0	0,0 %	10
Åsheim-Lundåsen	3 089	0	0,0 %	12
Rye	1 442	0	0,0 %	10
Bakklandet-Møllenberg	4 621	1	0,0 %	25
Othilienborg-Vestlia	2 859	2	0,1 %	23
Flatåsen	6 875	6	0,1 %	27
Sjetnemarka-Okstad	4 516	5	0,1 %	17
Stubban	3 323	4	0,1 %	22
Reppe-Vikåsen	3 179	5	0,2 %	8
Ugla	4 410	7	0,2 %	23
Øvre Charlottenlund	3 513	6	0,2 %	27
Nedre Charlottenlund	3 241	8	0,2 %	22
Tiller sør	3 471	10	0,3 %	8
Breidablikk	3 003	9	0,3 %	21
Sverresborg	3 392	12	0,4 %	40
Havstein-Stavne	3 093	18	0,6 %	23
Stavset	2 719	16	0,6 %	6
Kystad	5 516	49	0,9 %	22
Strindheim	4 358	41	0,9 %	47
Øya-Elgeseter	3 816	36	0,9 %	42
Nyborg	2 853	33	1,2 %	26
Rosenborg	3 087	37	1,2 %	20
Lademoen	4 831	65	1,3 %	33
Kattem	4 445	70	1,6 %	23
Ranheim	4 434	72	1,6 %	33
Lade	5 266	86	1,6 %	66
Tiller nord	4 518	74	1,6 %	17
Åsvang-Angelltrøa	4 310	75	1,7 %	29
Nypvang	1 689	32	1,9 %	11
Stokkan	3 784	72	1,9 %	23
Heimdal	2 449	53	2,2 %	15
Moholt	4 542	115	2,5 %	48
Hallset	4 616	123	2,7 %	34
Bromstad-Leangen	3 608	128	3,5 %	28
Nidarvoll	2 998	111	3,7 %	28
Nardo	4 623	174	3,8 %	54
Munkvoll-Hoem	3 380	153	4,5 %	35
Ila	3 543	179	5,1 %	25
Midtbyen	3 894	229	5,9 %	50
Saupstad	4 721	307	6,5 %	40
Spondal	1 373	90	6,6 %	11
Brundalen	2 070	185	8,9 %	22
Ikke oppgitt	309	0	0,0 %	2
Trondheim	173 486	2698	1,6 %	1241

Kilder:

¹ SSB, befolkningsstatistikk per 1.1.2011.

² Trondheim kommune, Bolig og iendomssystemet m.v. per 1.1.2012. Trondheim kommune har ikke kunnskap om hvor mange som bor i hver omsorgsbolig. I boligene kan det bo flere enn en person slik at den reelle dekningsgraden er høyere.

³ SSB, dødsstatistikk for Årioden 2006-2011, omregnet til årseffekt.

2.15 SAMVARIASJON MELLOM LEVEKÅRSINDIKATORENE BRUKT I UNDERSØKELSEN

VARIABLER	Inntekt, gj.snitt	Lavinntekt	Lav utdanning	Sosialhjelp	Arbeidsledighet	Overgangsstønad	Voldskrim. bosted	Forbrytelser gj.sted	Uføre	Arbeidsavklaring	Dødelighet
Inntekt, gj.snitt	1										
Lavinntekt	÷ 0,77	1									
Lav utdanning	÷ 0,63	0,17	1								
Sosialhjelp	÷ 0,37	0,31	0,29	1							
Arbeidsledighet	÷ 0,38	0,04	0,53	0,11	1						
Overgangsstønad	÷ 0,27	0,13	0,50	0,37	0,18	1					
Voldskrim. bosted	÷ 0,68	0,54	0,55	0,48	0,36	0,15	1				
Forbrytelser gj.sted	÷ 0,44	0,56	0,04	0,21	0,02	÷ 0,12	0,52	1			
Uføre	÷ 0,78	0,50	0,73	0,40	0,35	0,39	0,69	0,27	1		
Arbeidsavklaring	÷ 0,67	0,31	0,83	0,42	0,51	0,42	0,66	0,18	0,69	1	
Dødelighet	÷ 0,54	0,51	0,08	0,23	0,29	0,04	0,36	0,41	0,38	0,23	1

Mål for samvariasjon: Pearsons r
 Dette kan variere mellom ÷ 1 og 1 som ytterpunkter for størst samvariasjon, i negativ eller positiv retning. Negativ samvariasjon betyr at dersom verdien går opp på den ene indikatoren, går verdien ned på den andre indikatoren.

